www.burmeseclassic.com

တက္ကသိုလ်

နေလင်းအောင်

သိုင်းလောကအငြိုးခံ
မိုးပုံမြေခွေး

၇

BURMESE CLASSIC
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လိုယွမ်ဟို့က ဒေါသတကြီး လှည့်ကြည့်ရာ သူ၏အဖွဲ့တူညီ ရှုံးယွမ်ရှန့် ဖြစ်နေကြောင်း တွေ့လိုက်ရသဖြင့် နားမလည်နိုင်သလို ဖြစ်သွား၏။

"ဘာလုပ်တာလဲကွ"

"ဟာ.....အစ်ကိုကြီးလုပ်တာ မဟုတ်သေးပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ အဓိက လုပ်ရမယ့်အလုပ်က ဘာလဲဗျ"

"ရတနာ ရှာဖို့လေ"

"အခု အစ်ကိုကြီး လုပ်နေတာတွေက ကျွန်တော်တို့ ရတနာ ရှာဖို့နဲ့ ဘာမှ မပတ်သက်ဘူးဗျ။ လွှတ်ထားလိုက်စမ်းပါဗျာ၊ အကြောင်းမဲ့ လူသတ်မနေချင်စမ်းပါနဲ့"

—— II ——

BURMESE CLASSIC
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လိုယွမ်ဟို့မှာ တွေဝေသွားသည်။ ဒေါသလည်း အနည်းငယ်
ပြေသွားသည်။ သို့သော်.....

''ဒီကောင်မစုတ်က ငါ့ကို''

''ခွင့်လွှတ်လိုက်ပါဗျာ၊ သူ့ကို သတ်နေတာနဲ့ ကျွန်တော်တို့
ရတနာရှာဖို့ကိစ္စ နှောင့်နှေးနေပါဦးမယ်''

စင်စစ် ရှုံးယွမ်ရှန့်သည် မမြင်ရသေးသည့် အန္တရာယ်
ကြိုတင်တွေးပြီး ကြောက်တတ်သူဖြစ်၏။ သူသည် အာမခံဌာနတစ်ခု
ဦးဆောင်နေသည့် သိုင်းသမားတစ်ဦးဖြစ်သော်လည်း ပြဿနာ ရှုပ်လာ
မည်ကို မလိုလားသူဖြစ်သည်။

သူ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် အာမခံလုပ်ငန်းသက်တမ်းတစ်လျှောက်
လုံးတွင် သူ့ကို ပြဿနာလုပ်ခဲ့သူမှာ ထောင်ပိုင်စွေ့၏ ယင့်မာချန်
အဖွဲ့ပင် ဖြစ်တော့သည်။

သူ၏အဖွဲ့တူအစ်ကိုကြီး လိုယွမ်ဟို့ကား သူနှင့် ဖြောင့်ဖြော
ကြီး ဆန့်ကျင်နေသူဖြစ်၏။ တိုက်ချင်ခိုက်ချင်၊ သတ်ချင်ဖြတ်ချင်စိတ်
အမြဲ ရှိသူဖြစ်၍ မန်ချူးရွှေနန်းတော်ထဲသို့ ကိုယ်ရံတော်ကြီးအဖြစ်
ရောက်ရှိသွားခဲ့လေ၏။ သူ့ကြောင့် အပြစ်မဲ့သူ လူပေါင်းများစွာ
သေကြေခဲ့ရပြီးဖြစ်သည်။

ယခုလည်း သိုင်းပညာ လုံးဝ မတတ်သည့် မိန်းမငယ်ကလေး
အား သတ်ဖြတ်ရန် ကြိုးစားနေသည်။ ရှုံးယွမ်ရှန့်ကသာ ဝင်မကယ်လျှ

———။———

မင်သည့် ထိုနေရာ၌ပင် ဘဝနိဂုံး ချုပ်ရှာပေလိမ့်မည်။

ထို့ပြင် ရှုံးယွမ်ရှန့် စိုးရိမ်သည့် အချက်တစ်ချက်ကလည်း
ရှိပါသေးသည်။ ကျင်းမြန့်ဖူမြောင်ရင်ဖုန့်ဆိုသော သိုင်းသမားကြီးကို
မလျှော့တွက်၍ မရပါချေ။

မြောင်ရင်ဖုန့်သာ လွတ်မြောက်လာခဲ့ပါက ရေရေလည်လည်
ကဲ့ပြန့်ခြင်းခံရမည်မှာ သေချာနေသည်။ ထိုအခါ သူသည်လည်းကောင်း၊
သူ၏ အာမခံဌာနသည်လည်းကောင်း လုံးဝ ပျက်စီးသွားရချေတော့မည်။
သူတို့ထဲ၌ ရှုံးယွမ်ရှန့်နှင့် စိတ်သဘောထား ဆင်ဆင်တူသော လူတစ်
ယောက်ရှိ၏။ ထိုသူကား ယင်ကြည်တည်း။

ကျင်းမြန့်ဖူမြောင်ရင်ဖုန့်ကို တပ်မမှူးကြီး ကျုံကွမ်စိုက်
အနေဖြင့် တကယ်တမ်း ဖမ်းဆီးနိုင်လိမ့်မည်ဟု သူ မယုံကြည်သေးချေ။

ထို့ကြောင့် ကြားမှ ဝင်ဖောက်၍ လောဆော်လိုက်၏။

''ဟုတ်တယ်ဗျာ၊ ရတနာရှာဖို့ကိစ္စကိုသာ အဓိက ထားစမ်းပါ။
ဒီကလေးမလေးတွေက အသေးအဖွဲ့ကလေးတွေပါဗျာ''

မြောင်ယိုလန်အား လက်စတုံး သတ်ပစ်ခဲ့ချင်သည့် လိုယွမ်ဟို့
မှာ လူသတ်ရန် စိတ်များ လျှော့ပါးသွား၏။

''နေကြစမ်းပါဦးဗျာ၊ သူတို့ကို ကျုပ်တို့ ဒီအတိုင်း ထားပစ်ခဲ့ရ
မှာလား။ အဲဒါမှ ကိုယ့်လည်ပင်းကိုယ် ကြိုးကွင်းစွပ်သလို ဖြစ်သွားမယ်''

လိုယွမ်ဟို့၏ အစိုးရိမ်ကြီးမှုကို မျက်နှာဖြူပေါင်စုက ရုတ်တရက်

———။———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝင်ရှင်းပေးလိုက်လေ၏။

သူသည် လျှပ်တစ်ပြက် ခုန်ဝင်လာပြီး မြောင်ယိုလန်အား အကြောပိတ်လိုက်၏။

မြောင်ယိုလန်မှာ မည်သည့် သိုင်းပညာမျှ မတတ်သဖြင့် သူတို့ပြုသမျှ နုနေရရှာတော့သည်။

ချက်ချင်းပင် ပျော့ခွေကျသွားတော့သည်။

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုသည် မြောင်ယိုလန်အား ကုလားထိုင်ပေါ်၌ အလိုက်သင့် ထိုင်ပေးလိုက်၏။

ထိုအခါ ခင်သည် မျက်ခုံးဖြူပေါင်စု၏လက်မောင်းကို ကိုက်ဆွဲရန် ခုန်ဝင်လာပြန်သည်။ သည်တစ်ကြိမ်တွင်တော့ ခင် ဒုက္ခရောက်သွားသည်။

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုက ဆီးကြို၍ အကြောများ ထိုးပိတ်သဖြင့် ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ ဝုန်းခနဲ ပစ်ကျသွားတော့သည်။

"ကဲ.....ဘယ့်နှယ်ရှိစ၊ နေသာထိုင်သာ ရှိသွားပြီး မဟုတ်လား။ နင်တို့ကို မသတ်ချင်လို့ ခုလို လုပ်လိုက်တာ၊ သတ်ချင်ရင် ဘာမှတောင် လုပ်စရာ မလိုဘူး။ နောင်ကြီးလိုယွမ်ဟို့နဲ့ လွဲလိုက်ရုံပဲ"

ခင်မှာ သူ့သခင်မလေး မြောင်ယိုလန်အတွက် မည်သည့်အကူအညီမှ မပေးနိုင်ရှာတော့ပါ။

ထိုစဉ်မှာပင် ထန်ချင်ဝင်းက တစ်ခန်း ထလာလေတော့၏။

———။———

"ညီမလေး မြောင်ယိုလန်၊ ဒီကုလားထိုင်ပေါ်မှာ ခေါက်တိခေါက်ကွေး ထိုင်နေရတာ သနားစရာ ကောင်းပါတယ်ရှင်၊ အခန်းတစ်ခန်းထဲကို ကျွန်မ ခေါ်သွားပြီး ကုတင်တစ်လုံးပေါ် သိပ်ထားလိုက်ပါ့မယ်"

လိုယွမ်ဟို့က တားမြစ်လိုက်၏။

"မိန်းကလေး..... သူ့အကြောတွေ ဖြေပေးမလို့လား။ မလုပ်နဲ့နော်၊ ငါတို့ နောက်ကြောင်း မရှင်းဘဲ ဖြစ်နေလိမ့်မယ်"

ထန်ချင်ဝင်းက ရယ်ရင်း ခေါင်းညိတ်လေ၏။

"စိတ်ချစမ်းပါရှင်၊ ကျွန်မက ဒီလောက်မိုက်ပါ့မလား၊ အမှန်အတိုင်း ကျွန်မ သဘောပြောရရင် သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးကို သတ်ပစ်ခဲ့တာ အကောင်းဆုံးပဲရှင့်၊ ဒါပေမယ့် လူအများက မြွှမသေ တုတ်မကျိုး အခြေအနေမျိုး ဖြစ်စေချင်ကြတာမို့ ကျွန်မက အတွင်းခန်းထဲမှာ သွားထားပေးတာပါ"

မြောင်ယိုလန်မှာ ဘဏ္ဍာစိုးကြီးယီ ပြောခဲ့သည့်စကားများကို ကြားယောင်လာမိတော့သည်။

သူမက ရှိစန်းဟူပေး မလာမီ ထန်ချင်ဝင်းနှင့် ကျင့်စန်နန်တို့အား အတူခေါ်သွားပြီး ပုန်းပါရစေဟု ပြော၏။

ဘဏ္ဍာစိုးကြီးယီက ဤမိန်းမငယ်များသည် စိတ်ထားကောင်းမည့် မိန်းမများ မဟုတ်နိုင်ကြောင်း၊ သူတို့အတွက် နောက်ဆံ ငင်နေစရာ

———။———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မလိုကြောင်း ပြောပြခဲ့သည် မဟုတ်လား။

ယခု ဘဂ္ဂူဘိုးကြီးယီဇ၏စကားသည် မှန်နေချေပြီ။ ထန်ချင်ဝင်း ဆိုသည့် မိန်းမငယ်သည် အကျင့်ဖောက်ပြားခဲ့သလောက် စိတ်သဘောလည်း လွန်စွာ ဆိုးယုတ်နေခဲ့လေပြီ။

သူမသည် ပြောင်ယိုလန်၏ ခန္ဓာကိုယ်ကလေးကို ပွေ့ချီလိုက်၏။

''ဟင်း.....သူ့ကိုယ်လေးက ပေါ့ပေါ့လေးပါလား''

ထန်ချင်ဝင်းသည် ခန်းမကြီးနှင့် ကပ်လျက်ရှိသော အခန်းတစ်ခန်းသို့ ပြောင်ယိုလန်ကို သယ်ဆောင်လာ၏။

သူသည် ပြောင်ယိုလန်ကို ကုတင်ပေါ် တင်လိုက်ပြီး ပြောင်ယိုလန်၏ အဝတ်အစားမှန်သမျှကို ချွတ်ယူလေတော့၏။

အတွင်းခံအင်္ကျီတစ်ထည်သာ ချန်ထားပြီး စောင်တစ်ထည် လွှမ်းခြုံပေးလိုက်သည်။

ပြောင်ယိုလန်သည် အလွန်တရာ အရုက်အကြောက်ကြီးပြီး အလွန်တရာ နူးညံ့သိမ်မွေ့လှသူဖြစ်၏။

သူသည် မည်သည့် မိန်းမဖော်ရှေ့၌မျှ သူမ၏ အဝတ်အစားများကို ချွတ်မလဲခဲ့ပေ။

ယခု ထန်ချင်ဝင်းက သူမ၏အဝတ်အစား အားလုံးကို ချွတ်ယူနေသောအခါ သေချင်လောက်အောင် ရှက်မိတော့သည်။

မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး ရဲရဲနီနေလေတော့၏။

———။———

ထန်ချင်ဝင်းကမူ ယောကျ်ားတစ်ဦးနှင့် ရင်းနှီးပြီးပြီဖြစ်၍ အရှက်မရှိတော့ပေ။

ပြောင်ယိုလန် ဒုက္ခရောက်အောင် ပို၍ပင် ဒုက္ခပေးလိုက်သေးသည်။

''ဟင်း.....ဝိုညီမ တကယ်လှပါလား။ မိန်းမသားချင်း ပြစ်မှားချင်ရလောက်အောင် လှနေလို့ ငါတောင် မနာလိုမိဘူး''

ထန်ချင်ဝင်းသည် ခြင်းထောင် ချပေးခဲ့ပြီးနောက် အဝတ်အစားများကို ယူ၍ ထွက်ခွာသွားလေတော့၏။ ခန်းမထဲရှိ သိုင်းသမားများသည် သူမကို စောင့်နေကြလေသည်။

ထန်ချင်ဝင်းက သူမ ယူလာသည့် ပြောင်ယိုလန်၏အဝတ်အစားများကို မြှောက်ပြပြီး ရယ်ရယ်မောမော ပြောပြလေ၏။

''ရှင်တို့အားလုံး ပြောင်ယိုလန်အတွက် သိပ်စိတ်မပူကြပါနဲ့တော့၊ သူ့အဝတ်အစားတွေအားလုံး ကျွန်မ ချွတ်ယူလာခဲ့ပါပြီ၊ တကယ်လို့ ပိတ်ထားတဲ့သွေးကြောတွေ ပွင့်လာလဲ သူဟာ အဲဒီအခန်းထဲက ထွက်ဝံ့မှာ မဟုတ်တော့ဘူးရှင်၊ ကျွန်မ အစီအစဉ်လေးက မကောင်းဘူးလား''

''ဟားဟားဟားဟား.....''

သူမ၏စကားကို ကြားလိုက်ရသောအခါ အားလုံး တဝါးဝါး တဟားဟား ရယ်မိကြတော့သည်။ ထန်ချင်ဝင်း၏စိတ်ကူးကိုလည်း

———။———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးကျူးလိုက်ကြ၏။

လိုယွမ်ဟိုသည် ရယ်မောရင်းမှ.....

"ကဲ.....သွားကြစို့၊ ရတနာသိုက်ရှာဖွေဖို့ လုပ်ငန်း စကြမယ်"

ချောင်ယွင်ချိုနှင့် လိုယွမ်ဟို့တို့သည် ရှေ့ဆုံးမှ ထွက်ခွာသွား၏။ သူတို့ တံခါးဝ ရောက်သည့်အချိန်အထိ နောက်မှလူများ မလှုပ်ရှားကြသေးပေ။

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုသည် ကေရာစ်ကြီး လီချုံ့ဝှမ်၏ လက်သုံးတော်ဓားကို ကောက်ကိုင်လိုက်၏။ ဓားအိမ်ပေါ်၌ ကေရာစ်ကြေငြာစာတမ်းကို ဖတ်လိုက်ကြရသည်။ ဓား၏လက်ကိုင်ရိုး၌ 'လီချုံ့ဝှမ်'ဟု ရေးထိုးထား၏။

ပေါင်စုသည် ဓားအိမ်ကို ရွမ်းခနဲ ဆွဲထုတ်လိုက်ရာ ဓားသွား၏ ငှက်ခါးတောင်အရောင်သည် လူအများ၏ အသည်းနှလုံးကို ထိတ်လန့်သွားစေ၏။

ယွမ်စစ်ကျိုးက.....

"ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်၊ ဓားကို ကျုပ်တို့ သေသေချာချာ မစစ်ဆေးရသေးဘူး။ လုနေကြတာနဲ့ သဘောလောက်ပဲ ကြည့်ကြရသေးတယ်၊ သေသေချာချာ ကြည့်ကြရအောင်"

ရုတ်ရုတ်သဲသဲ အသံများကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် တံခါးပေါက်ဝ ရောက်နေသည့် လိုယွမ်ဟို့နှင့် ချောင်ယွင်ချိုတို့သည် အခန်းထဲသို့

———॥———

သမင်လည်ပြန် လှည့်ကြည့်ကြ၏။

ဓားတစ်ချောင်းနှင့် ဝိုင်းအုံနေသောလူများကို တွေ့ရသောအခါ ကမူကယာ ပြန်လည်ပြေးဝင်လာကြသည်။

လိုယွမ်ဟို့က မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုအား မျက်စောင်းထိုး၍ မေးခွန်းထုတ်လိုက်၏။

"ကျုပ်တို့ ရတနာရှာဖို့ သွားနေကြတယ်၊ ခင်ဗျားတို့က ကျုပ်တို့နောက် မလိုက်ဘဲ ဓားတစ်ချောင်းနဲ့ ဘာလုပ်နေကြတာလဲဗျ"

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုက ရှင်းပြသည်။

"ခင်ဗျားဆီမှာရှိတဲ့ ပုလဲဆံထိုးထဲမှာ မြေပုံတစ်ချပ်ပဲ ပါတယ်ဗျ၊ အဲဒါတစ်ခုထဲနဲ့ ရတနာသိုက်ကို ရှာလို့ မရသေးဘူးလေ၊ ဒီဓားပေါ်က လျှို့ဝှက်ချက်ကိုတွေ့မှ ဒီလျှို့ဝှက်ချက်နဲ့ ပုလဲဆံထိုးထဲက မြေပုံကို ပေါင်းပြီး ရတနာသိုက်ကို ရှာလို့ရမယ်၊ ဒါကြောင့် ဓားပေါ်မှာ လျှို့ဝှက်ချက် ရှာနေတာဗျ"

လိုယွမ်ဟို့က မကျေမနပ်ဖြင့် ပြောသည်။

"ဒါဆိုရင်လဲ စောစောက ပြောရောပေါ့ဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့က ရတနာသိုက် မရှာရသေးဘူး။ တယ် ခွဲခြမ်းချင်ကြတာကိုးဗျ"

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုသည် အချည်းအနှီး စကားကြော မရှည်လိုတော့သဖြင့် ဓားအိမ်မှ ထုတ်ထားသည့်ဓားကြီးကို အများမြင်သာအောင် စားပွဲခုံပေါ် တင်ထားလိုက်၏။

———॥———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဓားသွားအပြားပေါ်၌ နဂါးနှစ်ကောင်သည် ရတနာလေးတစ်လုံးကို လုနေကြသည်။ နဂါးများမှာ ဓားသွားများအပေါ်၌ ဖောင်းကြွအရုပ်လို ဖြစ်နေသဖြင့်ဓားရောင်နှင့် တစ်ထပ်တည်းဖြစ်နေသည်။ နဂါးနှစ်ကောင်၏အလယ်မှ ရတနာကလေးသည်မူ ထူးထူးခြားခြား အနီရောင်ကလေးဖြစ်နေသည်။ ပတ္တမြားကလေးဖြစ်ကြောင်း သံသယရှိရန် မလိုပါ။

အနီရောင်သည် တဖျပ်ဖျပ်တောက်ပနေ၏။ ပတ္တမြားကလေးနှင့် နဂါးနှစ်ကောင်မှာ လွန်စွာ ပန်းတင့်လှသည်။

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုက နဂါးနှစ်ကောင်ကို ထောက်ပြပြီး.....

"ဟောဒီနဂါးနှစ်ကောင်ဟာ ရတနာသိုက်နဲ့ ပတ်သက်မှာသေချာတယ်"

ချောင်ယွင်ချီက အထင်သေးသောလေသံဖြင့် ပြန်မေးလိုက်သည်။

"ဘာဆိုင်သလဲဗျ နဂါးနဲ့ ရတနာသိုက် ဘယ်လိုဆိုင်လာသလဲ ဆိုတာ ရှင်းပြစမ်းပါဦး"

ချောင်ယွင်ချီသည် ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် ဓားကို ဆွဲယူပြီး နဂါးရုပ်များကို သေသေချာချာ လေ့လာဆန်းစစ်နေ၏။

"ဟေ့.....ပေးစမ်းပါ၊ ဓားကို မင်းတစ်ယောက်တည်း ကိုင်ပြီး မလေ့လာစမ်းပါနဲ့၊ စားပွဲပေါ် ချထားစမ်းပါ"

—————॥—————

ချောင်ယွင်ချီသည် ဓားကို ပြန်မပေးသည့်အပြင် လူအားလုံးနောက်ဆုတ်သွားစေရန် လေထဲ၌ ဝှေ့ယမ်းလိုက်၏။

"ရွှမ်း.....ရွှမ်း.....ရွှမ်း"

ဓားသည် အလွန်ကောင်းလှသဖြင့် အေးစိမ့်သောလေသည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဝှေ့ယမ်းရိုက်ခတ်သွားသည်။ လူအားလုံး ရုံခနဲ နောက်ဆုတ်ပေးလိုက်ကြရ၏။

"ဟ.....ဒါ ဘယ်လိုလုပ်တာလဲ"

ချောင်ယွင်ချီသည် မေးမြန်းချက်ကိုဘာမျှ မပြောတော့ဘဲ စနံ့မကြီးထဲမှ ပြေးထွက်သွားလေတော့၏။

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုမှာ အကြီးအကျယ် ဒေါသထွက်သွားမိလေသည်။

"ဟေ့.....ချောင်ယွင်ချီ၊ ဒါ ဘာလုပ်တာလဲကွ၊ မင်း သေချင်လို့လား"

ဒေါသထွက်သူများမှာ မျက်ခုံးဖြူပေါင်စု တစ်ဦးတည်းမဟုတ်ပါ၊ အားလုံးလိုလို ဒေါသထွက်နေကြပါသည်။

ကောင်းပြီကောင်းရဲ့ သဘောတူပြီးကာမှ ဓားကို လုပြေးသွားသည့်အတွက် ဒေါသထွက်နေသော လူစုကြီးသည် ချောင်ယွင်ချီ၏နောက်သို့ တပြုံလုံး ပြေးလိုက်သွားတော့သည်။

ရှေ့ဆုံးမှ ပြေးလိုက်သူမှာ မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုဖြစ်၏။

—————॥—————

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ့နောက်မှ ယင်ကြည်၊ ယွမ်စစ်ကျူး၊ လိုယွမ်ဟိုနှင့် ရှုံးယွမ်ရှန်း၊ သူတို့နောက်မှ ထောင်ပိုင်ဇွေ၊ ထောင်ကြည်အန်း၊ ကျင့်စန်နန်နှင့် ထန်ချင်ဝင်းတို့ ဖြစ်ကြသည်။

ရှုံးယွမ်ရှန်းတို့နှင့် အတူပါလာသော ကျင့်စန်နန်သည် ဒဏ်ရာအတော်ကလေး သက်သာသွားပြီဖြစ်၍ နောက်မှ ဖေးဖေးမမဖြင့် ပြေးလိုက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

ချောင်ယွင်ချီသည် ဓားကို မြှောက်ကိုင်လျက် ရှေ့ဆုံးမှ ပြေးနေသည်။

"ဟင်း..... ဒီကောင်ပြေးပြီး တောင်ပေါ်က ဓားကို ပစ်ချလိုက်ရင် ငါတို့အားလုံး ငါးပါးမှောက်ကုန်လိမ့်မယ်၊ ကဲ....."

သူသည် ရင်ဘတ်အတွင်းသို့ တစ်စုံတစ်ခုကို နှိုက်ယူပြီး လေထဲသို့ လျှပ်တစ်ပြက် ပစ်ပေါက်လိုက်တော့သည်။

သူ ပစ်လိုက်သည့်အရာမှာ ပုတီးစေ့ကလေးဖြစ်သည်။

ပုတီးစေ့ကလေးသည် လေထုကို တဝီဝီ ထိုးခွဲသွားပြီးနောက် ချောင်ယွင်ချီ၏ လက်ယာဘက်လက်ပြင်ရှိ 'ကျန်းကျင်းရဲ့ သွေးကြော' တည့်တည့်ကြီး ထိမှန်သွားလေ၏။

ချောင်ယွင်ချီသည် လေတိုးသံ ကြားလိုက်သည်နှင့် ရှောင်တိမ်းရန် ကြိုးစားလိုက်သေးသည်။

သို့သော် ပုတီးစေ့ကလေး၏ အပြေးနှုန်းက သူ့ထက် ပိုမြန်နေ

———॥———

သဖြင့် လုံးဝ မရှောင်တိမ်းနိုင်တော့ဘဲ 'ကျန်းကျင်းရဲ့' သွေးကြောကို အထိမှန် ခံလိုက်ရတော့သည်။

သူသည် လက်ယာလက်ထဲ၌ ဆုတ်ကိုင်ထားသည့် ကေရာဇ်လီချွန်ဗုဓ်၏ လက်သုံးတော်ဓားကြီးကို တစ်ချီတည်း လွှတ်ချလိုက်ရလေတော့သည်။

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုသည် လျင်မြန်စွာ ခုန်ပျံရောက်ရှိလာပြီး လက်သုံးတော်ဓားကြီးကို ကောက်ယူလိုက်လေသည်။

ပေါင်စုသည် ချောင်ယွင်ချီကို မျက်ထောင့်နီကြီးဖြင့် ကြည့်ကာ ကြိမ်းလိုက်သည်။

"မင်းနော်.....မင်း..... ငါ့ကိုလဲ တောင်ပေါ်က တစ်ခါ တွန်းချပြီးပြီ၊ ခုတစ်ခါလဲ ငါ့ကို စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်အောင် လုပ်ပြန်ပြီ၊ နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်လုပ်ရင်တော့ မလွယ်ဘူး။ ငါ ဘယ်သူ့မျက်နှာမှ ထောက်နေမှာ မဟုတ်တော့ဘူး"

ချောင်ယွင်ချီသည် မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုကိုလုံးဝ မကြည့်ဝံ့တော့ချေ။

ယွမ်စစ်ကျူးသည် ချောင်ယွင်ချီ၏ ကျန်းကျင်းရဲ့သွေးကြောကို ပြန်ဖွင့်ပေးလိုက်၏။

"မင်း ဘာဖြစ်လို့ အရူးလို ထလုပ်ရတာလဲ၊ စဉ်းစဉ်းစားစား လုပ်မှပေါ့ကွ"

ချောင်ယွင်ချီမှာ ခေါင်းငုံ့၍ ငြိမ်နေရတော့၏။

———॥———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုနှင့် လိုယွမ်ဟို့တို့သည် ဓားနှင့် ပုလဲဆံထိုးကို မြှောက်ပြလျက် ရှေ့ဆုံးမှ ထွက်ခွာသွားကြတော့၏။

ကျန်လူများသည် နောက်မှ ခပ်ခွာခွာလျှောက်၍ လိုက်လာကြသည်။

သူတို့ ဦးတည်ရာအရပ်ကား ထင်းရှူးပင်ကြီးသုံးပင်ရှိရာ အနောက်ဘက်အခြမ်းသို့တည်း။

♛ ♛ ♛

အခန်း (၅၀)

နှင်းပုံးမြေမှ တစ်ကိုယ်တော်

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုနှင့် လိုယွမ်ဟို့တို့သည် ရှေ့ဆုံးမှ တပြုံးပြုံးဖြင့် ...ရင်းရင်းနှီးနှီး စကားပြောသွားကြ၏။

ပေါင်စုက.....

''ခပ်စောစောပိုင်းက ကျုပ်အနေနဲ့ နောင်ကြီး လိုယွမ်ဟို့ရဲ့ ...ဏ်သတင်းကို မသိလို့ မထီလေးစား လုပ်ခဲ့မိပါတယ်ဗျာ။ အဲဒီအတွက် ကျုပ် တောင်းပန်ပါတယ်''

''တစ်ခါတစ်ခါကျတော့ အင်မတန် အနှစ်ပြည့်တဲ့လူတွေဟာ ...နောင်ကြီးလိုပါပဲဗျ။ ကိုယ့်ဂုဏ်ကို ဖော်ထုတ်ရမှာ သိပ်စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ ...တ်ကြတယ်၊ စောစောစီးစီးကသာ မန်ချူးနန်းတော်က ကိုယ်ရံတော်ကြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်မှန်းသိရင် ကျုပ် ဒီလို ဘယ်လုပ်ဝံ့လိုက်မလဲဗျာ"

လိုယွမ်ဟို့မှာ လွန်စွာ ကျေနပ်သွားသည်။ ပေါင်စု၏ သိုင်းပည
သည် မိမိထက် အဆမတန် သာလွန်၏။ ကိုယ်ရံတော်ကြီး ဆိုသည
ဂုဏ်ပုဒ်ကြောင့် ပေါင်စုသည် မိမိအား ဤသို့ ရိုသေသမှုဖြင့် ဆက်ဆ
ခြင်းဖြစ်ကြောင်း နားလည်သည်။

"ဒါကတော့ မသိတဲ့အခါ ဒီလိုပဲ မှားတတ်ကြတာပေါ့ဗျာ
ကျုပ်ကလဲ ကိုယ်တော်ကြီးရဲ့ ထူးချွန်တဲ့ သိုင်းပညာကို အင်မတ
လေးစားပါသဗျ။ တကယ်လို့ ကိုယ်တော်ကြီးကသာ စိတ်ဆန္ဒရှိမယ်ဆို
မန်ချူးရွှေနန်းတော်ထဲမှာ ကိုယ်တော်ကြီးအတွက် ထိုက်တန်တဲ့နေရာ
အများကြီး ရှိနေပါတယ်ဗျာ"

ပေါင်စုက ရယ်သွမ်းသွေးပြီး.....

"ကျုပ်က မန်ချူးရွှေနန်းတော်က နေရာပေးနိုင်လောက်အော
တော်တဲ့လူလဲ မဟုတ်သေးပါဘူးဗျာ"

သူတို့နှစ်ယောက်သည် စကားတပြောပြောနှင့် ရှေ့မှ ဦးဆော
လျှောက်လာကြ၏။

တောင်ကလပ်ထိပ်ရှိမြေပြင်မှာ မြေပြင်ဟူ၍ သတ်မှတ်
မရတော့ချေ။ နှင်းပွင့် အထပ်ထပ် ဖုံးလွှမ်းနေသည့် နှင်းပြင်ကြီးသ
ဖြစ်ပေတော့သည်။

သူတို့လျှောက်နေကြသည့်နေရာမှာ မဆုံးနိုင်သောမြေပြင်ကြ

———။———

ပါရှိမ မဟုတ်ပေ။

တောင်ကလပ်တစ်ခုသာဖြစ်ရာ မကြာမီ အရှေ့စွန်းမှ အနောက်
စွန်းသို့ ရောက်ရှိလာကြတော့၏။

လူအားလုံးသည် ထိုအနောက်ဘက် တောက်ကလပ်စွန်း၌
ရပ်လာမိကြသည်။

"ဟင်း.....ဒီဘက်မှာလဲ ဘာမှ မထူးခြားပါလား။ မတ်စောက်
နေတဲ့ တောင်ကလပ်အောက်ကို ဘယ်လိုဆင်းမလဲ၊ အရှေ့ဘက်
တောင်ကလပ်စွန်းမှာ ချထားတဲ့ကြိုးကို ပြန်ယူရမယ့်ပုံ ပေါ်နေပြီ"

ယွမ်စစ်ကျိုး ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သူပြောသည့်အတိုင်း
မှန်ပါ၏။

ဤတောင်ကလပ်ထိပ်တစ်ခုလုံးမှ လွယ်ကူစွာ ဆင်းသက်နိုင်
မည့်နေရာ မရှိပေ။

လူအားလုံး စိတ်ညစ်သွားကြသည်။ သူတို့အားလုံး၌ ငှက်
အတောင်ပံများ ရှိမှသာ ဤတောင်ကလပ်ပေါ်မှ ဆင်းသက်နိုင်ပေ
လိမ့်မည်။

ထန်ချင်ဝင်းသည် တောင်ကလပ်အောက်ခြေမှ ဘေးဘီသို့
လှမ်းကြည့်သည်။

ထိုမှတစ်ဆင့် အဝေးဆီသို့ မျှော်ကြည့်မိလိုက်ရာ သူမ၏
နက်မှောင်သော မျက်ခုံးများ ကုတ်သွား၏။

———။———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အတန်ကြာ ဂရုတစိုက် ကြည့်ပြီးမှ လူအားလုံးကို လှမ်းပြေ
လိုက်သည်။

"ဟိုမှာ ကြည့်ကြစမ်းပါ။ ဟိုမှာ တွေ့နေရတဲ့ တောင်သုံးလုံးကို"

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုနှင့် လိုယွမ်ဟို့တို့ အမှူးပြုသော ဝိသ
လောဘသား သိုင်းသမားတစ်စုသည် ထန်ချင်ဝင်း လက်ညှိုးညွှန်ပြရာသို့
လှမ်းကြည့်မိကြ၏။

အလယ်တွင် လုံးလုံးဝန်းဝန်း တောင်တစ်လုံး ရှိပြီး ဘေ
တစ်ဘက်တစ်ချက်တွင် တောင်တန်းရှည်တစ်ခုဆီ ရှိနေသည်။

ထန်ချင်ဝင်း ညွှန်ပြသည့်အချက်ကို လူအားလုံး သဘေ
ပေါက်ကြသည်။

ပေါင်စုသည် ကေရာဇ်ကြီး လီချွမ့်ဝှမ်၏ ဓားကို ဆွဲထုတ်
ကြည့်လိုက်၏။

အလယ်ခေါင်၌ ပုလဲတစ်လုံးရှိပြီး ထိုပုလဲကို ဘေးတစ်ဘ
တစ်ချက်မှ နဂါးနှစ်ကောင်က လုနေကြသည်။

ယခု ထန်ချင်ဝင်းပြသည့် တောင်နှစ်လုံး၏သဘောမှာလည်း
ထိုအတိုင်းပင်ဖြစ်သည်။

အလယ်မှ တောင်သုံးလုံးသည် ပုလဲလုံးသဘောရှိပြီး ဘေ
တစ်ဘက်တစ်ချက်မှ တောင်တန်းရှည်တစ်ခုစီသည် နဂါးနှစ်ကော
ပမာ မှတ်ယူ၍ ရသည်။

——॥——

ပေါင်စုက အားပါးတရ ရယ်ပြီး.....

"ဟားဟားဟားဟား.....ဟုတ်ပြီ.....ဟုတ်ပြီ၊ ဓားရဲ့အညွှန်း
ကိုတော့ တန်းတွေ့တာပဲ၊ အလယ်က`တောင်သုံးလုံးမှာ ရတနာတွေ
မြှုပ်ထားမှာ သေချာတယ်"

ထန်ချင်ဝင်းက.....

"ရတနာမြှုပ်အညွှန်းတော့ တွေ့ပါပြီ ဒီတောင်ကလပ်အောက်
ကို ဘယ်လိုဆင်းမလဲ.....မလွယ်ဘူး၊ ဒီတောင်က အမြင့်ကြီးပဲ"

ပေါင်စုက ရယ်ရင်း.....

"မိန်းကလေး.....သိပ်လဲ စိတ်မပူပါနဲ့၊ ဒီတောင်ကလပ်ရဲ့
အနောက်ဘက်ခြမ်းမှာက တောင်တန်းတွေနဲ့ ဆက်နေတော့ အရှေ့
ဘက်ခြမ်းလောက် နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း ဆင်းရမယ် မထင်ပါဘူး၊ ဒီလို
လုပ်ကြရအောင်"

ထန်ချင်ဝင်းက.....

"အရှေ့ဘက်တောင်စောင်းမှာ ချထားတဲ့ ကြိုးတွေကို သွားပြီး
ပြန်ယူမလို့လား"

ပေါင်စုက ခေါင်းခါ၏။

"မဟုတ်ဘူးလေ၊ ကြိုးအသစ်လုပ်မယ်၊ ဒီတောင်တန်းပေါ်မှာ
နေတဲ့ သခင်ကြီး တုစပ်ကိုရဲ့အခန်းတွေထဲမှာ စောင်တွေ အများကြီး
ရှိပါလိမ့်မယ်၊ ဒီစောင်တွေကို အမြှောင်းမြှောင်း ဆွဲဖြဲပြီး ကြိုးအသစ်

——॥——

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လုပ်ကြတာပေါ့''

ပွဲစစ်ကျူးက ခေါင်းညိတ်၏။

''ကောင်းတယ်၊ ဒါမှ ကြိုးတွေကို နှစ်ဘက်စလုံး လိုသလို အသုံးချနိုင်မယ်''

လူအားလုံး တိုင်ပင်ထားသည့်အလား အဆောင်များဆီသို့ အပြေးအလွှား ရောက်သွားကြပြန်သည်။ အဆောင်များမှ တွေ့တွေ့သမျှ သောစောင်များကို အမြှောင်းမြှောင်း ဆွဲဆုတ်လျက် ကြိုးရှည်ကြီး တစ်ချောင်းရအောင် ပြုလုပ်ကြသည်။

ထိုလူများ၏သဘောထားနှင့် အပြုအမူများမှာ အလွန်တရာ ရယ်ဘွယ်ကောင်းလှတော့သည်။

ပစ္စည်းဥစ္စာရတနာများကို တစ်ဦးတည်း၊ တစ်ယောက်တည်း ရရှိနိုင်ချိန်တွင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ရန်လိုသလောက် ရတနာများကို တစ်ဦးတည်းစွမ်းအားဖြင့် မရရှိနိုင်တော့၊ အများစွမ်းအားဖြင့်သာ ရရှိတော့မည်ဟု ဆိုသောအခါ၌မူ တအူတုံ့ဆင်း တစ်မိဝမ်းမှ ဆင်းသက် လာသူများပမာ ညီညွတ်သဘောကောင်းနေကြလေ၏။

\+ + +

သူတို့သည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အကူအညီ ပေးနေကြ၏။ ညီညွတ်မှု၏အင်အားသည် အမှန်တကယ် ကြီးမားလှ၏။ ရှည်လျားလှသောကြိုးကြီးကို မကြာမီအချိန်အတွင်း ထုံးကျွ

———॥———

ကြီးသွားလေ၏။

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုက.....

''ကဲ.....ဆင်းဖို့ ကြိုးလဲ အဆင်သင့် ရပြီ၊ ဒီတစ်ကြိမ်မှာတော့ အားလုံး ညီညီညွတ်ညွတ် လုပ်ရမှာပဲ၊ ကဲ.....နောင်ကြီးလိုယွမ်ပကို၊ ခင်ဗျားပဲ ပထမဆုံး ဆင်းပေတော့ဗျာ''

လိုယွမ်ပကိုတို့က ပေါင်စုကို ဂါရဝပြုလျက်.....

''ကျေးဇူးပဲ ကိုယ်တော်ကြီးရာ၊ ဘယ်သူပဲ အရင်ဆင်းဆင်း အောက်ကျရင်တော့ စုပေါင်းပြီး သွားကြရမှာပါပဲ''

''ဒါပေ့ါဗျာ၊ ဒီနေရာမှ မညီညွတ်လို့ မရတော့ဘူးဗျ၊ ညီညွတ်မှ ဖြစ်တော့မယ်၊ ကဲ.....ဆင်းပေတော့''

ထိုကြိုးမှ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ဆင်းသက်လာကြသည်။ နောက်ဆုံး ဆင်းသက်သူမှာ ယင်ကြည်ဖြစ်သည်။ ယင်ကြည်သည် သူတို့ တွယ်ဆင်းခဲ့သည့်ကြိုးစကို ဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့ချင်သည်။

သို့မှသာ နောက်ကြောင်း အေးလိမ့်မည်ဟု သူ ယူဆသည်။

သူ ချီတုံ့ချတုံ့ ရပ်နေခဲ့သောကြောင့် သူ့ရှေ့မှ ထွက်ခွာသွား သူများ၊ ခရီးအတော်ဝေးဝေး ရောက်နေခဲ့ပေပြီ။

ထိုအခါ ယင်ကြည်သည် ချီတုံ့ချတုံ့ မလုပ်အားတော့ပေ။

ရှေ့မှလူများကို အမီလိုက်ရတော့သည်။ သူသည် ကိုယ်ဖော့ ပညာ ကောင်းသူဖြစ်၍ မကြာမီပင် မီလာသည်။

———॥———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူတို့အားလုံး စိတ်ထဲတွင် သူတို့ ဦးတည်သွားနေသည့် တောင်သုံးလုံး ဝိုင်းဝိုင်းကလေးသည် သူတို့နှင့် မဝေးလှဟု မှတ်ထင်နေခဲ့၏။

သို့သော်.....တကယ့်တကယ်တွင်ကား အထင်နှင့်အမြင် လွဲမှားလှချေ၏။

အပင်ကြီးသော်လည်း 'အသီးသေးသည်က ညောင်၊ အမြင်နီးသော်လည်း ခရီးဝေးသည်က တောင်' ဟု ဆိုရလောက်အောင်ပင် သူတို့၏ ဦးတည်မျှော်မှန်းချက် တောင်သုံးလုံးကလေးဒမှာ ခရီးဆက်၍ မဆုံးနိုင်အောင် ဝေးကွာလှတော့သည်။

ထို့ပြင် ခရီးလမ်းတစ်လျှောက်လုံး နှင်းပွင့်ဖွေးဖွေးဖြစ်နေသည်။ မြေပြန့်မြေမှာ မဟုတ်လျှင် မည်သူမျှ ခရီး မတွင်နိုင်ပေ။

ယခု သွားနေကြသည့် လူစုသည် ထိပ်တန်းသိုင်းပညာရှင်များ ဖြစ်၍ ဤဆိုးရွားကြမ်းတမ်းသောခရီးကို လျင်လျင်မြန်မြန် သွားနိုင်ကြသည်မှာ မှန်၏။

အကယ်၍ မြေပြန့် မြေမာသာဆိုလျှင် ယခုထက်ပို၍ ခရီးတွင်နိုင်ပေသည်။

သူတို့အားလုံး တောင်ကလပ်အောက်သို့ ရောက်သောအခါ ခရီးလမ်းအကြား မြင့်မားစွာ ပေါက်ရောက်နေသည့် ထင်းရှူးပင်များကြောင့် ပုလဲနှင့် တူသောတောင်ကို မြင်ရတစ်ချက် မမြင်ရတစ်ချက်

—။—

ဖြစ်နေကြရသည်။

ခရီးကလည်းဝေး၊ မြင်တစ်ချက် မမြင်တစ်ချက် ဖြစ်နေရခြင်းက သူတို့လူစု၏လောဘကို အတော်ကလေး သတိပေးသလို ဖြစ်သွားသည်။

အချို့သော ခရီးလမ်းမြေ၌ နှင်းပွင့်များကြား၌ ဒူးဆစ်ခန့် အထိ ခြေထောက်မြုပ်သဖြင့် အလွန်ပင်ပန်းကြသည်။

သို့သော် သူတို့သည် သာမန်သိုင်းသမားများ မဟုတ်ကြပေ။

''ဟော.....ဟိုမှာ ကြည့်စမ်း''

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုသည် အလန့်တကြား အော်သံကြောင့် လူအားလုံး လှမ်းကြည့်မိကြ၏။

အတော်ခပ်ဝေးဝေးနေရာ၌ မီးခိုးရောင် ဝတ်ဆင်ထားသည့် လူတစ်ဦးသည် မိုးတိမ်ကို လေနှင်သည့်နှယ် တရိပ်ရိပ်ပြေးလွှား ထွက်သွားသည်ကို ရိပ်ခနဲ တွေ့လိုက်ရသည်။

''ဘယ်သူများပါလိမ့်''

ထန်ချင်ဝင်းက တီးတိုးရေရွတ်လိုက်၏။

ချောင်ယွင်ချီက.....

''ဒီလူ ကိုယ်ဖော့ပညာ သိပ်ကောင်းတာပဲ၊ 'ရှိစန်းဟူဖေး'များ ဖြစ်နေမလား မသိဘူး''

လိုယွမ်ဟို့က.....

—။—

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟုတ်လိမ့်မယ် ထင်တာပဲ၊ ဟူယိတောင်းရဲ့သားသော ဒီလောက် ကိုယ်ဖော့ပညာ ကောင်းနိုင်တယ်၊ သူ ပြေးသွားတာ လေလိုပဲ လျှင်မြန် တယ်"

ထန်ချင်ဝင်း စိုးရိမ်တကြီး ပြောလေ၏။

"သူ တောင်ကလပ်ထိပ်ကိုများ သွားသလား မသိဘူး"

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စု ရယ်ပြီး.....

"ဒါဆိုရင် ပိုကောင်းတာပေါ့၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကျုပ်တို့ အဖို့ဒီဘက်မှ ရတနာတွေကို အေးအေးဆေးဆေး ရှာချိန်ရတာပေါ့၊ မဟုတ်ဘူးလား"

လိုယွမ်ဟို့က ဆော်ဩလိုက်၏။

"ဒါတွေ မပြောနဲ့တော့၊ ရှေ့ကို ဆက်လျှောက်ကြ၊ ရတနာရဖို့ပဲ အရေးကြီးတယ်၊ တောင်ကလပ်မှာ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အရေးမကြီးဘူး"

ထိုစကားကြောင့် အားလုံး မာန်တင်းကာ ပုလဲလုံးနှင့် သဏ္ဍာန် တူသောတောင်ဆီသို့ အားကြီးမာန်တက် ချီတက်ကြပြန်လေ၏။

သူတို့အားလုံး၏ တညီးညီး တောက်လောင်နေသော ဒေါသ သည် မကြာမီကာလ၌ပင် သူတို့အားလုံး ပုလဲလုံးတောင်ခြေဆီသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့စေ၏။

⁂

———။———

အခန်း(၅၁)

မြေအောက်က ရတနာဂူ

"အောင်မယ်လေး"

အော်သံကြောင့် လူအားလုံး ထိတ်လန့်သွားကြ၏။

တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ပြန်ကြည့်ကြ၏။

ထန်ချင်ဝင်းတစ်ယောက် ပျောက်နေခဲ့လေပြီ။

ချောင်ယွင်ချီက လက်ညှိုးထိုးလျက် အရေးတကြီး အော်လေ ၏။

"ညီမလေး ဟောဒီအပေါက်ထဲ ကျသွားတယ်၊ ကျုပ်..... ရှန်ဆင်းလိုက်မယ်"

ယွမ်စစ်ကျိုးက အရေးတကြီး ဟန့်တားလေ၏။

———။———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

''မဆင်းနဲ့၊ အောက်မှာ ဘာတွေရှိမှန်း မသိဘူး။ တစ်ယောက် သေက နှစ်ယောက်သေ ဖြစ်နေဦးမယ်''

သို့သော် ချောင်ပယ္ခင်ချိအား ယွမ်စစ်ကျူးက တားဆီးနေခိုက် ထောင်ကြည်အန်းက တွင်းကြီးထဲသို့ လျှင်မြန်စွာ ခုန်ချသွားတော့သည်။

သူ၏ဖခင် ထောင်ပိုင်ဇွေ့ ဖမ်းဆွဲလိုက်ခြင်းကပင် မမီလိုက် တော့ချေ။

ထိုအခါ ချောင်ပယ္ခင်ချိမှာလည်း ယွမ်စစ်ကျူး၏ တားမြစ်စကား ကို လုံးဝ ဂရုမစိုက်တော့ဘဲ တွင်းကြီးထဲသို့ လျှင်မြန်စွာ ခုန်ချသွားလေ တော့၏။

''ညီမလေး ထန်ချင်ဝင်း.....အစ်ကို လိုက်လာပြီ''

''ညီမလေး ထန်ချင်ဝင်း.....အစ်ကိုကြီး လိုက်လာပြီ''

အော်သံနှစ်သံ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ထွက်ပေါ်လာ၏။

ပထမအော်သံမှာ ထောင်ကြည်အန်း၏အော်သံဖြစ်၍ ဒုတိယ အော်သံမှာ ချောင်ပယ္ခင်ချိ၏အော်သံဖြစ်သည်။

''မဘာက်လိုက်တော့ မိုက်ဘက်ပါဆိုတာ တယ်မှန်သကိုး''

ထောင်ပိုင်ဇွေ့က မကျေမနပ် ရေရွတ်မြည်တမ်းနေလေ၏။ မှန်သည်။

ဤတွင်းထဲ၌ မည်သည့်အန္တရာယ်ရှိမှန်း မည်သူမျှ မသိပေ။ သားဖြစ်သူ ထောင်ကြည်အန်းနှင့် ချောင်ပယ္ခင်ချိတို့သည်

မျက်ကန်းတာစွေမကြောက် တွင်းထဲသို့ မဆင်မခြင် မရူးမစမ်း မိုက်ရူးရဲ ခုန်ချသွားကြသည် မဟုတ်ပါလား။ ဝင်စစ် တွင်းကြီးသည် နက်လှသည် မဟုတ်ပါ။

မြေအောက်ဥမင်လမ်းတစ်ခုဖြစ်ပြီး ထိုနေရာ၌ အပေါက်ကြီး တစ်ခု ဖြစ်နေသဖြင့် ထန်ချင်ဝင်း ခြေချော်သွားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

မြေအောက်ဥမင်အတွင်း၌ ထန်ချင်ဝင်း၊ ထောင်ကြည်အန်းနှင့် ချောင်ပယ္ခင်ချိတို့သည် တစ်ယောက်ပေါ်တစ်ယောက်ဖိကျလာကြသည်။

ဘေးအန္တရာယ် ကျရောက်မည်ကို စိုးရိမ်သဖြင့် ထန်ချင်ဝင်း၊ ထောင်ကြည်အန်းနှင့် ချောင်ပယ္ခင်ချိတို့ သုံးဦးသည် အတွင်းအားများ ထုတ်လျက် အဆင်သင့် ပြင်ဆင်လိုက်ကြ၏။

သို့သော် မည်သည့်ဘေးအန္တရာယ်မျှ မတွေ့ကြရသောအခါ သုံးယောက်သား တဟားဟား ရယ်မိကြလေ၏။

ယွမ်စစ်ကျူးက အပေါ်မှ အော်ဟစ် မေးမြန်းလေ၏။

''ဟ.....ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊ အောက်မှာ တဟားဟား ဘာကြောင့်ရယ်နေကြလို့ပါလား''

ထန်ချင်ဝင်းက အော်ပြော၏။

''အောက်မှာ တဟားဟား ရယ်တာပေါ့ ဦးဦးရဲ့၊ ဘာမှ အန္တရာယ် မရှိတာ၊ ကျွန်မတို့ အပေါ် ပြန်တက်ခဲ့မယ်''

စကားဆုံးသည်နှင့် ထန်ချင်ဝင်း၊ ထောင်ကြည်အန်းနှင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချောင်ယွင်ချီတို့ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ခုန်တက်လာကြတော့သည်

အားလုံး မည်သည့် အနာတရမျှ မရှိကြပေ။

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုက အရေးတကြီး အော်မေးလိုက်သည်။

"မိန်းကလေး.....အောက်မှာ ဘာတွေတွေ့ခဲ့သလဲ၊ အရိုးစု

ဘာတွေ တွေ့သလား"

ထန်ချင်ဝင်းက.....

"ပိန်းပိတ်အောင် မည်းမှောင်နေတာပဲ၊ အထဲ ဘာရှိတ

ဆိုတာ ဘယ်သိနိုင်မလဲ၊ ဒါပေမယ့် အောက်ခြေကတော့ ချော

မွေ့မွေ့ပဲ၊ ဥမင်လိုဏ်ခေါင်းများ ဖြစ်နေမလားတော့ မဆိုနိုင်ဘူး"

သူမသည် သူမ၏ ထင်မြင်ချက်ကို ပြောပြလိုက်ပြီး ထော

ကြည်အန်းနှင့် ချောင်ယွင်ချီတို့၏မျက်နှာကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်

ထိုအကြည့်သည် သူမ၏ ထင်မြင်ချက်နှင့် ထိုနှစ်ဦး

ထင်မြင်ချက် တူမတူ မေးခွန်းထုတ်သည့်အကြည့်ပင်ဖြစ်တော့သည်

ထောင်ကြည်အန်းက ခေါင်းညိတ်၏။

"ဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ မြေအောက်ဥမင်လမ်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်"

သူနှင့် အမြဲတန်း သဘောထား ကွဲလွဲဆန့်ကျင်ခဲ့သည့် ချော

ယွင်ချီကလည်း သည်တစ်ကြိမ်တော့ သဘောတူသွားလေသည်။

"ဟုတ်တယ်၊ မြေအောက်ဥမင်လမ်း ဖြစ်နိုင်တယ်၊ ဒီတော

ထဲမှာ ရတနာတွေ ဝှက်ချင်တယ်ဆိုရင် မြေအောက်ဥမင်လမ်း တူး

―――။―――

...ကက ပိုပြီး သဘာဝကျတယ်"

"ကောင်းပြီ၊ ဒါဆိုရင် အဲဒီတွင်းထဲဆင်းဖို့ ပစ္စည်းတွေ

...ရမယ်"

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုက ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

လိုယွမ်ဟိုက.....

"ဘာပစ္စည်းတွေ ရှာရမှာလဲ"

"သစ်ကိုင်းခြောက်တွေပေါ့၊ မီးတုတ်တွေ လုပ်ရမယ်လေ၊

...ရှိမှ မှောင်ထဲမှာ မြင်နိုင်မယ်၊ အောက်က တွင်းကြီးဟာ ဥမင်

...ခေါင်း တကယ်ဖြစ်နေရင် ဘယ့်နှယ်လုပ်မလဲ"

လူအားလုံး လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်သွားကြသည်။

ဤမျှ နှင်းထူတပ်သည့် အရပ်ဒေသထဲ၌ သစ်ကိုင်းခြောက်

...ရသည့်အလုပ်မှာ လွယ်ကူသောအလုပ် မဟုတ်ပါချေ။

သို့သော် လူအားလုံး တက်ညီလက်ညီ ရှာဖွေကြသောအခါ

...သည့်ထက် ပိုသော သစ်ကိုင်းခြောက်များကိုပင် ရရှိခဲ့ကြသည်။

"ဟားဟားဟား.....ဟန်ကျသဗျို့၊ သစ်ကိုင်းခြောက်များလေ၊

...တို့အတွက် အဆင်ပြေလေပဲ၊ တွင်းထဲဆင်းရင် ဘယ်လိုအခြေအနေ

...မယ်မှန်း ဘယ်သူမှ မသိနိုင်ဘူး"

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုသည် တဟားဟား အော်ရယ်ရင်း သစ်ကိုင်း

...အချို့ကို စုစည်းလျက် မီးတုတ်ပြုလုပ်သည်။

―――။―――

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခြားသူများလည်း ပေါင်စုလုပ်သလို လိုက်လုပ်ကြလေသည်။

ပေါင်စုသည် သူ့အိတ်ထဲ၌ ပါလာသည့် မီးခြစ်ကို ကော ခြစ်ပြီး မီးတုတ်ကို မီးရှို့သည်။

ထို့နောက် ထန်ချင်ဝင်း လိမ့်ကျသွားသည့်တွင်းထဲသို့ ခုန် သွားလေတော့၏။

ပေါင်စုသည် မီးတုတ်အလင်းရောင်ဖြင့် ဟိုဟိုသည်သည် လိုက်ကြည့်၏။

မှန်သည်။

ထန်ချင်ဝင်းလိမ့်ကျခဲ့သည့် အပေါက်ကြီးကား မြေအောက်ဥမင် လမ်းကြီးပင် ဖြစ်တော့သည်။

ဥမင်လမ်းထဲအထိ နှင်းပွင့်များ နှင်းမှုန်များ ကျဆင်းနေကြော တွေ့ရသည်။

မကြာမီ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ခုန်ဆင်းလာကြသည်

"ဟာ.....ဥမင်လမ်းက ပိတ်နေတာပဲ၊ မလွယ်ပါလား"

ဤကား ယွမ်စစ်ကျိုး၏အသံဖြစ်သည်။

ယွမ်စစ်ကျိုးသည် ဥမင်လမ်း၏ရှေ့ဘက်သို့ တိုးသွားပြ အကဲခတ်ပြီးမှ ထိုစကားကို ပြောခြင်းဖြစ်ပေသည်။

အခက်အခဲတစ်ခုတွေ့ရသောအခါ အားလုံးညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ရ ဝိုင်းပတ်လိုက်ကြ၏။

———။———

ယွမ်စစ်ကျိုးက.....

"ပထမအဆင့်အနေနဲ့ကတော့ ကျုပ်တို့အားလုံး ဥမင်လမ်းကို ကြည့်ရမှာပဲ၊ ဒါမှ ရှေ့ဆက်သွားနိုင်မှာဗျ၊ ပိတ်ဆို့နေတဲ့ ကျောက်တုံးတွေ ဘယ်လောက်နှစ်ကာလ ကြာကြာကတည်းက ပိတ်ပြီး ရှိနေသလဲမသိဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့ လူအင်အားနဲ့ ဖွင့်ရင်တော့ ပွင့်သွားမှာပါ"

စင်စစ် ယွမ်စစ်ကျိုးအနေဖြင့် ပြောသာပြောရသည်။

အားတော့ မရှိလှပေ။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူ့လူအားလုံး အစာမစားရသည်မှာ ကြာနေပေပြီ။

လောဘဇောကပ်နေ၍သာ ဤမျှအထိ ဣန္ဒြေမပျက် ရှိလာနိုင်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုက.....

"ခင်ဗျားပြောတာလဲ ဟုတ်တာပါပဲ၊ ဒါပေမယ့် အပေါ်က မြောက်တွေ သစ်ကိုင်းခြောက်တွေကိုလဲ ဒီအောက်ကို ချထားရဦး နှင်းတုံးနဲ့ ကျောက်တုံးတွေဖြိုပြီးရင် ဒီလိုဏ်ခေါင်းထဲကို မီးတုတ်မရှိ ဘယ်လိုမှဝင်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး"

တစ်ချိန်လုံး ငြိမ်သက်နေသည့် ယင်ကြည်က ထောက်ခံ လိုက်သည်။

———။———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒါမှန်တယ်၊ ကဲ.....ကျုပ်ပဲ အပေါ်တက်ပြီး သစ်ကိုင်းခြေ
အားလုံးကို အောက်ကို ပစ်ချပေးမယ်"

ယင်ကြည်သည် အပေါ်သို့ ပေါ့ပါးစွာ ခုန်တက်သွားသည

ထို့နောက် သူတို့အားလုံးရှာဖွေထားသည့် သစ်ကိုင်းခြေ
များကို တစ်ကိုင်းမကျန်အောင် အောက်သို့ပစ်ချပေးလိုက်တော့သ

ထို့နောက် ယင်ကြည် ပြန်ခုန်ချလာသည်။

ပေါင်စုက.....

"ကဲ.....မီးတုတ်တွေတော့ အဆင်ပြေပြီ၊ ပိတ်နေတဲ့ နှင
တွေ ကျောက်တုံးတွေကို ဖယ်ရှားဖို့ပဲ ကျန်တော့တယ်၊ ခုပဲ လုပ
စလိုက်ကြရင် မကောင်းဘူးလား"

လိုယွမ်ဟို့က ခေါင်းညိတ်၏။

"ကောင်းတာပေါ့၊ ဘာဖြစ်လို့ အချိန်အဆုန်ခံနေမှာလဲ၊
ကျောက်တုံးတွေ ဖယ်ကြမယ်"

လုပ်ငန်းဝင်ရန် ဟန်တပြင်ပြင်ဖြစ်နေကြသော လူ
ရုတ်တရက် တားမြစ်လိုက်၏။

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

ယွမ်စစ်ကျိုးက နားမလည်နိုင်သည့် မျက်နှာဖြင့် လှမ်း
လိုက်သည်။

ပေါင်စုက ရှင်းပြသည်။

———။———

"ဒီ နှင်းတောင်ကလပ်ပေါ်မှာ အခြေချနေတဲ့ သခင်ကြီး
ကဆိုရင် နှင်းတောင်ကလပ်ထိပ်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ နေခဲ့ပြီးပြီ
ရဲ့ သဲလွန်စကို သူ မတွေ့နိုင်ဘူးလား။ ကျုပ်တော့ အများကြီး
ယ်"

မျောင်ယွင်ချီက ရုတ်တရက် ဝင်ပြော၏။

"သူ ဘယ်လိုလုပ်တွေ့နိုင်မှာလဲ၊ သူ့ဆီမှာ မြေပုံရှိသလား၊
လား။ ဘာမှ မရှိဘဲနဲ့ ဒီရတနာရှိတဲ့ နေရာကို မတွေ့နိုင်ပါဘူး"

"အင်း.....ဒါလဲဟုတ်သားပဲ"

ပေါင်စုသည် တီးတိုးမှတ်ချက်ချပြီးနောက် ပိတ်ဆို့နေသည့်
များနှင့် ကျောက်တုံးများကို ဖယ်ရှားရန် ဆော်ဩလေတော့၏။

လူအားလုံး၌ လောဘများရှိသည်ဖြစ်ရာ ပေါင်စုအနေဖြင့်
များစွာ ဆော်ဩရန်ပင် မလိုပါချေ။ ကိုယ်စီကိုယ်စီ ထက
တုံးများနှင့် ကျောက်စိုင်ကျောက်ခဲများကို ဖယ်ရှားကြလေတော့၏။

+ + +

ထိုအချိန်တွင် ကျင့်စန်နန်သည် ဒဏ်ရာမှ အတော်သက်သာ
ဖြစ်ရာ သူမသည် မျက်ခုံးဖြူပေါင်စု၏လက်ထဲမှ ကေရာဇ်ကြီး
ကိုသာ စိုက်ကြည့်နေသည်။

သူမသည် ခင်ပွန်း မသေမီကတည်းက အာမခံဌာန၌ ခင်ပွန်း
နှင့် အမှုထမ်းခဲ့သူဖြစ်ရာ ဓား၊ လှံ၊ လေး၊ မြားစသည့် လူသတ်

———။———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လက်နက်များဖြင့် အလွန်တရာ ရင်းနှီးခဲ့သူဖြစ်၏။

ကေရာဇ်ကြီးလီရှုံ့ဟုပ်၏ လက်သုံးတော်ဓားသည် အလွန် ထက်မြက်လှသည့် ဓားကောင်းဓားမြတ်ကြီးဖြစ်ကြောင်း သိရှိလေ

ထို့ပြင် ကေရာဇ်ကြီး၏ဓားကို ယခု စိတ်ဝင်စားနေခြင်း ဓားကောင်းဓားမြတ်တစ်လက် ဖြစ်နေ၍ချည်း မဟုတ်ပေ။

ကေရာဇ်ကြီး သိုဝှက်ထားသည့် ရတနာများနှင့်ပတ်သ ထိုဓားပေါ်၌ သေချာသော အမှတ်အသားတစ်ခုခု တွေ့ရလိမ့်မည် ယုံကြည်မိသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ကျင့်စန်နန်မှတစ်ပါး လူအားလုံး လှုပ်လှုပ်ရွရွ အလုပ်မျာ စဉ် ကျင့်စန်နန်က မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုအား လှမ်းပြောလိုက်လေ၏

''ကိုယ်တော်ကြီး။ ကိုယ်တော်ကြီးလက်ထဲက ကေရာဇ်ကြီ ဓားကို ကျွန်မ ခဏလောက်ကြည့်ချင်ပါတယ်၊ ခဏလောက်ငှ ပါလား''

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုမှာ ကျောက်တုံးများနှင့် နှင်းတုံးမျာ ဖယ်ရှားနေရာမှ ရပ်ဆိုင်းသွား၏။

ကျင့်စန်နန်ကို လှည့်ကြည့်သည်။ ထို့နောက် သူ့ဓာ သူပြန်ကြည့်သည်။ သူသည် ဓားကိုကြည့်ပြီး အတော်ကာ စဉ်းစားနေ၏။ စောစောက ဤဓားကိုယူကြည့်ပြီး ချောင်ပယ် တစ်ယောက် စိတ်ဖောက်ပြန်သွားခဲ့လေပြီ။

———॥———

ယခုတစ်ယောက်လာပြန်ချေပြီ။ သူမသည်လည်း ဤဓားကို ...ကိုင်ကြည့်ပြီး စိတ်မဖောက်ပြန်ဟု မည်သူမျှ မသိနိုင်ပေ။

ထို့သော် သူမသည် ချောင်ပယ့်ချီကဲ့သို့သော လူကောင်းတစ် ...မဟုတ်ပေ။ ဒဏ်ရာအနာတရ ရနေသည့် လူနာတစ်ယောက်သာ ...။ ထို့ပြင် သူမသည် မိန်းကလေးတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်နေချေ ...။

''အင်း..... သူ့ကို ခဏပေးကိုင်လို့ ဘာမှတော့ ပြဿနာ ... မထင်ပါဘူး။ ဖြစ်လဲ ငါ့ပညာကို သူတို့ မကျော်နိုင်ပါဘူး။ ... ပေးကိုင်လိုက်မယ်လေ''

ပေါင်စုသည် ဤသို့ဆုံးဖြတ်ပြီးနောက်၊ သူ၏ လက်ထဲမှဓားကို ကျင့်စန်နန်၏လက်ထဲသို့ ထည့်ပေးလိုက်သည်။

ကျင့်စန်နန်သည် မျက်ခုံးဖြူပေါင်စု၏ ချိတုံချတုံအမူအရာကို ...ဖြင့် ပြုံးလိုက်သည်။

ဓားကို လှမ်းယူပြီးနောက် ကျေးဇူးတင်စကားပြောသည်။

''ကျွန်မ ဒီဓားကို အပိုင်စီးချင်လို့ မဟုတ်ပါဘူး။ ရတနာတွေနဲ့ ...ပတ်သက်ပြီး သဲလွန်စကို ရှာချင်လို့ တောင်းကြည့်တာပါ''

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုက အရေးမစိုက်ဟန်ဖြင့်.....

''ကိစ္စမရှိပါဘူးလေ၊ ဒီဓားနဲ့ပတ်သက်ပြီး မရိုးမသားလုပ်ရင် ... ဘယ်သူမှ မလွယ်ဘူးမှတ်ပေတော့၊ စောစောက ချောင်ပယ့်ချီကို

———॥———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော့ လုပ်ငန်း မနှောင့်နှေးစေချင်လို့ ခွင့်လွှတ်လိုက်တယ်''

ကျင့်စန်နန်သည် ပေါင်စုကို မည်သို့မျှ ခွန်းတုံ့မလှန်တော့ သူမ၏ လက်ထဲသို့ရောက်ရှိလာသော ဓားကိုသာ အပြန်ပြ အလှန်လှန် ဂရုစိုက်ကြည့်နေတော့၏။

ဓားပြားပေါ်၌တင်ထားသည့် ပုလဲလုံးမှာ တစ်လုံးလ မဟုတ်ပေ။ အခြမ်းငယ်ကလေးကို ဓားပြားထဲ၌ သေသပ်ကျနစွာ မြှုပ် ထားခြင်းဖြစ်သည်။ လက်ဝဲခြမ်းရော လက်ယာခြမ်း၌ပါ ထိုပုလဲလုံးကလေ ပါပေသည်။

ဓားပြုလုပ်သည့် ပန်းပဲပညာရှင်၏ ထက်မြက်မှုကြောင့် ထိုပု လုံးသည် ဓားပြင်ထဲ၌ နစ်မြုပ်ဝင်နေခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ဓားကိုဓားအိမ်ထဲသို့ အထုတ်အသွင်းပြုလုပ်ရာတွင် ပုလဲ ကလေးက မည်သို့မျှ အနှောင့်အယှက်ပေးခြင်း မရှိချေ။

''ဒီပုလဲလုံးအောက်မှာ ထူးခြားချက် တစ်ခုခုတော့ရှိမယ်၊ ဒါ ဓားမြှောင်နဲ့ကော်ထုတ်ပစ်ရင်တော့ တစ်ခုခု ထူးခြားတာ မြင်ရမှာပ

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုသည် ကျင့်စန်နန် တွေးတောနေသည်ကိ တစ်ချက်မျှ အကဲခတ်ပြီးနောက် သူလုပ်စရာရှိသည်တို့ကို ဆက်လုပ် သည်။

ထိုအချိန်တွင် ကျင့်စန်နန်သည် သူ၏ဓားမြှောင်ကို ထုတ် လျက် ပုလဲခြမ်းကလေးကို ဓားဖြင့်ကော်ထုတ် ပစ်လိုက်တော့သည်။

''တောက်''

ပုလဲခြမ်းကလေးသည် အုံ့ညြွဖွယ်ရာ ဓားပြားပေါ်မှ ကွာကျ သွားလေ၏။

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုသည် အလွန်တရာပါးနပ်လှသည်။

တောက်ခနဲ အသံကြားလိုက်ရုံမျှဖြင့် လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ ကျင့်စန်နန်သည် ပုလဲခြမ်းကလေးကို ဓားဖြင့် ကော်ထုတ်ပြီး ဖြစ်နေ သည်ကို တွေ့လိုက်ရလေ၏။

''ဟာ .....မိန်းကလေး ဘယ့်နှယ်သွားလုပ်လိုက်တာလဲ''

''တမင်လုပ်လိုက်တာပေါ့။ ရတနာတွေနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ လျှို့ ဝှက်ချက်ဟာ ဒီပုလဲခြမ်းကလေးထဲမှာ တကယ်ရှိနေလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်မ ထင်နေတယ်''

ကျင့်စန်နန်သည် ပုလဲခြမ်းကလေး ကွာထွက်သွားသည့်နေရာ သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ထိုချိုင့်ဝှမ်းကလေးအတွင်း၌ သေးငယ်သော စာလုံးကလေး များကို ထင်ရှားစွာ တွေ့မြင်နေရသည်။

''ရတနာ''

\+ + +

ပေါင်စုကမူ ကွာကျသွားသော ပုလဲခြမ်းကလေးကို ကောက် ကြည့်နေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပုလဲခြမ်းကလေး၌ မည်သည့် ထူးခြားမှုမှ မတွေ့ရပေ။

ထို့ကြောင့် ပေါင်စုသည် ပုလဲခြမ်းကလေးကို လွှင့်ပစ်လိုက်သည်။

"ဘာမှလဲ မထူးခြားပါဘူး"

ပေါင်စု၏ မှတ်ချက်ချသံကြားသောအခါ ကျွင့်စန်နန်က သူမ လက်ထဲမှဓားကို ပေါင်စုအား လှမ်းပေးလိုက်၏။

"ရော့.....ဒီဓားကိုကြည့်၊ ကျွန်မတို့ ရောက်နေတာ လမ်းမှန်ပဲ ဟောဒီ တောင်ပုပုဝိုင်းဝိုင်းအောက်မှာ ရတနာတွေ မှချရှိရမယ်"

ပေါင်စုနှင့် ကျွင့်စန်နန်တို့၏ အပြန်အလှန်စကားပြောသံများကို ကြားသောအခါ အလုပ်လုပ်နေသူအားလုံး ပေါင်စုအနီးသို့ ဝိုင်းလာကြ၏။ ပေါင်စုလက်ထဲ၌ ကိုင်ထားသောဓားကို လှမ်းကြည့်ကြလေသည်။

ဓား၏အလယ်ကောင်၌ ပုလဲခြမ်းကလေး မရှိတော့ပေ။

ထိုပုလဲခြမ်းကလေး၏ တည်နေရာ ချိုင့်ခွက်အတွင်း၌ 'ရတနာ' ဟူသော သေးငယ်လှသည့် စာလုံးကလေးများကို တွေ့ရသည်။

"ဟားဟားဟား.....ဟုတ်ပြီ ဟုတ်ပြီ ဒီနေရာမှာ ရတနာ ရှိတာ သေချာပြီ"

ဝိုင်းဝန်းအော်ဟစ်လိုက်သည့် အသံများသည် ထိုမြေတွင်းပေါက်မှနေ၍ အထက်သို့ လျှံတက်သွားလေပြီတကား။

♛ ♛ ♛

———॥———

အခန်း (၁၂)

အံ့ဖွယ် ရွှေကလောင်

ထန်ချင်ဝင်းက အရေးတကြီး ပြောသည်။

"ရှူး.....တိုးတိုး၊ သူများတွေ ကြားသွားမယ်"

"ဟားဟားဟား..... ဒီတော ဒီတောင် ဒီနှင်းပြင်ထဲမှာ ငါတို့ ပွဲရောက်လို့ပြီး တစ်ခြားဘယ်သူမှ မရှိနိုင်ပါဘူး၊ ဒီလောက်လဲ စိတ်ပူမနေပါနဲ့"

ယွမ်စစ်ကျူးက တဟားဟား ရယ်ရင်း ပြောနေသည်။

သူကပင်ဆက်၍.....

"ငါ့တူမကြီး ကျွင့်စန်နန်ပုလဲခြမ်းကို ကော်ထုတ်လိုက်တာ တော်တော်ကောင်းသွားတာပဲ၊ သည့်လိုမှ မဟုတ်ရင် ငါတို့ စမ်းတဝါးဝါး

———॥———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်နေမှာ၊ အခုတော့ ဒီတောင်မှာ ရတနာရှိပြီဆိုတာလဲ သေချာပြီ ဥမင်လမ်းလဲ တွေ့ပြီ ကဲ.....ရှေ့မှာ တားဆီးနေတဲ့ နှင်းခဲတွေ၊ မြေစိုင်တွေ ကို ဖယ်ကြစို့"

လူအားလုံး တပြိုင်နက် လှုပ်ရှားကြတော့သည်။

ဒဏ်ရာကြီးရှိနေသော ကျွင့်စန်နန်သည်ပင် မြေစိုင်မြေခဲများကို ဝင်ရောက်ဖယ်ရှားပေးလေ၏။

တက်ညီလက်ညီ အားသွန်ခွန်စိုက် ဆောင်ရွက်ခြင်းကြောင့် လူတစ်ယောက်ကောင်းစွာ ဝင်ထွက်နိုင်သော အပေါက်ဝကို တူးဖော်နိုင်ခဲ့ကြတော့သည်။

"ကဲ.....ကျုပ်က ရှေ့ဆုံးက သွားမယ်၊ ခင်ဗျားတို့က သစ်ကိုင်းခြောက်တွေသယ်ပြီး နောက်က လိုက်ခဲ့ကြပေတော့၊ ဒါမှ မီးတုတ်အဆင်သင့်လုပ်လို့ရမှာ"

ပေါင်စုဏ်စကားက ကျိုးကြောင်း ဆီလျော်လှ၏။

ပေါင်စုသည် သစ်ကိုင်းခြောက်သုံးလေးခုကို စုစည်းကာ မီးတုတ်ပြုလုပ်လိုက်သည်။

မီးထွန်းညှိပြီး ရှေ့ဆုံးမှ ထွက်ခွာသွားလေတော့၏။

သူ့နောက်မှ တပြုတခေါ်ကြီး လိုက်သွားကြသည်။

ဒဏ်ရာရနေသော ကျွင့်စန်နန်မှအပ အားလုံးသစ်ကိုင်းခြောက်များ သယ်ယူကြရလေ၏။

―――။―――

သစ်ကိုင်းခြောက်မီးတိုင်အရောင်သည် အလင်းရောင် သိပ်မရလှပေ။

ထို့ကြောင့် လိုဏ်ခေါင်း၏အတွင်းဘက်ကို ရှည်ရှည်ဝေးဝေး မမြင်ကြရပေ။

တစ်ကွေ့ပြီးတစ်ကွေ့ ဝင်လာကြရာ အကွေ့ငါးကွေ့ လွန်မြောက်သည့်တိုင် ထူးခြားမှု တစ်စုံတစ်ရာကို မတွေ့ကြရပေ။

ထိုအချိန်အတွင်း ပေါင်စုမှာလည်း သူ၏မီးတုတ်ကို အကြိမ်ကြိမ် လဲခဲ့ရသည်။

သူတို့အားလုံးအတွက် တစ်ခုသက်သာနေသည်မှာ လိုဏ်ခေါင်းအတွင်း အလွန်အကျူး မအေးခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

သို့အတွက် အားလုံး ခံသာနေကြသည်။

ရှောင်ယွင်ချီက ရှည်လျားစွာ လျှောက်လာကြပြီးနောက် မည်သည့်အရာကိုမျှ မတွေ့ရသေးသဖြင့် စိတ်မရှည်နိုင်အောင် ဖြစ်လာသည်။

"ရတနာအထိမ်းအမှတ်ကတော့ တွေ့ပါပြီ၊ ဘယ်မှာလဲ မသိနားက၊ ဒီလိုသာ မနားတမ်း လျှောက်သွားနေရရင် အားလုံး ခြေတိုပြီး သေကုန်လိမ့်မယ်"

ပွမ်စစ်ကျူးက ငေါက်ငမ်းလိုက်သည်။

"သိုင်းသမားတစ်ယောက်လုပ်နေပြီး နည်းနည်းတော့ စိတ်ရှည်

―――။―――

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှည်ထားမှပေါ့၊ ခု ရေတွင်းတူး၊ ခု ရေကြည်သောက်ချင်လို့ ဘယ်ရမှာ
နှစ်ပေါင်းများစွာက ပျောက်ဆုံးနေတဲ့ ရတနာတွေကို ခုလောက်တေ
ရှာရဖွေရမှာပေါ့ကွ၊ လွယ်လွယ်ကလေးနဲ့ တွေ့ချင်လို့တော့ ဘယ်ရမလ

ချောင်ယွင်ချီ ပါးစပ်ပိတ်သွားတော့သည်။

သူ့ထက် ဝါစဉ်ကြီးသော ယွမ်စစ်ကျုံးကို မည်သို့မျှ စောဒ
မတက်ရဲပါ။

ဤသို့ဖြင့် သူတို့အားလုံး ရှေ့ဆက်လျှောက်လာကြရပြန်သည်
ကျင့်စန်နန်အား ထန်ချင်ဝင်းက ဖေးမ ကူညီလာ၏။

ရန်သူတော်ကြီးများသည် ယခုအခါ မဟာမိတ် ဖြစ်နေကြ
လေပြီ။

သူတို့အားလုံး ထူးထူးခြားခြား သတိပြုမိလာသည့် အချက်
တစ်ချက်ရှိသည်။

ထိုအချက်မှာ လိုဏ်ခေါင်းအတွင်း တဖြည်းဖြည်း အေးလာ
သည် ဆိုသည့်အချက်ပေတည်း။

အဘယ့်ကြောင့် ဤသို့ဖြစ်လာသည်ကို မည်သူမျှ နားလည်
သဘောမပေါက်ကြပေ။

သူတို့ ဆက်လျှောက်လာရင်း နောက်ဆုံးတွေ့ရသည့် အခက်
အခဲမှာ လိုဏ်ခေါင်းဝသည် လူတစ်ယောက် လွတ်လပ်စွာ လမ်း
လျှောက်နိုင်ခြင်း မပြုနိုင်လောက်အောင် နိမ့်လာခြင်းပင်ဖြစ်လေသည်။

———॥———

လူအားလုံး ခေါင်းငုံ့လျက် ခက်ခဲစွာ လျှောက်ဝင်လာကြလေ၏။

ထိုခရီးမှာလည်း ရှည်လျားလှသည်ဟု သူတို့အားလုံး ထင်မိ
ကြလေသည်။

သို့သော် မျက်စိထဲ ထင်ယောင်မြင်ယောင်ဖြစ်နေသည့် အလွှံ
တလက်လက်ပြောင်ထနေသည့် ရတနာပုံကြီးကြောင့် အားတင်း၍ ဆက်
လျှောက်ကြသည်။

ရှေ့ဆုံးမှ သွားနေသည့် မျက်နှာဖြူပေါင်စုက အလန့်တကြား
အော်လိုက်သည်။

"ဘုရားရေ..... ဂူပေါက်က ကျဉ်းသထက် ကျဉ်းနေပါကလား။
ဒီပုံအတိုင်းဆိုရင် ခါးကိုင်းပြီး လျှောက်လို့တောင် မရနိုင်တော့ဘူး"

အားလုံး အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားကြသည်။

ပေါင်စု၏ လက်ထဲ၌ မြှောက်ထားသည့် မီးတုတ်အလင်းရောင်
ဖြင့် ရှေ့မှဂူပေါက်ကို ဝိုင်းကြည့်ကြသည်။

မှန်၏။

ဂူပေါက်သည် အလွန်တရာ ကျဉ်းမြောင်းသွားချေပြီ။

လူတစ်ယောက် ခါးကိုင်း၍ လမ်းမလျှောက်နိုင်တော့ပေ။

လေးဘက်ထောက် လျှောက်ဝင်မှသာလျှင် အတွင်းသို့
ရောက်နိုင်ပေတော့မည်။

ထိုအခါ ရတနာရှာဖွေသူ လူသိုက်အားလုံးမှာ မျက်နှာစုံညီ

———॥———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တိုင်ပင်ကြရပြန်တော့သည်။

ချောင်ပွင့်ချိုက.....

"ဒီပုံစံအတိုင်းဆိုရင် ရှေ့မှာ ရတနာတွေ ရှိမယ်ဆိုတာ သ[illegible]
ယ ဖြစ်စရာ ကောင်းနေပြီ၊ ရှေ့လျှောက် လေးဘက်ထောက် ဝင်မ[illegible]
လမ်းပေါက်ပိတ်နေရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ"

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုက.....

"ကျုပ်ကတော့ ရှေ့ဆက်ဝင်သင့်တယ်လို့ ထင်တာပဲ၊ အာ[illegible]
ဘယ်လိုသဘောရကြသလဲ"

ယင်ကြည်က ဝင်ပြောဏ်။

"ခု အခြေရောက်ပြီးမှ နောက်ပြန်ဆုတ်လို့ ဘယ်ဖြစ်တော့မ[illegible]
ရှေ့ပဲ ဆက်တိုးမယ်၊ လျှို့ဝှက်ရတနာတွေနဲ့ ပတ်သက်လာရင် ဒီ[illegible]
အခက်အခဲမျိုးတွေ တွေ့ရစမြဲပဲ၊ ရှေ့ဆက်တိုးသင့်တယ်လို့ ကျုပ်ယ[illegible]
ပါတယ်"

ယွမ်စစ်ကျူးကလည်း ရှေ့ဆက်တိုးရန် သဘောတူသည်။

နောက်ဆုံး၌ ပေါင်စုက ကြေငြာလိုက်သည်။

"ကဲ.....ကျုပ်တို့ကတော့ ရှေ့ဆက်တိုးသွားဖို့ပဲ သဘေ[illegible]
တူတယ်၊ အခု ကျုပ်တို့နဲ့ ဆက်မလိုက်ချင်သပဆိုရင်လဲ ဒီက[illegible]
နောက်ပြန်ဆုတ်နိုင်ပါတယ်"

ပေါင်စုသည် မီးတုတ်တစ်ခုကို အဆင်သင့် ပြန်ထွန်းညှိက[illegible]

———॥———

[illegible]ထောက်၍ ဝင်သွားလေတော့၏။

[illegible]ဖြူပေါင်စု၏စကားကို မည်သူကမျှ မဆန့်ကျင်ကြသဖြင့်
[illegible]ညီ လိုဏ်ဂူအတွင်း လေးဘက်ထောက်၍ ဝင်ရလေတော့
[illegible]

[illegible] လိုဏ်ခေါင်းတစ်လျှောက်ဝင်ခဲ့သည့်ခရီးတွင် ဤခရီး
[illegible] အပင်ပန်းတကာ့ အပင်ပန်းဆုံးပင် ဖြစ်လေသည်။
[illegible]တန်းသိုင်းသမားများဖြစ်၍သာ တော်တော့သည်။
[illegible] သိုင်းသမားဆိုလျှင် ခရီးအစ၌ပင် နောက်ပြန်ဆုတ်
[illegible]ည်။

ရှေ့ဆုံးမှ ဦးဆောင်သွားသည့် ပေါင်စုသည် မီးတုတ်တစ်ဘက်
[illegible]ရသဖြင့် အပင်ပန်းဆုံးဟု ဆို၍မရချေ။

[illegible]ကြောင့်ဆိုသော် နောက်မှလိုက်လာသူများမှာလည်း
[illegible] သစ်ကိုင်းခြောက်များကို သယ်ဆောင်လာကြရသဖြင့်
[illegible]ကြသည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

မြေလွတ်လက်လွတ်လာရသူဆို၍ ကျင့်စန်နန်တစ်ယောက်
[illegible]ရှိသည်။

[illegible]သော် သူမမှာ ကျန်းမာပကာတိ ချမ်းသာစွာရှိနေသည့်
[illegible]တစ်ယောက် မဟုတ်ချေ။

[illegible]ရာအနာတရ ရရှိထားသည့် မိန်းကလေးတစ်ယောက်သာ

———॥———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်သည်။

ဖွဲ့တင်း၍ လိုက်နေသဖြင့်သာ ဤမျှအထိ လိုက်လာနိုင်
ဖြစ်ပေသည်။

သူမအတွက် တစ်ခုသက်သာသည်မှာ ထန်းချင်
မိန်းမသားချင်း ဖေးဖေးမမ၊ စာစာနာနာ ပြုစုခဲ့ခြင်းပင်ဖြစ်သည်

ဤအချက်မှာလည်း အလွန်တရာ ဆန်းနေသည်။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ထန်းချင်ဝင်းသူသော မိန်းကလေး
မိမိ၏ရင်သွေးကိုပင် ရက်ရက်စက်စက်သတ်ဖြတ်ခဲ့ဖူးသည့် မိန်းက
တစ်ယောက် ဖြစ်နေသောကြောင့်တည်း။

ထို့ပြင် မပြတ်မသား စိတ်ထားဖြင့် ပုရိသယော
နှစ်ယောက်အား ဒုက္ခဖြစ်အောင် လုပ်နေပေသေးသည်။

ထိုသို့သော မိန်းကလေးက ရန်သူတော် ကျင့်စန်နန်
ဖေးဖေးမမ ကူညီနေခြင်းမှာ အလွန်တရာ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းနေပေ

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ လောဘသားတစ်စုသည် ခက်ခဲသော
အတော်ကလေးပေါက်ရောက်အောင် လေးဘက်ထောက် လျှောက်လ
ခဲ့ကြလေ၏။

ဂူဝသည် တဖြည်းဖြည်း ကျယ်ဝန်းလာ၏။

လေးဘက်ထောက် လျှောက်နေရသည့် အကျယ်အဝ
ခါးစောင်းခန့်၊ ထိုမှ ပခုံးခန့်၊ ထိုမှ လူတစ်ရပ် လုံးလုံးလွတ်သည့်အ

[illegible]လာသဖြင့် လူအားလုံး မတ်တတ်ရပ်နိုင်ကြလေတော့သည်။

ယင်ကြည်က.....

''ဟားဟားဟား..... ကျုပ်ပြောတယ် မဟုတ်လား။ ရတနာတွေ
[illegible]နေရာဟာ နည်းနည်းတော့ ခက်ရမယ်လို့၊ အခုကြည့်စမ်း
[illegible] ရပ်နိုင်ကြပြီ မဟုတ်လား''

တစ်ချိန်လုံးငြိမ်သက်စွာ လိုက်ပါလာသည့် ထောင်ပိုင်ဇွေ့က
[illegible]လိုက်သည်။

''ခင်ဗျားကိုယ်၊ ခင်ဗျား သိပ်လဲ အထင်မကြီးမနေပါနဲ့ဦး။
[illegible] ရတနာ၊ ရတနာ မတွေ့သေးဘဲနဲ့ သေချာပေါက် လျှောက်
[illegible]မနေပါနဲ့ဦး''

ယင်ကြည်သည် အရယ်ရပ်သွားပြီး ထောင်ပိုင်ဇွေ့ကို
[illegible]ကောင်းတိုးသည်။

သို့သော် မည်သည့်စကားကိုမျှ မပြောပေ။

ပေါင်စုက.....

''မှအချိန်ကျမှ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ရန်စကား
[illegible]ကြပါနဲ့တော့၊ သစ်ကိုင်းခြောက်တွေကိုသာ ကောင်းကောင်းသယ်
[illegible] လိုဏ်ပေါက်ဟာ တဖြည်းဖြည်း ပိုအေးလာတာကို ခင်ဗျားတို့
[illegible] အနည်းဆုံး သစ်ကိုင်းခြောက်တွေဟာ မီးတုတ်အပြင် မီးလှုံဖို့
[illegible]''

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျန်လူများသည် ပေါင်စုဏ်စကားကို မငြင်းဆန်ကြ
ကိုယ့်ဝေစုအရ သယ်ယူလာကြသည့် သစ်ကိုင်းခြောက်များ
ကြည့်ကြည်သာသာပင် သယ်ဆောင်လာသည်။

ဤသို့ဖြင့် လိုဏ်ခေါင်း၏ **ထောက်ကွေ့**တစ်ခုကို ဖြတ်
လာမိခဲ့ကြပြန်သည်။

\+ + +

''ဝုန်း''

ရှေ့ဆုံးမှလျှောက်သွားသည့် မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုသည် လူအ
၏ရှေ့မှ မြေမျိုသွားသလို ရုတ်တရက် ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

သူသည် တွင်းကြီးတစ်တွင်းထဲသို့ ကျသွားခြင်းသာ ဖြစ်
သည်။

အပေါ်တွင် ပေါင်စု၏မီးတုတ်အလင်းရောင် မရှိတော့သ
မှောင်နှင့်မည်းမည်း ဖြစ်သွားကြ၏။ လူအားလုံး ထိတ်ခနဲဖြစ်သွား
သည်။

''ကိုယ်တော်ကြီး ကိုယ်တော်ကြီး''

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ဝိုင်းအော်လိုက်ကြသည်။

အသံသည် လိုဏ်ခေါင်းထဲ၌ ပဲ့တင်ထပ်သွားသည်။

တွင်းထဲ၌ မီးရောင်လှဲ့လှဲ့ကလေး မြင်နေရသည်။

ပေါင်စုသည် တွင်းထဲကျသွားသော်လည်း သူ့လက်

ပါးမသေအောင် ထိန်းသိမ်းထားနိုင်သည်။

တွင်းထဲမှ လိုဏ်ခေါင်းသံပါသော ပေါင်စု၏အသံကို ကြားလိုက်

''ကျုပ် ဘာမှမဖြစ်ဘူးဗျို့၊ အောက်မှာလဲ လိုဏ်ခေါင်းလမ်း
မင်များတို့အားလုံး ခုန်ဆင်းခဲ့ကြ၊ ရတနာတွေ ရှိချင်းရှိရင်
လိုဏ်ခေါင်းမှာပဲ ရှိမယ်''

အပေါ်လိုဏ်ခေါင်းရှိလူများသည် လိုဏ်ခေါင်းလမ်းနှစ်ထပ်
အတွက် မည်သို့မျှ မအံ့သြချေ။

သို့သော် 'ရတနာတွေ ရှိချင်းရှိရင်'ဟူသော စကားကို
ကြားလိုက်ရသောအခါတွင်မူ သူတို့သည် သစ်ကိုင်းခြောက်များကို
တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် တွင်းထဲသို့ ခုန်ချသွားတော့

ပေါင်စုသည် မီးတုတ်ကြီးကို ကိုင်မြှောက်ရင်းအပေါ်လိုဏ်ခေါင်း
မှ ခုန်ချလာသူများကို မော့ကြည့်နေ၏။

ယွန်းစစ်ကျွံ။ ယင်ကြည်၊ လိုယွမ်ဟို၊ ရှုံးယွမ်ရှုန်၊ ကျင့်စန်နန်၊
ချင်ဝင်။ ချောင်ယွင်ချီ၊ ထောင်ပိုင်ချွေ၊ ထောင်ကြည်အန်းနှင့်
ယွင်ကန်တို့ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ခုန်ချလာကြသည်။

ပေါင်စုက ကျေနပ်နေသည်။

သူ့အနေဖြင့် ရတနာများကို တစ်ဦးတည်း မောင်ပိုင်စီးရ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်မှာ မှန်၏။

သို့သော် ရတနာနှင့် တူတာဆို၍ ကျောက်စရစ်ခဲတစ်လုံး ပင် ယခုထိ မတွေ့ရသေးပေ။

ထို့ပြင် ရတနာ မတွေ့မီ အခက်အခဲ တစ်စုံတစ်ရာ တွေ့ပါ မိမိတစ်ယောက်တည်း ဒုက္ခရောက်နိုင်သေးသည် မဟုတ်ပါလော။

ယခုခုန်ချလာသည့် လူအင်အားနှင့်ဆိုလျှင် တော်ရုံတ အခက်အခဲကို ဂရုမစိုက်ဘဲ နေနိုင်ပေလိမ့်မည်။

ပေါင်စုက မီးတုတ်ကို ခပ်မြင့်မြင့်ကိုင်မြှောက်ရင်း.....

"ကဲ.....အားလုံး လေ့လာကြစမ်းပါဦး။ ဒီအောက် လိုဏ်ခေါင်းက ပိုကျယ်တယ် မဟုတ်လား။ ရတနာတွေ ထား ဒီအောက်က လိုဏ်ခေါင်းမှာပဲ ထားနိုင်တယ်ဗျ"

လိုယွမ်ဟို့က ခေါင်းညိတ်၏။

"ကျယ်လဲ ကျယ်ပါ့ဗျာ၊ အေးလဲ အေးပါ့ဗျာ၊ စိမ့်နေတာ ဒီလောက် အေးစိမ့်တဲ့နေရာမှာသာ ကြာကြာနေရရင် ကျွန်တို့အား ဒုက္ခရောက်ကုန်မှာ သေချာတယ်"

ယွမ်စစ်ကျုံးက လိုယွမ်ဟို့၏စကားကို ထောက်ခံသည်။

"ဟုတ်ပါရဲ့ဗျာ၊ အေးလိုက်တာ စိမ့်နေတာပဲ၊ ကဲ.....ဘာဖြစ် ကျွန်တို့ ရပ်နေကြရမှာလဲ၊ ရှေ့ဆက် လျှောက်ကြလေဗျာ"

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုသည် မီးတုတ်ကြီးကိုပင့်ကာ မြှောက်ကာ

ကိုသွားလေ၏။

လျှောက်နေသည့် လိုဏ်ခေါင်းသည် အတော်ကလေး အပေါ်ထပ်လိုဏ်ခေါင်းလို တစ်ယောက်စီ တန်းစီ၍ မလိုပေ။

လိုက်ကြီး လမ်းလျှောက်သွားနိုင်ပေသည်။

အားလုံးရှေ့၌ တွေ့ရမည့်အရာများကို ရင်တထိတ် ဆက်လျှောက်လာကြ၏။

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စု၏ မီးတုတ်မှ မီးရောင်ကြောင့်ရှေ့၌ ပြောင်ပြောင်လက်လက် အရာဝတ္ထုကလေးကို တွေ့

အော်ဟစ်သတိပေးသူမှာ ထန်ချင်ဝင်းဖြစ်လေ၏။

"ရှေ့မှာ.....ရှေ့မှာ"

အလျှင်မြန်ဆုံး လှုပ်ရှားလာသူမှာ ရှေ့ဆုံးမှ မျက်ခုံးဖြူပေါင်စု

ချောင်ယွင်ချီ ဖြစ်နေ၏။

လူသည် လျှင်မြန်စွာ ခုန်ထွက်သွားပြီး ထိုပြောင်လက် အရာဝတ္ထုကလေးကို ကောက်ယူလိုက်လေ၏။

ချောင်ယွင်ချီသည် ထိုအရာဝတ္ထုကလေးကို သဲကြီးမဲကြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လိုက်ခေါင်းအတွင်း၌ရှိနေသော မီးရောင်မှာ သိပ်လင်းလှ[illegible]
မဟုတ်ပါ။

သို့သော် ထိုမလင်းလှသည့် မီးရောင်အောက်၌ပင် ချော[illegible]
ချီ၏မျက်နှာသည် ညိုညစ်မည်းမှောင်လာကြောင်း တွေ့ရှိနေရပေ[illegible]

လူအားလုံး၏ စိတ်ထဲ၌ အထူးအဆန်း ဖြစ်သွားၾ၏။

ချောင်ပွင့်ချီသည် အဘယ်ကြောင့် ဤမျှ မျက်နှာပျက်[illegible]
သနည်း။

ထို့ကြောင့် သူ့လက်ထဲတွင် ကိုင်ထားသည့် ပြောင်[illegible]
တောက်ပသော အရာဝတ္ထုကလေးကို စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်လို[illegible]
လေ၏။

ရွှေကလောင်တံကလေး တစ်ချောင်းသာတည်း။

ရွှေကလောင်တံကလေးတစ်ချောင်း ကောက်ကိုင်မိသ[illegible]
ချောင်ပွင့်ချီသည် အဘယ့်ကြောင့် ဤမျှ မျက်နှာပျက်သွားရသ[illegible]

သူတို့ နားမလည်နိုင်ကြတော့ပေ။

သို့သော်.....

ချောင်ပွင့်ချီကား သူ့အကြောင်းနှင့်သူဖြစ်၏။

သူတို့ ဤနှင်းတောင်ကလပ်ထိပ်သို့မရောက်မီ စတင်ခရီး[illegible]
လာစဉ်က ထန်ချင်ဝင်းသည် နောက်ချန်၍ နေလာခဲ့၏။

ပွမ်စစ်ကျိုး ယင်ကြည်တို့အား ထားရစ်ခဲ့ပြီး နောက်ပြန်[illegible]

———။———

[illegible] ရွှေကလောင်တံကလေးတစ်ချောင်းကိုင်ကာ ကြည့်နူးနေ
[illegible] ထန်ချင်ဝင်းကို ချောင်ပွင့်ချီ တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်။

ထိုစဉ်က တွေ့မြင်ခဲ့ရသော ထန်ချင်ဝင်း၏လက်ထဲမှ ကလောင်
[illegible] ယခုကလောင်တံတို့သည် အလွန်တရာ ဆင်တူလှပေသည်။

ထိုစဉ်က ထန်ချင်ဝင်း၏လက်ထဲ၌ရှိနေသော ရွှေကလောင်တံ၌
'အန်း'ဟု အမည်ရေးထိုးထားသည်။ ယခုချောင်ပွင့်ချီ ကောက်ယူ
[illegible]သည့် ရွှေကလောင်တံ၌လည်း 'အန်း'ဟု နာမည် ရေးထိုး
[illegible]သည်။

ဤရွှေကလောင်တံသည် ထောင်ကြည်အန်း၏ ပစ္စည်းမဟုတ်
[illegible] မည်သူ့၏ပစ္စည်း ဖြစ်ပါတော့အံ့နည်း။

♛ ♛ ♛

———။———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၅၃)

ကလောင်ပေါ်မှ ဆရာ့နာမည်

ချက်ချင်းပင် ချောင်ပယ်ဒ်ချီ၏မျက်နှာသည် မိုးမှောင်ကျသကဲ့သို့ ညှိုးမှိုင်းသွားရခြင်းဖြစ်ပေတော့သည်။

သူသည် ထောင်ကြည်အန်းကို ရုတ်တရက်လှည့်ကြည့်လိုက်ပြီး-

''မင်းက ဒီကိုတောင် ရောက်ခဲ့ပြီးပြီကိုးကွ''

ထောင်ကြည်အန်းက နားမလည်နိုင်သောမျက်နှာဖြင့်.....

''ဘာလဲ.....ဘာရောက်တာလဲ''

''မင်း ဘာနားမလည်ချင်ယောင်ဆောင်နေတာလဲ၊ ဒီလိုက်ခေါင်းထဲကို မင်း ရောက်ပြီးပြီမဟုတ်လား''

''ကြဲကြဲဖန်ဖန်ဗျာ၊ ဒီလိုက်ခေါင်းကို ခင်ဗျားတို့နဲ့အတူတူ ...

[illegible] ဘယ့်နှယ့် ခင်ဗျားက ကျွန်ုပ်ကို လာစွပ်စွဲနေရတာလဲ''

''ဟေ့.....မင်းကို စွပ်စွဲနေတာ အတိအကျကွ အတိအကျ၊ [illegible] မင်း ငြင်းလို့ရမယ် ထင်သလား''

ထောင်ကြည်အန်းသည် လူအားလုံး၏မျက်နှာများကို [illegible] လိုက်ကြည့်မိသည်။

လူသည် ချောင်ပယ်ဒ်ချီ၏စကားများကို လုံးဝအဓိပ္ပာယ် [illegible]

[illegible] ပြောသူများကလည်း ကလောင်တံတစ်ချောင်းကိုကိုင်ပြီး [illegible] ပြောကြားနေသော ချောင်ပယ်ဒ်ချီအား သဘောမပေါက်နိုင်ဘဲ [illegible] လေ၏။

ထိုစဉ် ထောင်ပိုင်ဇွေ့က.....

''ဟောကောင်.....မင်းဘာတွေပြောနေတာလဲ၊ ရှင်းရှင်းပြောစမ်း [illegible]''

ချောင်ပယ်ဒ်ချီက ဒေါနှင့်မောနှင့် ပြောသည်။

''ခင်ဗျားကြီး ဝင်မရှုပ်စမ်းပါနဲ့၊ ဒီကိစ္စကို ခင်ဗျားသားသိတယ်၊ [illegible] က မသိချင်ယောင်ဆောင်နေတာ နားလည်ရဲ့လား''

ထောင်ကြည်အန်းမှာ ဒေါသမီးတောင် ပေါက်ကွဲသွားတော့ [illegible]

''ခင်ဗျားဟာ တယ်ယဲ လူပါးဝပါကလား။ ရှင်းရှင်းပြော...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆိုတော့လဲ မပြောဘူး။ လူအများ နားမလည်နိုင်တဲ့ **စကား**တွေနဲ့ [illegible] ကြောင်ပတ် လျှောက်ပြောနေတယ်''

မျက်ခုံးမြှုပေါင်စုက ဖျန်ဖြေ၏။

''ကဲကဲ.....ချောင်ပွင့်ချို၊ အဓိပ္ပာယ်**မရှိတဲ့စ**ကားတွေနဲ့ [illegible] နေမယ့်အစား အဓိပ္ပာယ်ရှိရှိ ရှင်းပြစမ်းပါ၊ **ထောင်ကြည့်အန်** [illegible] ဘယ်နည်းဘယ်ပုံ ဒီလိုဏ်ခေါင်းထဲ ရောက်နေခဲ့**တာလဲ**''

ချောင်ပွင့်ချိုက သူ၏လက်ထဲမှ ကလောင်တံကလေ [illegible] ထောင်ပြလိုက်ပြီး.....

''ဒီလောက်နိုင်မာတဲ့သက်သေရှိဦးမလားဗျ၊ ဒါဟာ ဒီကော [illegible] ပစ္စည်းပဲ၊ ဒီကောင် ဒီလိုဏ်ခေါင်းထဲ မလာဘဲ ဒီကလောင်တံ [illegible] ခြေထောက်ပေါက်ပြီး ဒီထဲကို အလိုအလျောက် ရောက်မလာဘူး''

လူအားလုံးက ထောင်ကြည့်အန်းကို ဝိုင်းကြည့်ကြသည်။

ထောင်ကြည့်အန်းသည် ကလောင်တံကလေးကို အထူးအဆ [illegible] ပစ္စည်းတစ်ခုသဖွယ် ငေးကြောင်ကြောင် စိုက်၍ကြည့်**နေလေ**၏။

ပြီးမှ.....

''ဘာပစ္စည်းလဲ၊ ဒါဟာ ကျုပ်ပစ္စည်း **မဟုတ်**ဘူးဗျ၊ ကျုပ် [illegible] ကလောင်တံလဲ မဆောင်ဘူး''

ချောင်ပွင့်ချိုက အော်ဟစ်ဆဲဆိုလေတော့၏။

''ခွေးကောင်.....ကြောင်ညာတယ်''

——॥——

''[illegible] သာခွေးကွ၊ ငါက အမှန်အတိုင်း ပြောတာ၊ မင်းက [illegible] ငါ့ကို ပြသ**နာလုပ်တာ**လဲ''

''[illegible] ကလောင်တံပေါ်မှာ '**အန်း**' လို့ ရေးထားတယ်ကွ၊ မင်းနာ [illegible] ဘယ်ခွေးမျိုးရဲ့ **နာမည်ဖြစ်**မှာလဲ''

''[illegible] ကလောင်**တံပေါ်**မှာ 'အန်း' ဆိုတဲ့နာမည်ပါတိုင်း [illegible] မလားကွ''

[illegible] ချောင်ပွင့်ချိုသည် ဂုန်းခနဲခုန်ထလာကာ ထောင်ကြည့်အန်း၏ [illegible] လှမ်းဆွဲသည်။

''မင်းဟာ တကယ်ယုတ်မာတဲ့ကောင်ပဲ၊ ဒီလို ကလောင်တံမျိုး [illegible] မင်း၊ ထန်ချင်ဝင်းကို ပေးထားတယ် မဟုတ်လား။ အဲဒီ [illegible] ကို ငါမြင်ဖူးတယ်ကွ၊ ငါ့ကို ညာလို့မရဘူး.....ထွီ''

ချောင်ပွင့်ချိုသည် ထိန်းမနိုင် သိမ်းမရဖြင့် ဒေါသများ [illegible] စကားပြောရင်း ထောင်ကြည့်အန်း၏မျက်နှာကို တံတွေးဖြင့် [illegible]

[illegible] မှတ်တရက်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ထောင်ကြည့်အန်းမှာ မရှောင်တိမ်း [illegible]

[illegible] မျက်နှာ၌ ချောင်ပွင့်ချို၏ တံတွေးများ သီးသွားသည်။ [illegible] စိတ်ဆိုးသွားသည်။

ထောင်ကြည့်အန်း သိပ်စိတ်ဆိုးသွားသည်။

——॥——

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မျက်နှာကို တံတွေးဖြင့် အထွေးခံရခြင်းထက် ပက်စက်
စော်ကားမှုကြီးသည် လုံးဝ မရှိပေ။

သိုင်းသမားအားလုံးမှာလည်း ချောင်ယွင်ချိုက ဤသို့ပြု
မည်မထင်သဖြင့် ငေးကြောင်ကြည့်နေမိကြသည်။

"ဗိုး....."

"ဝုန်း....."

သတိဝင်လာသော ထောင်ကြည်အန်းသည် ချောင်ယွင်
ဝမ်းဗိုက်အား ခေါင့်ကန်ပစ်လိုက်သည်။

ချောင်ယွင်ချိုမှာ လွင့်စင်ထွက်သွားသည်။

ချောင်ယွင်ချိုမှာလည်း ထောင်ကြည်အန်းကို လုပ်ဖို့
စိတ်စောနေသည်။

အကယ်၍သာ ထောင်ကြည်အန်းက သူ့အား တိုက်ခိုက်
မည်သို့ ခုခံမည်ဟူ၍ သတိရှိမထားချေ။

ထို့ကြောင့် ထောင်ကြည်အန်း ကန်လိုက်သောအခါ ထိပ်
သိုင်းသမားဖြစ်သော်လည်း သူ့ခမျာ မရှောင်တိမ်းနိုင်တော့ဘဲ ခွေ
ဝက်ကျ ဖြစ်သွားတော့သည်။

အမှန်စင်စစ် ထိပ်သီးသိုင်းသမားနှစ်ဦး၏ အဖြစ်မှာ ရယ်
ပင် ကောင်းနေပေသေးတော့သည်။

သူတို့ တတ်မြောက်ထားသည့် သိုင်းပညာများသည် ယခု

——။——

[illegible] အသုံးမဝင်တော့ဘဲ သိုင်းပညာ လုံးဝ မတတ်မြောက်သော
[illegible] တို့ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အော်ဟစ်ဆဲဆို တိုက်ခိုက်နေကြသည်။

ချောင်ယွင်ချိုသည် ရုတ်တရက် ခုန်ထလာသည်။

'ပျံလွှားငှက် သိုက်မြုံပျံ' သိုင်းကွက်ကို သုံးကာ ထောင်ကြည်
အန်းထံသို့ ပြန်ဝင်လာ၏။

ပျံလက်သီးနှစ်လုံးဖြင့် ထောင်ကြည်အန်း၏ နံရိုးနှစ်ဘက်ကို
ထိုးထိုးလိုက်သည်။

ထိုအချိန်တွင် ထောင်ကြည်အန်းမှာလည်း သတိဝင်လာပြီဖြစ်၏။

ချောင်ယွင်ချို၏ 'ပျံလွှားငှက် သိုက်မြုံပျံ' သိုင်းကွက်အား
[illegible] ပါပြန်' သိုင်းကွက်ဖြင့် ဖယ်ထုတ်လိုက်သည်။

ချောင်ယွင်ချို ဒေါသဖြစ်သွား၏။

သူ့လက်သီးချက် မထိသဖြင့် မကျေမနပ် ဖြစ်နေစဉ်မှာပင်
ထောင်ကြည်အန်း၏ လက်ဝါးကြီးသည် သူ၏မျက်နှာတည့်တည့်ကို
ပြန်၍ ရောက်ရှိလာပြန်သည်။

"ဝုန်း....."

ချောင်ယွင်ချိုမှာ နောက်တစ်ချီ လွင့်စဉ်သွားပြန်သည်။

ယခုတစ်ချီတွင်တော့ ထောင်ကြည်အန်းသည် ငြိမ်သက်၍
နေတော့ပေ။

ချောင်ယွင်ချိုရှိရာသို့ ကျားတစ်ကောင် ခုန်အုပ်သလို လွှားခနဲ

——။——

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခုန်အုပ်သွားတော့

ထိုအချိန်မှာပင် မှုက်ခုံးဖြူပေါင်ခုစုဏ် လက်ထဲမှ မီးတုတ်လည်း
ငြိမ်းသွားသည်။

လိုဏ်ခေါင်းတခုလုံး မည်းမှောင်သွား၏။

ချောင်ယွင်ချီနှင့် ထောင်ကြည်အန်းတို့၏ ထိုးနက်တိုက်ခို
နေသံများမှာလည်း တဝုန်းဝုန်း။ တဖိုင်းဖိုင်းနှင့် အလွန်တရာ ပြင်းထ
နေသည်။

ယွမ်စစ်ကျုံးက.....

"ကိုယ်တော်ကြီး.....ကိုယ်တော်ကြီး၊ မီးတုတ်ကို မြန်မြ
ထွန်းစမ်းပါဦး။ ဒီခွေးနှစ်ကောင် ရန်ဖြစ်နေတာနဲ့ ရတနာတွေကို ရှာ
ရှိတော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး"

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုသည် သစ်ကိုင်းခြောက်များကို စုစည်းလျ
မီးတုတ်အသစ် ပြုလုပ်နေသည်။

ယွမ်စစ်ကျုံး၊ ယင်ကြည်နှင့် ထောင်ပိုင်ခွေ့ ... တိုက်ပွဲ
ရပ်ဆိုင်းရန် အော်ဟစ်ပြောကြားကြသော်လည်း ချောင်ယွင်ချီနှင့် ထော
ကြည်အန်းတို့မှာ ပြောမရ ဆိုမရဖြစ်ကာ သဲကြီးမဲကြီး တိုက်ခိုက်လျ
ရှိနေကြသည်။

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုကလည်း မီးတုတ်ကို ပြုပြင်ထွန်းညှိနေ
လှမ်းအော်ငြိမ်းခြောက်သည်။

———။———

"[illegible]...မင်းတို့ မတော်ကြဘူးလား၊ တော်ကြာမှ ငါ့ အလွန်
[illegible] ဝင်လာရင် မင်းတို့နှစ်ယောက်စလုံး နာမယ်"

[illegible] မည်မျှငြိမ်းခြောက်စေကာမူ ချောင်ယွင်ချီနှင့် ထောင်
[illegible]တို့က ဂရုမစိုက်ကြပေ။

[illegible] တိုက်ခိုက်လျက်သာ ရှိနေကြပေ၏။

[illegible]....

"[illegible]တို့ မတော်ကြဘူးလား၊ ဒီတစ်ခါမှ ကျွန်မစကားကို
[illegible]ရင်တော့ ရှင်တို့နှစ်ယောက်စလုံးကို စကားပြောဖို့
[illegible] ဒီတစ်သက်မှာ မျက်နှာချင်းတောင် မဆိုင်တော့ဘူး သိလား။
[illegible] ပြောမယ်"

[illegible]သည် ထန်ချင်ဝင်း၏ အသံတည်း။

[illegible]သော ထန်ချင်ဝင်း၏ စကားသံ ဆုံးသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက်
[illegible]အန်းနှင့် ချောင်ယွင်ချီတို့၏ တားမရ ဆီးမနိုင် တိုက်ပွဲသည်
[illegible] ရုတ်ခြည်း ရပ်ဆိုင်းသွားလေတော့၏။

[illegible]ချိန်မှာပင် မျက်ခုံးဖြူပေါင်စု၏လက်ထဲမှ မီးတုတ်သည်
[illegible]မြစ်မြည်ကာ ပြန်လင်းလာသည်။

[illegible]သမားအားလုံးသည် ထန်ချင်ဝင်း၏ ဩဇာထက်မြက်ပုံကို
[illegible]။

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုကဲ့သို့သော သိုင်းပညာ အလွန်ထက်မြက်သူ

———။———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ဦး ခြိမ်းခြောက်တားမြစ်၍ မရသောရန်ပွဲသည် ထန်ချင်ဝင်း၏ စကားတစ်ခွန်းဖြင့် လုံး၀ ရပ်ဆိုင်းသွားကြောင်း အံ့ဩဖွယ်ရာ တွေ့မြင်ကြရသည်။

မီးတုတ်အလင်းရောင်ဖြင့် ကြည့်လိုက်သောအခါ **ချောင်ယွင်ချီ**ရော ထန်ကြည်အန်းပါ မျက်နှာ၌ အညိုအမည်း စွဲနေသည်ကို တွေ့လိုက်ကြရသဖြင့် လူအားလုံး ပြုံးချင်သလိုလို ဖြစ်သွားကြသည်။

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စု၏စိတ်ထဲ၌.....

"ခွေးကောင်တွေ၊ အရေးကြီးတဲ့အချိန်မှာတောင်လာပြီး မစိတ်မှုန်နေသေးတယ်၊ ကျုလဲကျတဲ့ကောင်တွေ' ဟု **ကျိတ်၍တွေးသည်။**

ရှုံးယွမ်ရှန့်က အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့် **အော်ဟစ် သတိပေး**လိုက်၏။

"တော်လောက်ပြီပေါ့၊ ဒီလောက်ဆို **တော်လောက်ပြီ** နောက်တစ်ခါ မီးငြိမ်းပြီး ထပ်ရန်ဖြစ်နေရင်တော့ ငါတို့ ရတနာရှာတဲ့အလုပ် ထပ်လုပ်လို့ ရမှာမဟုတ်ဘူး"

ထန်ချင်ဝင်းက ချောင်ယွင်ချီနှင့် ထောင်ကြည်အန်းတို့အား စူးစူးဝါးဝါးကြည့်ကာ.....

"ရှင်တို့နှစ်ယောက် ထပ်ပြီး ရန်မဖြစ်ကြနဲ့တော့၊ ကျွန်မတို့မှာ အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စ လုပ်ဖို့လာကြပါတယ်၊ မပြောပလောက်တဲ့ အသေးအဖွဲ့ကိစ္စလေးတွေနဲ့ အချိန်ကုန်နေရတယ်၊ ရှင်တို့ နှစ်ယောက်ထဲက ရန်ဖြစ်တဲ့သူဟာ ကျွန်မရန်သူပဲ၊ ကျွန်မ တစ်သက်လုံး စကားမပြောဘူး မှတ်ပေတော့"

ထောင်ပိုင်စွေ့သည် သူ့သားကို ဆွဲခေါ်လိုက်ပြီး တီးတိုးကြိမ်းမောင်းနေသည်။

ယွမ်စစ်ကျူးကလည်း ချောင်ယွင်ချီအား ဆွဲခေါ်ပြီး တီးတိုး ပြောကြားနေ၏။

နောက်ထပ် ရန်မဖြစ်ရန် မှာကြားခြင်းမှအပ အခြား မဖြစ်နိုင်တော့ပေ။

ချောင်ယွင်ချီရော ထောင်ကြည်အန်းပါ နှစ်ဦးစလုံး အပြင်းထန် တိုက်ခိုက်ထားရသဖြင့် စကားမပြောနိုင်ကြပေ၊ မောဟိုက်နေကြရှာသည်။

ထိုစဉ် ထန်ချင်ဝင်းက သူမ၏ရင်ခွင်ထဲမှ ရွှေရောင် ကလောင်တံကလေးကို ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး မြေပြင်ပေါ်၌ ကျနေသည့် ရွှေရောင် ကလောင်တံလေးကို ကောက်ယူလိုက်သည်။

ထန်ချင်ဝင်း၏လက်ထဲ၌ ရှိနေသည့် ရွှေရောင် ကလောင်တံကလေးနှစ်ချောင်းသည် ရွှေမရအောင် တူညီနေသည်ကို အံ့ဩဖွယ်ရာ တွေ့မြင်နေကြရသည်။

+ + +

ထန်ချင်ဝင်းသည် သူမ၏ရင်ခွင်ထဲမှ ထုတ်ထားသည့် ရွှေရောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကလောင်တံကလေးအား ဆွဲထုတ်ယူပြရင်း ချောင်ပယွင်ချိုအား လှ
မေးလိုက်၏။

"ဒီရွှေရောင်ကလောင်တံကလေးကို ဘယ်သူ့ဆီက ရခဲ့တ
လို့ ရှင်ပြောခဲ့သလဲ"

ချောင်ပယွင်ချိုက အထစ်ထစ်အငေါ့ငေါ့ဖြင့်.....

"သူ့.....သူ့.....ဆီက....."

ထန်ချင်ဝင်းက ပြတ်သားစွာ ပြောချလေ၏။

"ဘယ်သူ့ဆီက ရရ၊ ဘာအကြောင်းလဲ၊ ရှင့်အပူလဲ တစ်
သားမှ မပါဘူး"

ထန်ချင်ဝင်း၏စကားကြောင့် ချောင်ပယွင်ချို၏မျက်နှာမှာ
သွားသည်။

ထန်ချင်ဝင်းက ဆက်ပြော၏။

"ရွှေကလောင်တံမှာ 'အန်း' ဆိုတဲ့ နာမည်ပါတိုင်း ထောင်ကြ
အန်းဆိုရင် အားလုံး ခက်နေတော့မှာပေါ့၊ တရုတ်ပြည်တစ်ပြည်လုံး
'အန်း' အမည်ပါတဲ့လူဆိုလို့ ထောင်ကြည်အန်း တစ်ယောက်တ
ရှိသလား"

ချောင်ပယွင်ချို၏ ညှိုမည်းမှုးရောင်နေသည့်မျက်နှာမှာ ရှက်
တက်နေသဖြင့် ပို၍ အကြည့်ရဆိုးလေ၏။

"ဒါ.....ဒါကတော့ ညီမလေးရာ၊ ညီမလေးနဲ့ သူနဲ့ အဆ

———॥———

...ရှိ.....ရှိတယ်ဆိုတော့"

"တော်စမ်းပါ၊ ရှင်းပါးစပ်ကြီးကို ပိတ်ထားစမ်းပါ၊ ကမ္ဘာ
...လောင်ဖိုက် ဆီမီးခွက်က ထတောက်တယ်ဆိုတာ ဒါမျိုးပဲပေါ့"

ထန်ချင်ဝင်း၏ ပြစ်ပယ်လွန်းလှသောစကားကြောင့် ချောင်ပယွင်
...ခေါင်းငိုက်စိုက် ကျသွားလေတော့၏။

ထိုစဉ် ထောင်ပိုင်ဇွေ့သည် ထန်ချင်ဝင်း၏လက်ထဲ၌ကိုင်ထား
... ရွှေကလောင်တံလေးတစ်ချောင်းကို လှမ်း၍ တောင်းယူလိုက်၏။

ထန်ချင်ဝင်းကလည်း ကလောင်တံလေးတစ်ချောင်းကို
...ကြည်သာသာပင် လှမ်းပေးသည်။

ထောင်ပိုင်ဇွေ့သည် ကလောင်တံကလေးကို သေချာစွာ
...ကြည့်ရှု၏။

ကလောင်တံ၌ 'အန်း' ဟူသောအမည် ရေးထားခြင်းကိုလည်း
...ရှိရသည်။ သူသည် ကလောင်တံလေးကို ဖင်ပြန်ခေါင်းပြန် အသေး
... လေ့လာကြည့်ရှုပြီးနောက် ချောင်ပယွင်ချိုအား လှမ်းမေးသည်။

"ချောင်ပယွင်ချို မင်းကို ငါ တစ်ခု မေးချင်ပါတယ်"

ချောင်ပယွင်ချိုက မကြည်မသာ မျက်နှာထားဖြင့် ပြန်ပြောသည်။

"မေး.....ဘာမေးမလဲ"

"မင်းတို့ အဖွဲ့စဉ်ဆရာကြီးတွေရဲ့နာမည်ကို မင်း သိရဲ့လား"

"ခင်ဗျား မေးချင်တဲ့စကားကို တည့်တည့်မေးပါ၊ ဟိုကွေ့

———॥———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည့်ဝိုက် မေးစရာ မလိုပါဘူး''

''မင်းကလဲ ဒေါသချည်းပဲ၊ ငါက အခြေအနေတွေကို ...

မလို့ပါ''

''မေးချင်တာသာ တည့်တည့်မေးပါ၊ အပိုတွေ ပြောမနေ...

''ကောင်းပြီ၊ ငါ မေးမယ်၊ မင်းရဲ့ ဆရာကြီးနာမည် ...

ဘယ်သူလဲ''

ချောင်ပယွင်ချီက ထောင်ပိုင်ဇွေ့အား ဘုကြည့်ကြည့်လိုက်...

''ကျုပ်တို့ဆရာကြီးရဲ့ နာမည်က ထန်ကွေနုံးပဲဗျ၊ ...

လူတိုင်းသိတာပဲ၊ ဒါကို အဆန်းလုပ်ပြီး မေးနေရသေးသလားဗျ''

ထောင်ပိုင်ဇွေ့က ဒေါသမထွက်ဘဲ ပြုံးလိုက်၏။

''ကောင်းပါပြီကွ၊ မင်းဆရာကြီး ထန်ကွေနုံးရဲ့ဆရာက...

ဘယ်သူလဲ၊ မင်းရဲ့ ဆရာဘိုးဘိုးပေါ့ကွာ''

ချောင်ပယွင်ချီမှာ အကြီးအကျယ် မျက်နှာပျက်သွားသည်...

သူကဲ့သို့သောလူတစ်ယောက်အဖို့ ဆရာဘိုးဘိုး၏အမည်...

မသိရှိခြင်းမှာ အလွန်တရာ ရှက်ဖွယ်လိလိ ဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါ...

''ကျုပ်.....ကျုပ်.....ကျုပ်''

ယွမ်စစ်ကျုံးသည် သူ၏အဖွဲ့ချုပ်ဖြစ်နေသည့် ချောင်ပယွ...

အခက်အခဲကို မကြည့်ရက်တော့ချေ။

ချောင်ပယွင်ချီ၏အနီးသို့ တိုးကပ်သွားပြီး တီးတိုးပြော...

———॥———

...လေသ၏။

ထိုအခါကျမှ ချောင်ပယွင်ချီမှာ သက်ပြင်းချနိုင်တော့သည်။

သူ့မျက်နှာ ဝင်းကြည်သွားခြင်းကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် သူ့ဆရာ...

...ဘိုး၏နာမည်ကို ချောင်ပယွင်ချီ သိသွားပြီဖြစ်ကြောင်း သိနိုင်ပေသည်။

ထောင်ပိုင်ဇွေ့က.....

''ကဲ.....မင်းဆရာဘိုးဘိုးရဲ့နာမည်ကို ပြောပြပါဦး''

''ကျုပ်ဆရာဘိုးဘိုးရဲ့ နာမည်ကတော့ 'ထန်အန်းပေါက်'လို့

...ခေါ်တယ်ဗျ''

ထောင်ပိုင်ဇွေ့က ပြုံးလိုက်ပြီး.....

''ကောင်းပြီ မင်းဆရာဘိုးဘိုး 'ထန်အန်းပေါက်'ဘာလက်နက်

...သုံးသလဲ''

ချောင်ပယွင်ချီ မျက်မှောင်ကြုတ်ရင်း ပြန်ဖြေ၏။

''ဒါတော့ ဘယ်သိမလဲဗျ၊ ကျုပ်ရဲ့ဆရာဘိုးဘိုး ထန်အန်း

...ပေါက်ကို ကျုပ်မှ မမီခဲ့တာပဲဗျ၊ ဒီတော့ သူ ဘာလက်နက်ကိုင်တယ်

...ဆိုတာ ကျုပ် ဘယ်သိမလဲ''

ထောင်ပိုင်ဇွေက တဟဲဟဲရယ်ရင်း.....

''မင်းရဲ့ ဆရာဘိုးဘိုးတောင် မင်း မမီလိုက်ဘူးလား''

''ခင်ဗျား လျှောင်မနေပါနဲ့၊ ပြောစရာရှိတာကိုသာပြောပါ''

''ငါက မလှောင်ပါဘူးကွာ၊ တမင် မေးကြည့်တာပါ၊ မင်း

———॥———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မသိပေမယ့် မင်းရဲ့ အဖွဲ့တူဦးလေး ယွမ်စစ်ကျူးကတော့ မင်းတို့ ဆရာဘိုးဘိုးကို ကောင်းကောင်းသိမှာပါကွ၊ မင်း မသိရင် မင်းရဲ့ အဖွဲ့တူ ဦးလေး ယွမ်စစ်ကျူးကို မေးကြည့်ပါလား''

''ခင်ဗျား ရန်စကား ပြောနေတာပဲဗျ၊ ဘာဖြစ်လို့ ကျုပ် ကျုပ်အဖွဲ့တူဦးလေးကို မေးနေရမှာလဲ''

''ဟ.....မင်းကို မေးခိုင်းရတာပေါ့ကွ၊ ရွှေကလောင်တံက မှာ 'အန်း'အမည်ပါတာနဲ့ ဒီကလေင်တံဟာ ထောင်ကြည့်အန်း ကလောင်တံလို့ စွပ်စွဲနေလို့ပေါ့ကွ၊ သည့်ပြင်လူက စွပ်စွဲနေတာ မဟုတ် ဘူး။ ထန်အန်းပေါက် ဘာလက်နက်ကိုင်တယ်ဆိုတာကို သိရင် မင်း စွပ်စွဲနေမှုဟာ အချည်းနှီး ဖြစ်သွားမှာမို့လို့ပဲ''

ချောင်ယွင်ချီမှာ ဘာဆက်ပြောရမည်မှန်းကို မသိဘဲ ဖြစ်သွား လေတော့၏။

\+ + +

ထိုအခါ ချောင်ယွင်ချီ၏ အဖွဲ့တူဦးလေးဖြစ်သူ ယွမ်စစ်ကျူး ရုတ်တရက် ဝင်ပြောလာလေ၏။

''ဟုတ်တယ် ချောင်ယွင်ချီ၊ မင်းက မမေးမမြန်းဘဲ စိတ်ထ တာတွေ အရမ်းလျှောက်လုပ်နေတာကို။ နည်းနည်းပါးပါး မေးမြန်းရ မှပေါ့ကွ''

''ဟာ.....ဒီလိုလဲ ကျွန်တော် ဘယ်သိနိုင်မလဲဗျ၊ ကျွန်တော်

ဦးလေးတို့ ရောက်နေရင်လဲ ကျွန်တော့်လိုပဲ တွေးမိကြမှာပါ''

''အေး.....ဒါကြောင့်မို့ မေးမြန်းစုံစမ်းဖို့ ပြောတာပေါ့ကွ၊ အမှန်အသတွေးနဲ့ လျှောက်လုပ်ရင် မှားတတ်တယ်ကွ''

ယွမ်စစ်ကျူးသည် ချောင်ယွင်ချီအား ဆုံးမစကားပြောကြားပြီး လှိုကို ပြုံး၍ လှမ်းပြောလိုက်လေ၏။

''ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ၊ ဟောဒီ ကလောင်တံလေးတွေဟာ ချောင်ယွင်ချီရဲ့ ဆရာဘိုးဘိုး 'ထန်းအန်းပေါက်' အမြဲတန်း အသုံးပြုခဲ့တဲ့ လက်နက်တွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်၊ ဆရာကြီး ထန်းအန်းပေါက်ဟာ ကျွန်ုပ်ဆရာလဲ ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။ ဒါကြောင့် တူမကြီး ထန်ချင်ဝင်း လက်ထဲမှာ ရှိနေတဲ့ ကလောင်တံရော၊ ဟောဒီ လိုဏ်ခေါင်းထဲက တွေ့ရတဲ့ ကလောင်တံပါ နှစ်ခုစလုံးဟာ ထန်းအန်းပေါက်ရဲ့ လက်နက်တွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်၊ 'အန်း'ဆိုတဲ့နာမည်ကတော့ ထန်းအန်း ပေါက်ရဲ့ အတိုကောက်နာမည်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်''

ရှင်းသွားပေပြီ။

ချောင်ယွင်ချီလည်း ခေါင်းမဖော်နိုင်တော့ပေ။

သူသည် အမှားကြီး မှားခဲ့သည် မဟုတ်ပေါလော။ သူ့ဆရာဘိုးဘိုး လက်နက်ကို ထောင်ကြည့်အန်းက ထန်ချင်ဝင်းအား ပေးခဲ့သည့် မှတ်လက်ဆောင်ဟု ထင်မှတ်ခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

လူအားလုံးသည် ချောင်ယွင်ချီအား ပြစ်တင်ရှုံ့ချသော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အကြည့်ဖြင့် ဝိုင်းကြည့်ကြလေ၏။

ချောင်ယွင်ချီမှာ ခေါင်းပင် မဖော်နိုင်အောင် ရှိနေရလေ…
သတည်း။

◆◆◆

အခန်း (၁၄)

ကျောက်တံခါးနှင့် သိုင်းလက်ဝါး

မျက်ခုံးမြူပေါင်စုသည် အကြောင်းစုံ သိသွားသောအခါ ချောင်ယွင်ချီအပေါ် အတော် ဒေါသထွက်သွားသည်။

ချောင်ယွင်ချီသည် သူ့အား အနှောင့်အယှက် ပေးခဲ့သည့် အကြိမ်ပေါင်း မနည်းတော့ပေ။

ယခုလည်း ရတနာ တွေ့လုဆဲဆဲအချိန်တွင် အဓိပ္ပာယ်မရှိ အရူးအနှမ်း လုပ်ရပ်များဖြင့် သူတို့အား ကြန့်ကြာစေခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။

ပေါင်စုက ချောင်ယွင်ချီအား မျက်နှာထိမျက်နှာထားဖြင့် ကြည့်ကာ.....

———။———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟော့ကောင်.....မင်းဟာ တကယ်ပြဿနာရှာတဲ့ကောင် တောင်ကလပ်ထိပ်ပေါ်မှာတုန်းကလဲ ငါ့ကို တွန်းချဖို့ ကြိုးစားခဲ့တယ် ရတနာရှာဖို့ အလာမှာလဲ ဓားကို လုပြေးခဲ့သေးတယ်၊ အခုတစ် အဓိပ္ပာယ်မရှိတဲ့လုပ်ရပ်နဲ့ ရန်ဖြစ်နေသေးတယ်၊ မင်းကြောင့် ငါတို့ တန်ဖိုးရှိတဲ့အချိန်တွေ ဘယ်လောက်ပြုန်းတီးကုန်သလဲ"

ချောင်ယွင်ချီမှာ သူ့အမှားနှင့်သူဖြစ်၍ ငြိမ်ကုတ်နေရတော့ လေ၏။

ပေါင်စုက ဆက်ပြောသည်။

"ငါတို့မှာ အချိန် သိပ်မရှိတော့ဘူးကွ၊ မင်းတို့နှစ်ယောက် သတ်ချင်ဖြတ်ချင်ကြသေးတယ်ဆိုရင် လိုဏ်ဂူအပြင်ကို ထွက်ကြပေတော့ အပြင်မှာ ကြိုက်သလောက် သတ်ကြ၊ နှစ်ယောက်စလုံးသေရင် အေးတာပဲ၊ ငါတို့မှာကတော့ ဒီရတနာတွေကို ဆက်ပြီး ရှာရဦးမယ်ကွ ဒါပဲ"

ပေါင်စုက ရွှံ့ယွမ်ရှန့်ဘက်သို့လှည့်ကာ.....

"ကဲ.....ခင်ဗျားလဲ မီးတုတ်တစ်ခု ထပ်လုပ်ဗျာ၊ မီးတုတ်နှစ်ခု နဲ့မှ လင်းလင်းချင်းချင်းရှိမှာ၊ ဒါမှ သွားရလာရ လွယ်မယ်၊ ဟိုနှစ်ယောက် ကိုလဲ ခပ်ရှင်းရှင်း ပြောထားကြဗျာ၊ ဒီတစ်ခါဆိုရင်တော့ ကျုပ် သည်းမခံ တော့ဘူး၊ အလကားသက်သက် သူတို့ကြောင့် နှောင့်နှေးရတယ်"

ရွှံ့ယွမ်ရှန့် မီးတုတ်ပြုလုပ်ပြီးသောအခါ လောဘသားတစ်

—॥—

တညီတညွတ်တည်း ခရီးဆက်ကြပြန်သည်။

သူတို့အားလုံး ရေခွေးအိုးတစ်လုံးကျက်ခန့်အထိ လမ်းလျှောက် လာသောအခါ ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ရာ ကျောက်တံခါးကြီးတစ်ချပ်ကို တွေ့လိုက်ရတော့သည်။

သူတို့ဝင်လာသည့် လိုဏ်ခေါင်း၏ပုံသဏ္ဌာန်မှာ ပိုက်ဆံ အပိုင်းပြွန်သဖွယ် လိုဏ်ခေါင်းကြီး ဖြစ်ပါသည်။

ထိုပြွန်ကြီး၌ ရှိရသည့် တံခါးချပ်ကြီးမှာလည်း ပြွန်လိုဏ်ခေါင်း ကြီးနှင့် အံကိုက် အဝိုင်းတံခါးကြီး ဖြစ်နေသည်။

ထိုတံခါး၏ပတ္တာချက်မှာ အဝိုင်း၏ အပေါ်တည့်တည့်နှင့် အောက်တည့်တည့်၌ ရှိပေလိမ့်မည်။

တံခါးကို တွန်းဖွင့်နိုင်ပါက ကျောက်ဝိုင်းတံခါးချပ်ကြီးသည် ပြွန်လိုဏ်ခေါင်း၏အလယ်၌ ထောင်လိုက်ဖြစ်သွားပြီး တံခါးဖွင့်ပြီးသား ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။

ယခုသော် တံခါးချပ်အဝိုင်းကြီးသည် ပြွန်ကြီးတစ်ခုလုံးကို ပိတ်ဆို့ထားပြီး ဖြစ်နေ၏။

တံခါး၏အစပ်အဟျားများ၌ နှင်းခဲလိုလို၊ ရေခဲလိုလို အရာများ ခဲနေသည်။

နှင်းခဲများ ဤမြေအောက်သို့ အဘယ်နည်းဖြင့် ရောက်ရှိလာ သည်ကိုပင် ပေါင်စုတို့လူသိုက် တွေးမနေအားပေ။

—॥—

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုတံခါးကို ဖွင့်ရန်သာ စိတ်စောနေကြတော့သည်။

''**ဟားဟားဟား.....**လမ်းဆုံးတော့ ရွာတွေ့ရတာပဲ မဟု
လား။ ကျုပ် **သိတယ်လေ၊ ရတနာတွေ** ထားချင်ထားရင် ဒီအောက်
လိုဏ်ခေါင်းလမ်းမှာပဲ **ထားနိုင်တယ်**လို့၊ အခုတော့ ကျုပ်စိတ်ထ
မှန်နေပြီ၊ **လိုဏ်ခေါင်းထဲမှာ တံခါး** တပ်ဆင်ထားတယ်ဆိုကတည်းက
ဒီတံခါးထဲမှာ **ရတနာတွေ ရှိပြီ**ဆိုတာ သေချာနေပြီ၊ ခင်ဗျားတို့ကကော
ဘယ်လိုသဘောရသလဲ''

ယွမ်စစ်ကျုံးက.....

''**ဟာ.....ဘယ်လို** သဘောရမလဲဗျာ၊ ကိုယ်တော်ကြီးနဲ့
တသဘောတည်းပေါ့''

ယင်ကြည်ကလည်း.....

''**ဆင်ကောင်ကြီး** တွေ့နေရမှ ဆင်ခြေရာရှာဖို့ မလိုတော့
ပါဘူးဗျ။ **ဘာအငြင်းပွားစရာ** ရှိတော့မလဲဗျာ၊ ရတနာတွေ့ဖို့ လိုရင်းပဲ
ဥစ္စာ''

ထောင်ပိုင်ဇွေ့ကလည်း လျှာကို သိမ်းရင်း ဝင်ပြောသည်။

''ကြာတယ်ဗျာ၊ ဒီတံခါးကြီးကို ဖွင့်ကြရအောင်၊ တံခါးဖွင့်ပြီးရင်
ရတနာတွေ တွေ့ရမှာ မုချပဲ''

လူသားအားလုံး၏ မျက်လုံးများ အရောင်တောက်လာကြသည်။

ပေါင်စုက သူ့လက်ထဲမှ မီးတုတ်ကို ယွမ်စစ်ကျုံး၏လက်ထဲသို့

ကျွံ့မပေးရင်း.....

''ကဲ.....ခင်ဗျား ခဏကိုင်ထား၊ ကျုပ် အတွင်းအားထုတ်ပြီး
တံခါးကို ဒိုက်ဖွင့်မယ်၊ ခင်ဗျားတို့လဲ နည်းနည်းနောက်ဆုတ်နေကြ''

ပေါင်စု၏အမိန့်အတိုင်း လူအားလုံး အနည်းငယ်စီ နောက်
ဆုတ်ပေးလိုက်၏။

ပေါင်စုသည် အတွင်းအား ထုတ်ကာ ကျောက်ပြားကြီးအား
လက်ဝါးဖြင့် ဒိုက်ချလိုက်လေ၏။

''ဖြန်း.....''

+ + +

သို့သော်.....

ကျောက်ပြားကြီးမှာ **အနည်းငယ်မျှပင် မလှုပ်ချေ။**

ပေါင်စုသည် ဒုတိယအကြိမ်တွင် **အားထုတ်ကာ** ရိုက်ချပြန်
[illegible]

''ဖြန်း''

သည့်တစ်ကြိမ်တွင်လည်း ကျောက်တံခါးကြီးမှာ လုံးဝ မလှုပ်
ချေ။

ယင်ကြည်က ရှေ့တိုးလာရင်း.....

''ကိုယ်တော်ကြီးရဲ့ အတွင်းအားကတော့ တကယ့်ကို စံနမူနာ
ထားစရာ အတွင်းအားပါပဲဗျာ၊ ဒါပေမယ့် ဒီတံခါး မပွင့်ဘူးဆိုတော့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အတော့်ကို နှစ်ပေါင်းကြာပြီး တစ်ခုခု အံကိုက်နေလို့ပဲ ဖြစ်ရမ[illegible] ဒီတော့ ကျုပ်လဲ အတွင်းအား ထုတ်ရိုက်မယ်၊ ကိုယ်တော်ကြီးလဲ အတွ[illegible] အား ထုတ်ရိုက်ပါ၊ ဒါဆို ဒီကျောက်တံခါး ပွင့်ချင်ပွင့်သွားမယ်''

ပေါင်စုက ခေါင်းညိတ်ပြ၏။

ထို့နောက် နှစ်ယောက်သား အတွင်းအားထုတ်ကာ ကျော[illegible] တံခါးကြီးကို ပြိုင်တူ ရိုက်လိုက်ကြသည်။

''ဝုန်း.....ဟုန်း.....ဟုန်း.....''

နှစ်ယောက်သား ရိုက်အား ပြင်းထန်လှသဖြင့် လိုဏ်ခေါင်းတ[illegible] ပုံတင်ထပ်သွားတော့သည်။

သို့သော် ကျောက်တံခါးကြီးမှာမူ အနည်းငယ်မျှ မလှုပ်[illegible]

ထိုစဉ် ထောင်ပိုင်ဧွေ့က.....

''ကဲ.....ကဲ..... ခင်ဗျားတို့ သိပ်အပင်ပန်းခံမနေကြနဲ့တော့[illegible] ကျောက်တံခါး ပတ်ပတ်လည်မှာ ရေခဲတွေ မြင်သလား၊ အဲဒါတွေ[illegible] မီးအပူပေးပြီး အရည်ပျော်အောင် လုပ်ရမယ်၊ ပြီးမှ တစ်ခါထပ်[illegible] ဖွင့်ကြတာပေါ့၊ မကောင်းဘူးလား''

မှန်သည်။

ထောင်ပိုင်ဧွေ့ စဉ်းစားပုံမှာ မှန်သည်။

ဤလိုဏ်ခေါင်းကြီးသည် အလွန်စိမ့်အေးနေသည်။

ယခင်က စမ်းစက်၊ စမ်းပေါက်များ မရှိဟု မဆိုနိုင်ပေ။

———။———

[illegible]အအေးလွန်ခြင်း ကြာရှည်လာသောအခါ ကျောက်တံခါး [illegible]လည်၌ ရေများခဲပြီး တံခါးကြီးတစ်ခုလုံး ကျပ်နေခြင်း ဖြစ်ပေ [illegible]

မှို့ပွယ်ဂျန့်နှင့် ယွမ်စစ်ကျုံးတို့သည် သူတို့ကိုင်ထားသည့် [illegible]များဖြင့် ကျောက်တံခါးကြီး၏အဖျားပတ်ပတ်လည်ကို မီးဖြင့် [illegible]သည်။

အပူပေးခြင်း ဖြစ်တော့သည်။

သို့သော် မီးတုတ်များ၏ အပူရှိန်က နည်းသဖြင့် ရေခဲတုံး [illegible] တော်တော်နှင့် အရည်မပျော်ကြပေ။

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုက.....

''ခင်ဗျားတို့ မီးတုတ်တွေလောက်နဲ့တော့ ဒီရေခဲတွေ အရည် [illegible] မထင်ဘူးဗျို့၊ ဒီလိုလုပ်ဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့ သယ်လာတဲ့ သစ်ကိုင်း [illegible]တွေ တစ်ဝက်လောက်ကို ကျောက်တံခါးနား ထပ်ပြီး ပုံလိုက်စမ်း [illegible] ကြီးကြီးဖြစ်အောင် လုပ်လိုက်မယ်၊ ဒါမှ ဒီရေခဲတွေ အရည် [illegible]မှာဗျ''

ထောင်ပိုင်ဧွေ့ကလက်လှုတ်လက်ဝါးတီး၍ ထောက်ခံလိုက်၏။

''ဟားဟားဟား.....ကိုယ်တော်ကြီးရဲ့ စိတ်ကူးအကြံဉာဏ်က [illegible] ကောင်းပါ့ဗျာ၊ ဟုတ်တယ်ဗျို့၊ ကျုပ်တို့မှာပါတဲ့ သစ်ကိုင်း [illegible]တွေကို ကျောက်တံခါးနား ကပ်ပြီး ပုံလိုက်ကြပေတော့''

———။———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထောင်ပိုင်စွေသည် ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် သူ သယ်ယူလာသ[illegible] သစ်ကိုင်းခြောက်များကို ကျောက်တံခါးဘေး၌ ပုံလိုက်၏။

အခြားသူများလည်း လိုက်၍ ပုံကြသည်။

ပေါင်စုက.....

''ဟာ.....အားလုံး မပုံလိုက်နဲ့လေ၊ ယူထားကြဦးမှ[illegible] နောက်ထပ် မီးတုတ် လုပ်စရာမရှိရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ''

ချောင်းယွင်ချိနှင့် ထောင်ကြည်အန်းတို့က သစ်ကိုင်းခြေ[illegible] အချို့ကို ပြန်၍ နှုတ်ယပ်ထားလိုက်သည်။

ထို့နောက် ပေါင်စုက သစ်ကိုင်းခြောက်ပုံကြီးကို စတင်မီးရှို့[illegible] တော့သည်။

မကြာမီ တဖျစ်ဖျစ်မြည်ကာ မီးများ စတင် စွဲလောင်[illegible] တော့၏။ မီးရှိန် အတော်ရလာသောအခါ သူတို့လူသိုက်အားလုံး နွေ[illegible] ထွေးထွေး ဖြစ်လာကြသည်။

ယင်ကြည်က.....

''အင်း.....တယ်ဟုတ်ပါလားဗျ၊ ကျောက်တံခါး ပွင့်မပွင့်[illegible] မသိဘူး။ ဘာပဲပြောပြော ကျုပ်တို့အားလုံး အနွေးဓာတ် ရသွား[illegible] ကတော့ ပထမဆုံးအမြတ်ပဲဗျ''

ပေါင်စုက ရယ်ရင်း.....

''ကျောက်တံခါးလဲ ပွင့်ချမှာပေါ့ဗျာ၊ ကျုပ်တို့ လူအင်အား[illegible]

———။———

[illegible] ဒီကျောက်တံခါးကို မပွင့်နိုင်ဘူးဆိုရင် ရာဇဝင်ရိုင်းသွားမှာပေါ့၊ [illegible] ကြည့်ပါလား၊ ခင်ဗျားတို့ရေခဲတွေတောင် အရည်ပျော်ကျလာပြီ''

ပေါင်စု၏စကား မှန်၏။

သစ်ကိုင်းခြောက်များ၏ မီးအပူရှိန်မှာ အတော်ပူလောင် [illegible] သဖြင့် ကျောက်တံခါးစက်ဝိုင်းကြီး၏ အနားပတ်ပတ်လည်မှ [illegible] သည် တဖြည်းဖြည်း အရည်ပျော်ကျလာကြောင်း တွေ့ရှိရပေ [illegible]

ကျောက်တံခါးကြီးခဲ့ဒီမှလည်း ထူးခြားသောအသံများကို စတင် [illegible] ရ၏။

ယင်ကြည်က.....

''ကဲ.....ကိုယ်တော်ကြီး၊ ဒီတစ်ခါတော့ ရလောက်ပြီနဲ့ [illegible] ကိုယ်တော်ကြီးရဲ့ အတွင်းအားကို သုံးပြီး တံခါးကို [illegible] စမ်းပါဦး၊ မီးကျီးခဲတွေလဲ ဘေးကို ဖယ်လိုက်မယ်''

''ထားလိုက်စမ်းပါဗျာ၊ ဒီမီးကျီးခဲတွေက ကျုပ်တို့အတွက် [illegible] တဲ့အရာတွေဗျ၊ ကျုပ်ဘာသာကျုပ် တွန်းဖွင့်ပါ့မယ်''

ပေါင်စုသည် စကားဆုံးသည်နှင့် အတွင်းအားကို စတင်ထုတ် [illegible] သည်။

အာရုံကို စူးစူးစိုက်စိုက်ထားကာ ကျောက်တံခါးကြီးကို [illegible] ဖြင့် ဝုန်းခနဲ ရိုက်ချလိုက်သည်။

———။———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျောက်တုံးခဲကြီးကား တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်ချေ။

"ဟ.....ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ"

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုံမှာ အကြီးအကျယ် အံ့အားသင့်သွား

သည်။

သည်ကျောက်တုံးခဲ မည်မျှ ခိုင်ခံ့သည်ဆိုစေ အနည်းငယ်

လှုပ်ဖို့ကောင်းသည်ဟု သူ ယူဆသည်။

ထောင်ပိုင်ဇွေ့က လှမ်းတား၏။

"ကိုယ်တော်ကြီး.....သိပ်ဆန္ဒမစောပါနဲ့၊ မကြာခင် ဒီတံ

ပွင့်မှာပါ၊ ဒီတစ်ခါ အပူထပ်ပေးလိုက်ပါဦး၊ ရေခဲတွေ အကုန်မပျော်

ဘူးဗျ"

ယွမ်စစ်ကျိုးနှင့် ယင်ကြည်က ထောက်ခံကာ.....

"ဟုတ်တယ်ဗျ၊ ဒီတစ်ကြိမ် ထပ်ပြီး အပူပေးကြတာပေါ့

သစ်ကိုင်းခြောက်များသည် တညီးညီးတောက်လေ

လာပြန်သည်။

သည်တစ်ကြိမ်အပူချိန်က ပထမအကြိမ်ထက် ပိုပြင်း၏

ကျောက်တုံးခဲပတ်လည်မှ ရေခဲအားလုံး ပျော်ဆင်းသွား

ဟားဟားဟား.....တကယ်ပဲဟေ့၊ ဒီတစ်ခါမှ ဒီတံခါးမပွင့်

နောက် ဘယ်တော့မှ ပွင့်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး"

ယွမ်စစ်ကျိုးနှင့် ယင်ကြည်တို့၏ အော်ရယ်သံသည် လိုဏ်

———॥———

ပွဲတင်ထပ်သွား၏။

ပေါင်စုက ကျေနပ်စွာ ပြောလိုက်လေ၏။

"ဟုတ်တယ်၊ ဒီတစ်ကြိမ်မှ ဒီတံခါးကို မဖွင့်နိုင်ဘူးဆိုရင်တော့

တို့အားလုံး ဒီက လှည့်ပြန်ရုံပဲ ရှိတော့တယ်၊ တွေ့ကြရောပေါ့ကွာ"

ပေါင်စုသည် ဝတ်ရုံကြီး တဖားဖားဖြင့် ကျောက်တုံးခဲကြီး

ဆီသို့ နောက်တစ်ကြိမ် ချဉ်းကပ်သွားပြန်လေသတည်း။

♛ ♛ ♛

———॥———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း(

ရတနာလှယက် သမိုင်း

"ဝုန်း....."

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုသည် ကျောက်တံခါးကြီးကို လက်
ဝုန်းခနဲ ရိုက်ချလိုက်၏။

'ကျွီ.....ဝီ.....ဟီ.....ဟီ.....ဟီ"

ကျောက်တံခါးဘဂ်ီးသည် အနည်းငယ်လှုပ်ရှားသွား၏

တစ်ဖန် ပေါင်စု ဒုတိယအကြိမ် ရိုက်ချလိုက်သည့်အခါ
ကျောက်တံခါးကြီးတစ်ချပ်လုံး လည်ထွက်သွားပြီး အလယ်တည့်
ထောင်လိုက်ဖြစ်သွားကာ တံခါးပေါက် ပွင့်သွားလေတော့၏။

"ဝေး.....ဟေး.....ဟေး'

———။———

လောဘသားတစ်စု၏ အော်ဟစ်သံသည် မြေအောက်
ဂူဝင်ပေါက်ထဲ၌ ကြောက်မက်ဖွယ် ပဲ့တင်ထပ်၍ ထွက်လာသည်။

ချောင်ယွင်ချီနှင့် ထောင်ကြည်အန်းတို့က မီးကျီးခဲများကို
အထဲသို့ ယက်ဖယ်လိုက်ကြသည်။

ရှုံးယွမ်ရှုန့်နှင့် ယွမ်စစ်ကျုံးတို့သည် အထဲသို့ ဝင်ရာ၌ ကိုင်
ဆောင်နိုင်ရန် မီးတုတ်အသစ်များ ပြုလုပ်ကြသည်။

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုက ယွမ်စစ်ကျုံး၏လက်ထဲမှ မီးတုတ်ကို
လှမ်းယူလိုက်သည်။

"ကဲ.....ကျုပ်ပဲ ရှေ့ဆုံးက ဝင်မယ်ဗျို့၊ ခင်ဗျားတို့အားလုံး
နောက်ကလိုက်ခဲ့ကြပေတော့၊ ဒါပေမယ့် သတိတော့ လက်မလွှတ်ကြစေ
နဲ့၊ အန္တရာယ်ဆိုတာ အချိန်မရွေး တွေ့နိုင်တယ်၊ သတိ ဆိုတာ
ကြိုတယ်ဆိုတာပဲ ရှိတယ်၊ ပိုတယ် မရှိဘူး"

ထောင်ပိုင်ချွေ့က.....

"စိတ်ချစမ်းပါ၊ ကျုပ်တို့ အားလုံး သတိနဲ့ ဝင်လိုက်မှာပါဗျ
ကိုယ်တော်ကြီးသာ ဝင်မှာ ဝင်စမ်းပါ"

ပေါင်စုက စိတ်မရှည်စွာ လှည့်ပြော၏။

"ဟိုနှစ်ကောင် ရန်ဖြစ်ရင်တော့ ဒီဟစ်ကြိမ်မှာ ကျုပ် ခွင့်မ
လွှတ်တော့ဘူး။ ပြီး ရန်ဖြစ်တဲ့လူကို အားလုံး အဆစ်ဖြုတ်ပစ်မယ်"

ယွမ်စစ်ကျုံးက.....

———။———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

''စိတ်ချစမ်းပါဗျာ၊ ရတနာတွေ တွေ့ရင် ဒီကော
ရန်မဖြစ်နိုင်တော့ပါဘူး။ ကိုယ်တော်ကြီးသာ ဖင်မှာ ဝင်စမ်းပါ

ပေါင်စုသည် မည်သည့်စကားမျှ မပြောတော့ဘဲ ကျောက်
ကြီး၏ ဘေးမှ ဝင်သွားတော့၏။

သူ့နောက်မှ ယွမ်စစ်ကျိုး လိုယွမ်ဟို့ စသည်ဖြင့် တစ်ယေ
ပြီးတစ်ယောက် ကပ်လိုက်သွားကြတော့သည်။

သူတို့အားလုံး ခရီးရှည်ရှည်ဝေးဝေး မသွားလိုက်ကြရ

ကိုက်ငါးရာခန့် ရှေ့သို့ ဝင်သွားပြီးသည်နှင့် ခပ်လှမ်း
တပြောင်ပြောင် တလျှံလျှံတောက်နေသည့် အရောင်များကို တွေ့လိုက်
ရသည်။

''ဟာ.....ဟိုမှာ.....ဘာအရောင်တွေလဲ''

ပေါင်စုက လှမ်းပြောသည်။

''ရတနာတွေရဲ့အရောင်တွေပဲ ဖြစ်မှာပေါ့ဗျာ၊ သွား
သွား.....ရှေ့ကို မြန်မြန်သွား''

ဤသို့ ဆော်ဩလိုက်သူမှာ ယွမ်စစ်ကျိုး ဖြစ်ပေသည်။

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုသာမက လူအားလုံး လျှင်မြန်သောအတ
ပြေးသွားမိကြသည်။

''ဟာ.....''

လူအားလုံး မင်သက် ငေးကြောင်နေမိကြတော့၏။

အဘယ်မှာလျှင် မငေးကြောင်ဘဲ နေနိုင်ကြပါအံ့နည်း။

သူတို့ရှေ့၌ တွေ့ရှိနေရသော အရာများမှာ 'လှည်းဆယ်စီး
တိုက်ခန့် ရှိသည့် ရွှေငွေပစ္စည်း အစရှိသည့် ရတနာပုံကြီး ဖြစ်နေသော
ကြောင့်တည်း။

ရတနာပုံကြီးမှာ တပြိုးပြိုးတပြက်ပြက် အရောင်များသည်
လက်လက် တောက်ပနေသည်။

ကြည့်သူများ၏ မျက်လုံးများကိုပင် ကျိန်းစပ်စေနိုင်လောက်
အောင် ပြိုးပြိုးပြက်ပြက် အရောင်ထွက်နေသည်။

ကောရာဇ်ကြီး လီချွမ့်ဝှမ်၏ ရတနာသိုက်ကြီးကို ကံထူးသူ
လောကသားတစ်စု အမှန်တကယ်ပင် တွေ့ရှိခဲ့ပါပြီတည်း။

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုမှအစ ကျင့်စန်နန်အဆုံး လူအားလုံးသည်
ဤမျှများပြားသော ရတနာအစုအပုံကြီးကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မမြင်ဖူးခဲ့
ကြပေ။

နောက်ဆုံး သူတို့ အိပ်မက်ထဲ၌ တွေ့ကြုံဖူးခဲ့သော ရတနာပုံ
ကြီးပင်လျှင် ဤရတနာပုံကြီးကို မီလိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

ထို့ကြောင့် အံ့ဩသော၊ မယုံနိုင်သော မျက်လုံးများဖြင့်
ကျောက်ရုပ်ကြီးများလို ငေးမောရပ်ကြည့်နေမိကြခြင်း ဖြစ်ပေတော့သည်။

ဤရတနာများကို ကောရာဇ်ကြီး လီချွမ့်ဝှမ်၏ အထူး
ယုံကြည်စိတ်ချရသော ကိုယ်ရံတော်ကြီးများက အခေါက်ခေါက် အခါခါ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သယ်ယူပို့ဆောင်ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

သူတို့ ကြားဖူးသော ရတနာသိုက်များ၌ ရတနာ သယ်ပို့ဆောင်ပေးသည့် အစောင့်တပ်သားများကို နှုတ်ပိတ်သည့်အနေ သတ်ဖြတ်ထားခဲ့ကြသဖြင့် လူရိုးစုများကို တွေ့မြင်ရတတ်သည် သူတို့အားလုံး သိထားကြသည်။

ယခု ထူးခြားသည့်အချက်မှာ ဤရတနာပုံကြီး၌ မည်သည့် လူရိုးစုကိုမျှ မတွေ့ကြရခြင်းပင်တည်း။

အကယ်စင်စစ် ဤအချက်မှာ မဆန်းလှချေ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤရတနာများကို ဤနေရာအရောက် လာရောက်ပို့ဆောင်ပေးခဲ့ကြသည့် ကေရာဇ်ကြီး လီချွမ့်ဝှမ်၏ ကိုယ် တော်ကြီးများသည် နှုတ်ပိတ်စရာ မလိုလောက်အောင် ကေရာဇ်ကြီး လီချွမ့်ဝှမ်အပေါ် သစ္စာရှိသူများ ဖြစ်နေကြခြင်းပင်တည်း။

ဤကိုယ်ရံတော်ကြီးများသည် သူတို့ကိုယ်တိုင် ဤနေရာ ရတနာများ ပို့ပေးထားခဲ့ခြင်းကို ပို့ပေးပြီးသည်နှင့် သူတို့၏ဦးနှောက် အသည်းနှလုံးအတွင်းမှ တစ်ခါတည်း ဖျောက်ဖျက်ပစ်ခဲ့ကြပေသည် သူတို့၏ သားသမီး မြေးမြစ်များဤအကြောင်းကို သိရှိ ဆိုသည်ကား ဝေလာဝေးပင်တည်း။

ထို့ကြောင့်လည်း ဤရတနာသိုက်ကြီးသည် နှစ်ပေါင်း တစ် ကျော် လုံလုံခြုံခြုံ ရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေတော့သည်။

———॥———

''ဟေး.....ဟေး.....ဟေး''

ရတနာပုံကြီးပေါ်သို့ ရောက်ပြီး ပထမဆုံး ပြေးသွားခုန်တက် သူမှာ သုံးယောက်တိတိဖြစ်လေ၏။

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စု၊ လိုယွမ်ဟို့နှင့် ယွမ်စစ်ကျုံးတို့ ဖြစ်ကြ၏။

ကျန်လူများက အံ့သြခြင်း မပြေနိုင်သဖြင့် ကျောက်ရုပ်ကြီး များလို ငေးငိုင်မြဲ ငေးငိုင်နေမိကြသည်။

သူတို့ ပြန်လည် သတိဝင်လာသည့်အချိန်တွင် ပေါင်စု၊ လိုယွမ်ဟို့နှင့် ယွမ်စစ်ကျုံးတို့သည် ရတနာပုံကြီးပေါ်၌ ဝမ်းလျားထိုး မှောက်ကာ ရတနာများကို အရှူးအမူး ပွတ်သပ်ကိုင်တွယ်နေကြလေ၏။

ပေါင်စုဆိုလျှင် ရတနာများကို သူ့ဦးခေါင်းပြောင်ပြောင် ပေါက်၌ပင် စုပြုံတင်နေပေသေးသည်။

ဪ.....လူဆိုသည်မှာ လောဘသားများပင် ဖြစ်ချေသည် တကား။

ထို့နောက်တွင်ကား ရှုံ့ယွမ်ရှန့်၊ ကျိုးယွင်ကန်၊ ချောင်ယွင်ချီ၊ ထောင်ပိုင်ချွေ၊ ထောင်ကြည်အန်း၊ ထန်ချင်ဝင်းနှင့် ဒဏ်ရာအနာတရ ရနေသော ကျင့်စန်နန်တို့သည်ပင်လျှင် ဒဏ်ရာကို သတိမရဟန်ဘဲ ရတနာပုံကြီးပေါ်သို့ အလုအယက် ပြေးတက်ကြလေတော့၏။

ရတနာများကို လည်ပင်း၌ ဆွဲကြသည်။

ကိုယ်၌ ဝတ်ဆင်ကြ၏။

———॥———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လက်၌ တပ်ဆင်ကြ၏။

ရတနာများကို အမျိုးမျိုးဆုပ်ကိုင် ပွတ်သပ်၍ နေကြတော့၏။

သူတို့အားလုံး၏စိတ်ထဲ၌ ရတနာများမှတစ်ပါး အခြားမည်သည့်အရာကိုမျှ မမြင်ကြတော့ပေ။

ကြီးမား များပြားလှသော ရတနာပုံကြီးကို ကြည့်လျက် သူတို့အားလုံး အလွန်တရာ ပီတိဖြစ်လျက် ရှိနေကြသည်။

သူတို့၌ အနည်းငယ် သတိရှိသောသူမှာ ထန်ချင်ဝင်းဖြစ်ပေသည်။

ထန်ချင်ဝင်းသည် ပထမပိုင်းတွင် ရူးရူးမူးမူးဖြင့် ရတနာများကို ပွတ်သပ်ဆုပ်နယ်နေသော်လည်း ခဏအကြာတွင်မူ ပတ်ဝန်းကျင်ကို သတိရလာ၏။

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စု အစရှိသော ဝါရင့်ကြီး သိုင်းသမားများမှာ ရတနာပုံကြီး၏ပတ်လည်၌ မည်သို့သော ရန်သူမျိုး ရှိနိုင်သည်ကို လုံး၀ မသိကြတော့ပေ။

သူတို့စိတ်ထဲ၌ ရတနာပြီး ရတနာသာဖြစ်၍ နေကြတော့သည်။

''လူ.....လူ.....လူ.....ဒီဂူထဲမှာ လူ ရှိနေပြီ''

ထန်ချင်ဝင်းသည် အတွင်းဘက် ဂူခန်းဆီသို့ လက်ညှိုးညွှန်ပြကာ အော်လိုက်၏။

———။———

သူ၏ အော်သံမှာ ပီသရှင်းလင်းလှသည်။

သို့သော်.....

ရတနာပုံပေါ်၌ အလုအယက်ဖြစ်နေသူများမှာ နားလျှံနေကြလေပြီ။

ထန်ချင်ဝင်း၏အော်သံကို လုံး၀ မကြားကြပေ။

ဘာအော်လိုက်မှန်းကိုပင် မသိကြချေ။

''ရှင်တို့ ဘာဖြစ်နေကြတာလဲ၊ အထဲမှာ လူရှိနေပြီ၊ လူ.....လူ.....အားလုံး သေကုန်တော့မှာပဲ''

ပေါင်စုက နားစွန်နားဖျား ကြားသွားပြီး.....

''ဘာ.....ဘာဖြစ်လို့ အားလုံး သေကုန်မှာလဲ''

ထန်ချင်ဝင်းက တစ်ဘက်ဂူခန်းသို့ လက်ညှိုးထိုးပြ၏။

''ဟိုဘက်ကို ကြည့်စမ်းပါဦး။ လူတွေ ရှိနေတယ်ရှင့်''

ပေါင်စုက ထိုအခါကျမှ အလန့်တကြားအော်ရင်း ခုန်ထလိုက်ကြ၏။

လောဘရမ္မက် တက်နေသည့် လူများမှာလည်း ထိုအခါကျမှ ကြောက်လန့်ရမှန်း သိလာပြီး ခုန်ထကြသည်။

''ဘယ်မှာလဲလူတွေ၊ လူတွေ ဘယ်မှာ ရှိနေသလဲ''

လူအားလုံးသည် သူတို့၏ လက်နက်များကို ဆွဲထုတ်လိုက်ကြလေပြီ။

———။———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တရွှမ်းရွှမ်း အသံများ ဆူညံသွားတော့၏။

အားလုံး လက်နက်ကိုယ်စီဖြင့် ထန်ချင်ဝင်းညွှန်ပြရာသို့ လှမ်းကြည့်ကြ၏။

လောဘသားအားလုံးပင် လက်နက် ကိုယ်စီ ကိုင်ဆောင်၍ ကျောချင်းကပ် စည်းရုံးလိုက်ကြသည်။

သူတို့၏စိတ်ထဲ၌ ဤဂူထဲတွင် လူရှိနေသည့်အချက်ကို မယုံချင်အောင်ဖြစ်နေသည်။

သို့သော် မယုံဘဲလည်း မဖြစ်ချေ။

ထန်ချင်ဝင်းသည် အကြောင်းမဲ့ အော်မည့် မဟုတ်ချေ။

ဤဂူထဲတွင် သူတို့ဝင်သည့်ဂူပေါက်တစ်ပေါက်တည်း ရှိမည်ဟု မည်သူမျှ အာမ မခံနိုင်ချေ။

အခြားဝင်ပေါက်များ ရှိကောင်းရှိနိုင်ပေသည်။

ထိုအချက်ကို လူအားလုံး ရုတ်တရက် သဘောပေါက်လိုက်ကြသဖြင့် ဝါရင့် သိုင်းသမားကြီးများပင် ဖြစ်ကြသော်လည်း ရင်ထဲ၌ ကြက်သီးထသွားကြသည်။

အဘယ်မှာလျှင် ကြက်သီးမထဘဲ ရှိနေကြအံ့နည်း။

အခြားသူများ ဝင်လာလျှင် သွေးချောင်းစီး တိုက်ပွဲကြီးများ တိုက်လျက် ရတနာ့လုပွဲကြီးကို ဆင်ယင်ကျင်းပကြရတော့မည် မဟုတ်ပါလား။

—————။—————

ပေါင်စု လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ သူတို့ရှေ့ ကိုက်သုံးသယ် ...ကွာတွင် မှေးမှိန်သောမီးရောင်အောက်၌ လူနှစ်ယောက် ရပ်နေ...ကို တွေ့လိုက်ရ၏။ မည်သည့်အသံကိုမျှ မကြားကြရပေ။

ပေါင်စုသည် နောက်တက်သို့ လှည့်၍ တီးတိုးပြောလိုက်၏။

''အရေးကြီးပြီ၊ အားလုံး သွေးစည်းဖို့ လိုတယ်၊ အားလုံး ...ပူးလိုက်မှ ဒီရတနာတွေကို ကျုပ်တို့ ပိုင်လိမ့်မယ်၊ မဟုတ်ရင် သူတစ်ပါး ...ထဲ ပါသွားလိမ့်မယ်''

ယွမ်စစ်ကျုံးနှင့် လိုယွမ်ဟို့တို့က–

''ကိုယ်တော်ကြီး ဘာမှစိတ်မပူပါနဲ့၊ ကျုပ်တို့ အားလုံး ...စိတ်တစ်ဝမ်းတည်းပဲ ရှိနေတယ်၊ ရှေ့မှာ တွေ့နေရတဲ့လူတွေ ...သူဆိုတာကိုသာ သေသေချာချာ စုံစမ်းကြပါ၊ ဒီဂူထဲကို ကျုပ်တို့ ...က် အရင်ရောက်နေပုံထောက်ရင် သိုင်းပညာဟာ ကျုပ်တို့ထက် ...ကြီး သာလိမ့်မယ်''

ပေါင်စုက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

ရှေ့ဘက်သို့သာ လှမ်း၍ စကားပြောတော့သည်။

''ဘယ်အရပ်က ဆရာကြီးတွေများလဲ ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ ...ကို ကြွခဲ့ကြပါ၊ ကျွန်တော်တို့နဲ့ စကားစမြည် ပြောဆိုတိုင်ပင်ကြရင် ...လုံး အဆင်ပြေသွားမှာပါ''

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုက ဖိတ်ခေါ်လိုက်သော်လည်း မှိန်ပျပျမြင်ရ...

—————။—————

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည့် လူနှစ်ယောက်သည် လုံးဝ မလှုပ်ရှားကြပေ။

အဘယ်သို့နည်း။

မျက်နှုံးဖြူပေါင်စုဏ်၏ ဗိတ်ခေါ်ချက်ကို လစ်လျူရှုကြလေသလော

မိမိတို့လောက် များပြားလှသ လူစုကြီးကို ဤဆရာကြီး

နှစ်ယောက်သည် လုံးဝ ဥပေက္ခာပြုလေသလော။

ပေါင်စုက ထပ်မံ ဗိတ်ခေါ်ပြန်သည်။

သူ့ဗိတ်ခေါ်ချက်သည် ကျယ်လောင်လွန်းလှသဖြင့် လိုဏ်ဂူထဲ

ပဲ့တင်ဖယ်သွားသည်။

''ဆရာကြီးတို့၊ ဒီဘက်ကို ကြွခဲ့ကြပါ။ ရတနာတွေက အများ

ကြီးဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့ အချင်းချင်း ဘာမှ တိုက်ခိုက်နေစရာ လိုမယ်

မထင်ပါဘူး''

ရှေ့ဘက်ဆီ၌ ရှိနေသော လူနှစ်ယောက်သည် တုတ်တုတ်မျှ

မလှုပ်ချေ။

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုသည် နောက်မှလူစုကို ရှေ့သို့ တိုးရန်

အချက်ပြလိုက်ပြီး သူကိုယ်တိုင် မီးတုတ်ကို ကိုင်မြှောက်လျက် ရှေ့သို့

တိုးသွားလေတော့၏။

နောက်မှလူစုလည်း တစ်လှမ်းချင်း ရှေ့သို့ တိုးသွားကြတော့

သည်။

သူတို့ ရှေ့တိုးလာလေလေ တို့ရှေ့၌ ရေခဲပြင် ကန့်လန့်

ကြီး၏ ဟာခ်ရကို အုံ့ညြှိဖွယ်ရာ တွေ့မြင်ရလေလေ ဖြစ်လာ၏။

လူနှစ်ယောက်သည် ရေခဲပြင် ကန့်လန့်ကာ၏ အခြား

ဘက်တွင် ရှိနေကြသည်။

''ရှူမ်း.....''

''ရှူမ်း.....''

လူအားလုံးသည် တက်ညီလက်ညီ ရေခဲပြင်ကန့်လန့်

ကာကြီးကို ဖြိုခွဲပစ်လိုက်သည်။

ရေခဲပြင်မှာ ခပ်ပါးပါးဖြစ်သဖြင့် ထုခွဲရာ၌ အခက်အခဲ

မရှိပေ။

ယခုအခါ သူတို့ရှေ့၌ မြင်နေရသူနှစ်ဦးနှင့် သူတို့အကြား၌

ဘာမျှ အတားအဆီးမျှ မရှိတော့ပေ။

သို့သော် ထိုလူနှစ်ဦးသည် ယခုတိုင် လှုပ်ရှားခြင်း မရှိကြသေး

ပေ။

♛ ♛ ♛

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၅

ဆရာသခင် ကျေးဇူး

''ဗျို့.....ဆရာကြီးတို့''

ပေါင်စုက အသံပေးရင်း ရှေ့သို့ တိုးသည်။

ပေါင်စုက သူ့နောက်မှ လူစုအား တပ်ဖြန့်လိုက်ရန် အချ ပြလိုက်သည်။

တစုတဝေးကြီး သွားခြင်းထက် တပ်ဖြန့်ပြီး သွားခြင်း တိုက်ပွဲ၌ အရေးပါ အရာရောက်နိုင်သည် မဟုတ်ပါသလော။

ယွမ်စစ်ကျူးက ခပ်တိုးတိုး လှမ်းပြောသည်။

''ကိုယ်တော်ကြီး၊ သိပ်လဲ အတင့်မရဲနဲ့ဦး။ ဒီလောက် ငြိမ်သ လွန်းနေတာက ပြဿနာတစ်ခုပဲ၊ လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခုခုတော့ ရှိနေ

———॥———

...ရာကြီးနှစ်ယောက်ဟာ သာမထအကျင့်လွန် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေများ ...နေမလား မသိဘူး''

ယွမ်စစ်ကျူး၏ သတိပေးစကားကြောင့် ပေါင်စုမှာ ရှေ့မတိုးဝံ့ ...ဘဲ ရပ်ဆိုင်းသွားတော့သည်။

ပေါင်စု ရပ်သွား၍ နောက်မှ ဖြန့်လိုက်လာသူအားလုံးလည်း ...တိုင်းသွားကြသည်။

''ဟာ.....ဒီလို ရပ်နေလို့ ဘယ်ပြီးမှာလဲ၊ လာမယ့်ဘေး ပြေး ...မှမပါ့၊ ခင်ဗျားတို့ ကြောက်နေရင် ကျုပ် ရှေ့က တက်မယ်''

ထိုအသံကား ချောင်ယွင်ချီ၏ အသံတည်း။ ချောင်ယွင်ချီ၏ ...ကြောင့် ပေါင်စု အစရှိသော ဓါးစဥ်ကြီး သိုင်းသမားအားလုံး ...နှာများ ရဲခနဲ ဖြစ်သွားတော့၏။

ချောင်ယွင်ချီက သူတို့အား လူကြောက်ကြီးများဟု စွပ်စွဲနေ ...ပြီ။

ပေါင်စုသည် မီးတောက်မတတ် မျက်လုံးများဖြင့် ချောင်ယွင်ချီ ...ကို လှမ်းကြည့်လိုက်၏။ ထို့နောက် မည်သည့်စကားမျှ မပြောတော့ဘဲ ...လှမ်းကျဲကျဲဖြင့် ရှေ့သို့ လျှောက်သွားလေတော့သည်။

လူအားလုံး ရဲစိတ်ရဲမာန်တင်ကာ ခပ်သုတ်သုတ်လျှောက်လာ ...ဖြင့် မကြာမီ ထိုလူနှစ်ဦးနှင့် ဆယ်ကိုက်ခန့်အကွာသို့ ရောက်ရှိလာ ...တော့၏။

———॥———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုလူနှစ်ဦးသည် မျက်နှာချင်းဆိုင် ရပ်လျက်ရှိ၏။ လိုက် နံရံ၌ မိုထားသည့် ပုံသဏ္ဌာန်မျိုးလည်း ရှိနေသည်။ တစ်ဦးနှင့်တစ် သွေးကြောပိတ်နေသည့် ပုံသဏ္ဌာန်မျိုး ဖြစ်နေသည်။

ပေါင်စု ပို၍ ရဲတင်းလာသည်။ထိုနှစ်ဦးစလုံးသာ သွေးကြေ ပိတ်ခံထားရပါက မိမိတို့အနေဖြင့် ဘာကို ကြောက်နေရတော့မည်နည်း

''ကဲ.....ကျုပ်နောက်က လိုက် ဒီဆရာကြီးနှစ်ဦး သေသေ ချာချာ ဆွေးနွေးမယ်''

ပေါင်စု ရဲတင်းသွားသဖြင့် နောက်မှ လူစုလည်း ရဲရဲတင်း ဖြစ်သွားကြသည်။ ပေါင်စုသည် မီးတုတ်ကို မြှောက်ကာ မြှောက်က ရှေ့သို့ တိုးသွား၏။

ပေါင်စုသည် အနီးသို့ ရောက်သွားသောအခါ ထိုလူနှစ်ဦး မျက်နှာအနီးသို့ မီးတုတ်ကို မြှောက်ကြည့်လိုက်၏။

''ဟာ.....''

လူအားလုံး အာမေဋိတ်သံများ ရေရွတ်မိလိုက်ကြ၏။ ထို နှစ်ဦးစလုံး သေဆုံးနေခဲ့သည်မှာ အချိန်အတန်ကြာပြီတည်း။

''ဒီလူတွေ သေနေတာ ကြာပြီပဲ''

ပေါင်စု၏ မှတ်ချက်ချသံသည် လိုဏ်ဂူအတွင်း၌ ချောက်ချား ဘွယ်ရာ ပေါ်ထွက်လာသည်။

ထိုသေဆုံးနေသော လူနှစ်ယောက်၏မျက်နှာမှာ ကြောက်လ

———॥———

ရာ ကောင်းလောက်အောင် ရှုံ့တွနေသည်။ သေခြင်းကို ရင်းရင်းနှီးနှီး ခဲ့ကြသော သိုင်းသမားအားလုံးသည်ပင်လျှင် ထိုမျက်နှာများကို လိုက်ရသောအခါ ထိန့်လန့်သွား၏။

လူသေအလောင်းကြီးတွေမှန်း သိသောအခါ မိန်းမသားနှစ်ဦး သော ကျင့်စန်နန်နှင့် ထန်ချင်ဝင်းတို့သည် ယောင်သံပါအောင် အော် လိုက်မိကြ၏။

အဘယ်ကြောင့် ဤလူသေအလောင်းကြီးနှစ်ခုသည် ဤဂူ သို့ ရောက်ရှိနေခဲ့ရသနည်း။

ကျင့်စန်နန်ရော ထန်ချင်ဝင်းပါ သိုင်းလောက အတွေ့အကြုံ လှသူများ မဟုတ်ကြချေ။ သို့ရာတွင် ယခု မြင်နေရသည့် သိုင်း အလောင်းကြီးနှစ်ခု၏မျက်နှာက ထူးထူးခြားခြား ရှုံ့တွနေသဖြင့် ဤသို့အလန့်တကြား အော်လိုက်မိခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုသည် အနီးသို့ ကပ်၍ လေ့လာလိုက်သည်။

ထိုလူနှစ်ယောက်သည် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ပြောင်များဖြင့် ထိုးစိုက်နေကြခြင်း ဖြစ်လေသည်တကား။

တစ်ယောက်က ရင်ဝကို ဓားနှင့် ထိုးပြီး ကျန်တစ်ယောက်က ကိုက်သို့ ဓားဖြင့် ထိုးနေခြင်းဖြစ်သည်။ သူတို့သည် နံရံကိုမှီလျက် ယောက်ကိုတစ်ယောက် ဓားဖြင့် ထိုးနေကြခြင်းဖြစ်ရာ အခြားသူ ၏ သေဆုံးသလို ပြိုလဲကျမလာခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

———॥———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထို့ပြင် တစ်ချက်တွေးနိုင်သေးသည်မှာ ထိုဆရာကြီးနှစ်ပ
သိုင်းပညာသည် ဒဏ်ရာများရထားသော်လည်း အတွင်းအား
တောင့်ထားရင်း သေဆုံးခြင်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်သည်။ ထို့ကြောင့်
မလဲမပြိုခြင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ထိုစဉ် ယွမ်စစ်ကျူးသည် ရှေ့သို့ တိုးလာပြီး ထိုဆရာကြီး
ကို အသေအချာ ကြည့်ရှုသည်။ ထို့နောက် ချက်ချင်း နောက်ဆုတ်သွ
ဒူးထောက်ထိုင်ချကာ ငိုကြီးချက်မဖြင့် ရှိုက်ကန်တော့နေလေတော့သ

"ဖြစ်ရလေ ဆရာကြီးရယ်၊ ကျွန်တော်တို့က ဆရာ
ဓာတ်မြုပ်သွားပြီလို့ အောက်မေ့နေတာ၊ လက်စသတ်တော့ ဆရာကြီ
ဒီမှာလာပြီး အဖြစ်ဆိုးကြုံနေရတာကိုး"

ယွမ်စစ်ကျူး၏ အပြုအမူနှင့် စကားများကို ကြားလိုက်ရသေ
အခါ လူအားလုံး ထိတ်လန့်အံ့ဩသွားကြလေတော့၏။

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုက.....

"နောင်ကြီး ယွမ်စစ်ကျူး၊ ခင်ဗျား ဘာတွေပြောနေတာ
ဘယ်က ဆရာကြီးလဲ"

ယွမ်စစ်ကျူးက လက်ယာဘက်မှ အလောင်းကို လက်ညှိုး
ပြပြီး-

"ဒါဟာ ကျုပ်ရဲ့ ကျေးဇူးရှင်ဆရာကြီးရဲ့ အလောင်းပဲ
ကျုပ်ရဲ့ ကျေးဇူးရှင်ကြီးပါ"

———॥———

"ဗျာ.....ခင်ဗျားရဲ့ ကျေးဇူးရှင်ဆရာကြီးဟုတ်လား၊ အံ့ရောဗျာ၊
ခင်ဗျားရဲ့ကျေးဇူးရှင်ဆရာကြီးက ဘာဖြစ်လို့ ဒီဂူထဲ လာသေနေရတာလဲ
ကျုပ်တို့တော့ သဘောမပေါက်ပေါင်ဗျာ"

ထောင်ကြည်အန်းက ဝင်မေး၏။

"ဦးလေး ယွမ်စစ်ကျူး၊ အဲဒီဦးလေးရဲ့ ကျေးဇူးရှင်ဆရာကြီးက
ဘယ်သူလဲဗျ၊ ကျုပ်တို့တတွေ နားရှင်းသွားအောင် နည်းနည်း ရှင်းပြပါ
ဗျာ"

ယွမ်စစ်ကျူးက မျက်ရည်များကို သုတ်လိုက်ပြီး.....

"မင်းတို့ စောစောကပဲ ရွှေကလောင်တံကိစ္စနဲ့ အငြင်းပွားခဲ့
ကြသေးတယ်၊ မဟုတ်လား"

"ဗျာ"

"စောစောက မင်းနဲ့ချောင်ယွင်ချီ အထင်မှားပြီး တိုက်ခိုက်ကြ
ခဲ့ ရွှေကလောင်တံတွေလေ"

"အဲဒီ ရွှေကလောင်တံတွေနဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ"

"ဆိုင်ပါသော်ကောကွာ၊ အဲဒီ ရွှေကလောင်တံတွေပေါ်မှာ
'အန်း'လို့ အတိုကောက်ရေးထားတဲ့ဆရာကြီး 'ထန်အန်းပေါက်' ဆိုတာ
ဆရာကြီးပဲ၊ ငါ့ကျေးဇူးရှင်ကြီးပေါ့ကွာ၊ ငါတို့ ထန်းလုံ့ဂိုဏ်းရဲ့ ဆရာကြီး
ပါ၊ ချောင်ယွင်ချီရဲ့ ဆရာဘိုးဘိုး ဆိုပါတော့ကွာ"

ထိုအခါ ယင်ကြည်၊ ချောင်ယွင်ချီ၊ ကျိုးယွင်ကန်နှင့်

———॥———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထန်ချင်ဝင်းတို့အားလုံး ဒူးထောက်ထိုင်လိုက်ကြလေ၏။

ထို့နောက် ရှိသေလေးစားစွာဖြင့် ရှိခိုးကန်တော့ကြလေတော့သည်။

+ + +

မျက်ခုံးမြူပေါင်စု၊ ထောင်ပိုင်စွေ့နှင့် ထောင်ကြည်အန်းတို့သည် ပထမပိုင်း၌ အတော်ကလေး အံ့သြနေကြသည်။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သေဆုံးနေသူနှစ်ဦး၏ အသက်အရွယ်မှာ လေးဆယ်ကျော်ကျော် လေးဆယ့်ငါးနှစ်ခန့်သာ ရှိသေးသောကြောင့်တည်း။

ယွမ်စစ်ကျိုးနှင့် ယင်ကြည်တို့ပင်လျှင် ယခုအခါ အသက်ခြောက်ဆယ်နီးပါး အဘိုးအိုကြီးများ ဖြစ်နေကြပြီမဟုတ်ပါလော။

ပေါင်စုက.....

''ဟုတ်မှလဲ လုပ်ပါဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့ အသက်အရွယ်တွေနဲ့ နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ကြပါဦး။ ဒီမှာ သေနေတဲ့လူနှစ်ယောက်ရဲ့မျက်နှာတွေက သိပ်နုနေတယ်ဗျ''

ယွမ်စစ်ကျိုးသည် သူ့ကျေးဇူးရှင်ဆရာကြီး ထန်အန်းပေါက်အား အကြိမ်ကြိမ်ရှိခိုးပြီးနောက် ဂူကြီးတစ်ခုအား လက်ဖြင့်ဝေ့ယမ်းပြလိုက်သည်။

ပေါင်စုသည် ရုတ်တရက် နားမလည်ပေ။

——॥——

''ဘာလဲဗျ ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ''

''ဒီလိုတိဂူကြီး ဘယ်လောက်အေးသလဲဗျာ၊ ဒါကို ခင်ဗျား သေချာပေါက်ရင် သူတို့ ဘာကြောင့် အရွယ်တင်နေသလဲဆိုတာ ခင်ဗျား ကို ရိပ်မိမှာပေါ့''

ထိုအခါကျမှ ပေါင်စုတို့ သဘောပေါက်သွားကြတော့သည်။

''အင်း.....အေးလွန်းတော့လဲ ဘယ်ပုပ်သိုးတော့မလဲ၊ ဒီလောက် အေးစိမ့်နေတဲ့ ဂူထဲမှာ နှစ်ပေါင်းတစ်ထောင်လောက်များ အလောင်းတွေ မပျက်မစီး ရှိမလား မသိဘူး''

ပေါင်စုသည် စိတ်ထဲ၌ တွေးနေသည်။

ထောင်ပိုင်စွေ့နှင့် ထောင်ကြည်အန်းတို့ကမူ သူတို့ မမြင်ဖူးခဲ့သည့် ထန်းလုံအဖွဲ့ချုပ်ကြီးဟောင်း ထန်အန်းပေါက်ကို အသေအချာ ကြည့်လာနေကြ၏။

စင်စစ် ဤရုပ်ကြွင်း အလောင်းနှစ်ခုသည် ဤအေးစိမ့်သော ဂူထဲ၌ နှစ်ပေါင်းလေးဆယ်ခန့် ကြာမြင့်နေခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

အေးမြလွန်းခြင်းကြောင့် အလောင်းများ မပုပ်မသိုး မပျက်မစီး ရှိနေခြင်း ဖြစ်တော့သည်။

♛ ♛ ♛

——॥——

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၅၃

ချပ်ကြွင်းချပ်ကျန် ဓာတ်ခကြောင်းမြ

ချောင်ပယွင်ချီသည် လက်ဝဲဘက်မှ သေဆုံးနေသည့်အလော ကို လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်၏။

''သူက ဘယ်သူလဲ ဦးဦးပွမ်စစ်ကျုံး''

ချောင်ပယွင်ချီသည် ထိုလက်ဝဲဘက်မှ အလောင်းကို အသေ အချာကြည့်ပြီး.....

''ဆရာဘိုးဘိုးကို အသေထိုးသတ်ရဲလောက်အောင် သူက ဘယ်လောက်များ သိုင်းပညာကောင်းလို့လဲ၊ သူဘယ်သူဆိုတာ ဦးဦး သိသလားဟင်''

ချောင်ပယွင်ချီသည် စကားဆုံးသည်နှင့် လက်ဝဲဘက်မှ

———॥———

အလောင်းကောင်ကို ခြေထောက်နှင့် ကန်ကျောက်ပစ်လိုက်လေသည်။

သို့သော် အလောင်းကောင်နှစ်ခုသည် .တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ဓားနှင့်ထိုးထားရှုံမှုမှက လက်တစ်ဘက်စီနှင့်လည်း တစ်ဦး၏လည်ပင်းကို တစ်ဦးက ဖျစ်ညှစ်ထားကြသဖြင့် ချောင်ပယွင်ချီ ကန်ရုံမှုဖြင့် လက်ဝဲဘက်မှ အလောင်းသည် ပြိုလဲကျမသွားပေ။

''ဟော့.....ဟော့.....သွားမလုပ်နဲ့၊ သွားမလုပ်နဲ့''

ပွမ်စစ်ကျုံး၏ အရေးတကြီး အော်ဟစ်တားမြစ်သံကြောင့် ချောင်ပယွင်ချီမှာ တွန့်ဆုတ်ရပ်ဆိုင်းသွားသည်။

ချောင်ပယွင်ချီက အထိတ်တလန့်ဖြင့်.....

''ဘာ.....ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ သူက ဘာမို့လို့တုန်း''

ပွမ်စစ်ကျုံးက လက်ဝဲဘက်မှ အလောင်းကောင်ကို လက်ညှိုး ညွှန်ပြပြီးနောက်.....

''အဲဒီလူဟာ တစ်ခြားလူမဟုတ်ဘူး။ ကျင်းမြန့်မှ မြောင်ရင်ဖုန့် ရဲ့ဖခင်ကြီးပဲဖြစ်ပါတယ်''

''ဘုရားကယ်တော်မူပါ၊ သူတို့က ဒီမှာ ဘယ့်နှယ်လာဖြစ်နေ ကြရတာလဲ''

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုက နဖူးကို လက်ဖြင့်ရိုက်ရင်း အော်လိုက်မိ သည်။

သူ့အနေဖြင့် အမှန်တကယ်ပင် အံ့ဩသွားမိတော့သည်။

———॥———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဓမြောင်ရင်ဖုန့်၏ဖခင်ဟု ဆိုသည့်အချက်မှာ မှန်ကန်နိုင် သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုအလောင်းကောင်ကြီးသ လက်တံခြေတံ ရှည်ရှုံ့မှုက အရပ်အမောင်းပါ ကောင်းလှသောကြော တည်း။

ယွန်စစ်ကျိုးက– -

"ငါတို့ ငယ်ငယ်တုန်းကတည်းက သခင်ကြီးမြောင် တွေ့ခဲ့ဖူးပါတယ်၊ သခင်ကြီးမြောင်ဟာလဲ စိတ်ကောင်း စေတနာကော ရှိပါတယ်၊ နောက်ပြီး သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး တကယ့်ကို ခင်ခင်မင်မ ရှိခဲ့ကြတာပါပဲ"

ချောင်ယွင်ချီက မေးလိုက်၏။

"သူတို့နှစ်ယောက် ဒီလောက်ခင်ခင်မင်မင်ရှိလျက်နဲ့ ဘာဖြစ်လို့ ခုလို တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အသေသတ်နေကြရတာလဲ၊ ဒါဟာ သိပ်သဘာဝမကျဘူး"

ယွန်စစ်ကျိုးက ကြေကွဲစွာ ရယ်လိုက်၏။

"မင်းငယ်ပါသေးတယ်၊ လောကမှာ လောဘထွက်လာရင် ခင်မင်မှုတွေ ပျောက်ကွယ်သွားတာပဲကွ၊ ဒီရတနာပုံကြီးရှေ့မှ ခုလို တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ထိုးသတ်နေကြတာ သိပ်သဘာဝကျတာပေါ့ ရတနာပုံကြီးရှေ့မှာမဟုတ်ဘဲ တစ်ခြားတစ်နေရာရာမှာ တစ်ယောက်နဲ့

ယောက် အသေသတ်နေရင်တော့ စဉ်းစားစရာဖြစ်ချင် ဖြစ်နေဦး မယ်"

မှန်သည်။ လောက၌ ရေတိမ်ရေနက်ကို ကုမုဒြာ ကြာကို ၍မြင်း သိနိုင်သလို၊ မိတ်ဆွေစစ် မိတ်ဆွေကောင်းကိုလည်း ကာလ အကျပ်အတည်း များပြားသော စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့နှင့် တွေ့ သောအခါ၌လည်း သိနိုင်ပေသည်။

မိတ်ဆွေစစ် မိတ်ဆွေကောင်းတို့သည် ဆယ်သက်မကုန်သော စိမ်ဥစ္စာတို့ဖြင့်လည်း သူတို့၏သစ္စာရှိမှုကို မလဲလှယ်ကြပေ။

ယွန်စစ်ကျိုးက ဆက်ပြော၏။

"သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ ဒီရတနာတွေကို မမြင်ခင်အချိန်ထိတော့ မတန်ခင်မင်ခဲ့ကြတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေပဲ၊ နောက်သိပ်မကြာဘူး [illegible]ကို သူတို့နှစ်ယောက် ထွက်သွားခဲ့ကြတာပဲ"

ချောင်ယွင်ချီက–

"အဲဒီနောက်ပိုင်းမှာ ဦးဦးယွန်စစ်ကျိုးလဲ သူတို့ကို တစ်ခါမှ [illegible]ခဲ့တော့ဘူးပေါ့"

ယွန်စစ်ကျိုးက ခေါင်းညိတ်၏။

"သိပ်သေချာတာပေါ့၊ အဲဒီနေ့ကစပြီး ဆရာကြီး ထန်အန်း ကိုရော၊ ဆရာကြီးမြောင်ကိုပါ လုံးဝ မတွေ့ခဲ့ရတော့ပါဘူး။ ကိုထွက်သွားပြီး သိပ်မကြာပါဘူး။ ဟူသိတောင်းဆိုတဲ့ သိုင်းသမားဟာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆရာကြီးနှစ်ယောက်စလုံးကို သတ်ဖြတ်ခဲ့တယ်လို့ သတင်းစကား[illegible] လာတာပါပဲ၊ အဲဒီသတင်းအတွက် ကျင်းမြန့်မှ မြောင်ရင်ဖုန့်တော[illegible] တိဘက်ကို ထွက်သွားခဲ့သေးတယ်၊ ဟူယိတောင်းကို သွားရှာတာပေါ[illegible]

ချောင်ယွင်ချီက ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး–

''ဟုတ်ပြီ ဟုတ်ပြီ၊ တောင်ကလပ်ထိပ်ပေါ်မှာ ကြားခဲ့ရ[illegible] သတင်းအတိုင်းပဲပေါ့လေ၊ မြောင်ရင်ဖုန့်ဟာ သူ့ဖခင်ကြီးကို သတ်သူ[illegible] ပြန်ပြီးတုံ့ပြန်မလို့ လိုက်ရှာတာပဲပေါ့''

''အေးလေ၊ အပေါ်မှာကြားခဲ့ရတဲ့သတင်းကတော့ အား[illegible] သိပြီးကြပြီပဲ၊ အခုကြည့်ကြစမ်းပါဦး။ ဆရာကြီးနှစ်ဦးဟာ တိဘက်[illegible] မသေကြဘဲနဲ့ ဘယ့်နှယ့်ဒီလိုဏ်ခေါင်းထဲ လာသေနေကြတာလဲ၊ သူ[illegible] နှစ်ယောက်စလုံး လောဘဓောတိုက်ခဲ့ကြတယ် ဆိုတာတော့ လယ်ပြင်[illegible] ဆင်သွားသလို ထင်ရှားနေတော့တာပါပဲကွာ''

ချောင်ယွင်ချီက–

''ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဆရာ ဘိုးဘိုးက အရင်သတ်တာ ဟုတ်ချင်[illegible] ဟုတ်မှာပါ၊ ဆရာကြီးမြောင်က လောဘဓောတက်ပြီး အရင်သတ်တ[illegible] ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေမှာပါ''

ယွမ်စစ်ကျူးက–

''ဒါတော့ မပြောနိုင်ပါဘူးကွာ၊ ဒီလောက်များတဲ့ ရတနာတွေ[illegible] သူတို့နှစ်ယောက်ခွဲယူရင်တောင် သူတို့မြေးမြစ်တွေ ဆယ်သက်စားကု[illegible]

——॥——

[illegible]မှာ မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ အင်း လောဘ လောဘ တယ်ကြောက်စရာ [illegible]ကောင်းတာပဲ'''

ထိုစဉ် ထောင်ပိုင်စွေ့က သက်ပြင်းချရင်း ဝင်ပြောသည်။

''အင်း အခုမှ ဓာတ်ရည်လည်တော့တာပဲဗျာ၊ နှင်းတောင် [illegible]ကလပ်ထိပ်မှာ ပြောတုန်းက မရှင်းတဲ့အချက်တွေ ခုမှပဲရှင်းသွားတော့ [illegible]တယ်''

ယင်ကြည်က မေးလိုက်၏။

''ဘာတွေရှင်းသွားတာလဲဗျ၊ ကျုပ်တို့ နားလည်အောင် [illegible]များက နည်းနည်းလောက် ထပ်ရှင်းပြစမ်းပါဦး''

ထောင်ပိုင်စွေ့က–

''ဒီလိုလေဗျာ၊ မြောင်ရင်ဖုန့်က ဟူယိတောင်းကို [illegible]ကိုက်မယ်လုပ်တော့ ဟူယိတောင်းက ရှင်းပြနိုင်းတယ်မဟုတ်လား 'မင်းများတို့ဖခင်ကြီးတွေ သေဆုံးပုံဟာ အင်မတန် နိမ့်ကျပါတယ်၊ [illegible]စင်နဲ့ပြောလို့မကောင်းပါဘူး။ မျက်စိနဲ့ တပ်အပ်သေချာမြင်ပြီးမှ [illegible]ယ်လိုသေတယ်ဆိုတာသိရင်ကောင်းပါတယ်' လို့လေ၊ မှန်တာပေါ့ဗျာ၊ [illegible]ရင့်အမာ သိုင်းဆရာကြီးတွေလုပ်ပြီး လောဘမသတ်နိုင်ဘဲ [illegible]ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဓားနဲ့ထိုးသတ်နေတာ တကယ်ပဲ ရှက်စရာ [illegible]ကောင်းတာပေါ့ဗျာ''

ယွမ်စစ်ကျူးက–

——॥——

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

''ဒါကတော့ လူပဲဗျား၊ လူဆိုတာ လောဘတက်လာ မဟုတ်တရုတ်တွေလဲ လုပ်တတ်တာပဲ''

ထောင်ပိုင်စွေ့က ခါးခါးသီးသီး ငြင်းဆန်လိုက်၏။

''ကျုပ်တို့လို နိုးဆိုးလှယက်နေတဲ့ လူဆိုးတွေဆိုရင်တော့ ဟုတ်တာပေါ့ဗျား၊ အခု သူတို့ဥစ္စာက အရင်းအမှာ သူွင်းသမားကြီးတွေ သိုင်းကျွမ်းတစ်ခုခုကိုလုရင်း ခုလို သတ်တယ်ဆိုတာက လူကြားကောင်း သေးတာပေါ့၊ သူတို့လို ငါရင့်သိုင်းသမားကြီးတွေမှာ ဥစ္စာလော သိပ်မရှိကြဘူးဗျ၊ ပညာလောဘသာ ရှိတတ်ကြတာ။ ခုတော့ သူတို့ သာမညသိုင်းသမားကလေးတွေလို ဥစ္စလောဘတက်ပြီး တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး သတ်နေကြတယ်''

ထောင်ပိုင်စွေ့က ဆက်ပြောတ်၏။

''အခုတော့ ဟူယိတောင်းပြောခဲ့တဲ့စကားတွေဟာ အားလုံး အမှန်ချည်းပဲဆိုတာ ကျုပ်တို့ သိရပြီ၊ ဒီတော့ကာ ကျုပ်တို့ တစ်ခု တွေးလို့ရစရာ ရှိတယ်ဗျ''

ပေါင်စု၊ ယွမ်စစ်ကျုံးနှင့် ယင်ကြည်တို့ အလွန်တရာ စိတ်ဝင်စားသွားကြသည်။ ပေါင်စုက–

''ဘာများ တွေးမိလို့လဲဗျာ၊ လုပ်စမ်းပါဦး''

''ဟာ–ကျုပ်တွေးမိတာက မြေကြီးလက်ခတ်မလွဲ မှန်တယ် ဗျ၊ ဟူယိတောင်းဟာ ယောဒီ လိုတ်ဂူထဲကို မုချ ရောက်လာခဲ့ပြီးပြီဗျ

...မယ့် ကျုပ် တွေးလို့ မရတာတစ်ခုလဲ ရှိနေတယ်''

''ဘာများလဲဗျ၊ ကျုပ်ပါ ဝိုင်းတွေးမှာပေါ့၊ ခင်ဗျားပြောတဲ့ ...အချက်ဟာ မှန်တယ်ဗျို့၊ ဒီလိုတ်ဂူထဲ သူ ရောက်ခဲ့လို့သာ ...ရင့်ရဲ့ ဖခင်ကြီးတို့ဟာ စက်ထောင်ဖွယ်ရာ သေဆုံးနေတယ်ဆိုတာ ...တာပေါ့၊ ဆိုစမ်းပါဦး၊ ခင်ဗျား ဘာကို တွေးလို့မရ ဖြစ်နေသလဲ''

''ယူယိတောင်းသာ ဒီဂူထဲ ရောက်လျက်သားနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ ...က ရတနာတွေကို ယူမသွားတာလဲ မသိဘူးဗျာ၊ အဲဒီအချက်ကို ...တွေးလို့ မရဘူး''

ထောင်ကြည်အန်းက သူ၏ဖခင် တွေးမရသည့်အချက်ကို ...ရှင်းလင်းလင်းထောက်ပြလိုက်သည်။

''ဒါများအဖြေရမယ်၊ ဟူယိတောင်းဟာ သူရဲကောင်း သိုင်းသမား ...သိုင်းပညာ ထက်မြက်သလို သိုင်းပညာကိုလဲ မြတ်နိုးတယ်၊ သူဟာ ...သေခြင်းခံရင် သိုင်းပညာကြောင့်ပဲ အသေခံမယ်၊ ဒီရတနာ ...ကြောင့်တော့ အသေခံမှာ မဟုတ်ဘူးဗျ၊ တကယ့် သိုင်းပညာရှင်ဟာ ...ရတနာ ရွှေ ငွေကို ခြေနင်းသဲမှုန့်လောက်သာ သဘောထားကြတာပါ။ ...ဒီရတနာတွေကို မမက်တာ အဆန်း မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ သူ့စိတ်က ...နဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စိတ်မျိုးမှ မဟုတ်ဘဲဗျ''

ထောင်ပိုင်စွေ့က တဟားဟား အော်ရယ်ရင်း–

''ဟားဟားဟား–ကျုပ်သားပြောတာမှတ်သဗျာ၊ ကျုပ်တို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သားအဖဟာ နိုးဆိုးလှယက်ချင် လှယက်မယ်ဗျ။ ဝမ်းထဲက ဘယ်တော့မှ မကောက်ကျစ်ဘူး။ ဘယ်တော့မှ လိမ်ညာမပြောတတ်

ထောင်ပိုင်စွေ့က သူ့သားအတွက် တဟားဟားဖြင့် ရ နေစဉ် ထန်ချင်ဝင်း ဝင်၍ စကားပြောလေ၏။

"ကျွန်မဘဝကို အစ်ကိုကြီးချောင်ယွင်ချီဟာ တစ်လျှော နှိပ်စက်ခဲ့ပြီးပါပြီ၊ ဒါကို သူက မကျေနပ်သေးပါဘူး။ ထောင်ကြည်အ မုန်းဖို့၊ တိုက်ခိုက်ဖို့ကိုပဲ တတိုက်တွန်းထဲ တိုက်တွန်းနေတာပဲ"

ချောင်ယွင်ချီမှာ အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားသည်။

"ဟ.....ညီမလေးရေ ဒီယင့်မှာချွန်းအဖွဲ့ဆိုတာက အစ်ကိုကြီ ထန်းလုံအဖွဲ့ရဲ့ ရန်သူတွေပဲညစ္စာ၊ သူ့ဝ ကို မတိုက်ခိုက်ချင်လို့ ဖြ မလား"

"ဘာဖြစ်လို့ တိုက်ခိုက်ရမှာလဲ၊ ထောင်ကြည်အန်းဆို ဖေဖေသဘောတူခဲ့တဲ့ ကျွန်မရဲ့ ခင်ပွန်းလောင်းရှင်၊ ရှင် နှိပ်စက်လို့ ကျွန်မတို့ ရှင်ကွဲ ကွဲနေရတာ"

ထောင်ကြည်အန်းသည် ထန်ချင်ဝင်း၏စကားကို ကြ သောအခါ အလွန်တရာ အားရ ကျေနပ်သွားသည်။

"ညီမလေး ထန်ချင်ဝင်း။ အစ်ကိုက ညီမလေးကို လက် ယူဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးသားပါ။ ညီမလေးကိုယ်တိုင် အစ်ကို့အပေါ် ချစ်စိတ် တယ်ဆိုတာ သိရတဲ့အတွက် အစ်ကို ဝမ်းသာတယ်"

———။———

ထိုစဉ် ထောင်ပိုင်စွေ့၏ ဒေါသတကြီး အော်ဟစ်သံ ကြားလိုက်ရ တော့သည်။

"ခွေးကောင်၊ မင်း အရှုးလား။ ဒီမိန်းမယုတ်ကိုယူပြီး ငါ့မျက်နှာ ကို ဖျက်မည်း သုတ်မလို့ပေါ့လေ၊ ဒီမိန်းမယုတ်ကို ငါ ချွေးမ မတော်နိုင် ဘူးကွ"

ချောင်ယွင်ချီကလည်း ထောင်ပိုင်စွေ့ကို ပြန်အော်သည်။

"ခင်ဗျား ပါးစပ်ပုပ်ကြီးကို ပိတ်ထားစမ်းဗျာ၊ နောက်တစ်ခါ မိန်းမယုတ်လို့ပြောရင် ခင်ဗျား သေပြီသာ မှတ်ပေတော့"

ချောင်ယွင်ချီနှင့် ထောင်ပိုင်စွေ့တို့သည် အော်ကြီးဟစ်ကျယ် ဖြစ်နေကြတော့သည်။

ထန်ချင်ဝင်းက ထောင်ကြည်အန်းအား နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာ ပြောနေသည်။

"အစ်ကိုရယ်၊ အစ်ကို ညီမအပေါ် ဘယ်လောက်အချစ်ကြီး တယ်ဆိုတာ ညီမ သိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ညီမရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ဟာ လုံးဝ မသန့်ရှင်းတော့ပါဘူး။ မသန့်ရှင်းတော့တဲ့ ညီမရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ကို အင်မတန် မြတ်တဲ့ အစ်ကို့ရင်ခွင်ထဲ မထည့်ရက်တော့ပါဘူး။ ညီမတို့ ဒီလိုဏ်ဂူ ထဲက ထွက်ပြီးကြတဲ့နောက် ညီမကို လာမတွေ့ပါနဲ့တော့၊ ညီမကလဲ အစ်ကို့ကို မတွေ့တော့ပါဘူး။ ညီမဘဝကို တစ်ယောက်တည်း ဇာတ်မြှုပ် လိုက်ပါတော့မယ်"

———။———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထောင်ကြည်အန်း၏ အသည်းနှလုံးများမှာ အရည်ပျော်မတတ် ဖြစ်သွားရှာတော့သည်။

သူသည် အံကို တင်းတင်းကြိတ်လျက် ပြောလိုက်၏။

"ဒါ.....ဟိုခွေးကောင် မကောင်းလို့ပဲ၊ ဒီခွေးကောင်ကို အင် သတ်မယ်၊ ဒီကောင့်ကို မကျေဘူး"

ထောင်ကြည်အန်းသည် ဓားကို ရွှမ်းခနဲ ဆွဲထုတ်လိုက်၏ ထန်ချင်ဝင်း မဆွဲလိုက်နိုင်မီ ချောင်ယွင်ချီထံသို့ ပြေးဝင်သွားလေတော့၏

လိုယွမ်ဟိုသည် ထောင်ကြည်အန်း ပြေးထွက်လာသည်မှ စွယ်ရောင်ပြလက်ဝါးတစ်ခုကို ရိုက်ပြလိုက်ပြီး လက်ယာလက်ဖြ ထောင်ကြည်အန်း၏ လက်ထဲမှ ဓားရှည်ကို ဆွဲလုလိုက်သည်။

ဓား သူ့လက်ထဲ ပါလာသောအခါ ထောင်ကြည်အန်းအာ အဝေးသို့ တွန်းထုတ်လွှင့်ပစ်လိုက်၏။

"မင်းတို့ ဘယ်လိုကောင်တွေလဲ၊ အရေးထဲ အရာပေါ် ဒီလိုထ်ဂူထဲကျမှ လာပြီး မိန်းမလုနေကြတယ်"

ယင်ကြည်ကလည်း ချောင်ယွင်ချီ၏ လက်ထဲမှ ဓားရှည်ကို လျှင်မြန်ဖျတ်လတ်စွာ လုလိုက်ပြီး-

"မယားတရှူးနှစ်ကောင်၊ မင်းတို့ သတ်ချင်ရင် ပြင်မှာ သွား သတ်ကြ၊ ငါတို့ ရတနာ ရတော့မယ့်အချိန်ကျမှ ပြဿနာ လာလုပ်မနေ ကြနဲ့ ခွေးကောင်တွေ"

——။——

ချောင်ယွင်ချီမှာလည်း ယင်ကြည်၏ တွန်းလွှတ်လိုက်သည့် ရှိန်ကြောင့် လွင့်စင်ထွက်သွားရလေတော့သည်။

——။——

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၅)

ဆရာကြီးနှစ်ဦး၏ အမြင်

လိုပွဲမ်ဟို့နှင့် ယင်ကြည်တို့၏ ဆွဲပေါက်လှှင့်ပစ်ခြင်းခံရသော ချောင်ပွင်ချိုနှင့် ထောင်ကြည်အန်းတို့သည် ဂူနံရံထောင့်များမှ ခပ်ကု ကုတ် ထလာကြသည်။

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုသည် တဟားဟား ရယ်မောရင်း.....

''မိန်းကလေး၊ ဒီမယားတရှူးနှစ်ယောက်ကိုတော့ နှစ်ယော စလုံး မပစ်ပယ်လိုက်ပါနဲ့ကွာ၊ တကယ်လို့ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးကို မိန်းကလေးက ပစ်ပယ်လိုက်မယ်ဆိုရင် သူတို့ဟာ ဂူပြင်ထွက်ပြ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အသေသတ်ကြတော့မှာကွ၊ တကယ် မိန်းကလေးကသာ တစ်ယောက်ယောက်ကို ရွေးလိုက်တယ်ဆို

—॥—

ကျန်တဲ့တစ်ယောက်ဟာ သူ့အလိုလို သတ်သေသွားနိုင်တယ်၊ ဒါဆို မိန်းကလေးလဲ အေးအေးချမ်းချမ်း ဖြစ်သွားနိုင်ပါတယ်''

ပေါင်စုက စကားကို ခေတ္တရပ်ပြီးမှ ဆက်ပြောသည်။

''ကဲ.....ဒါတွေ ထားလိုက်စမ်းပါဦး။ မိန်းကလေးမှာ ကျုပ်တို့ကို ပြောစရာတစ်ခုခု ရှိနေတယ်လို့ ထင်နေတယ်၊ ဒီရတနာတွေနဲ့ ပတ်သက် နေလား။ ပတ်သက်ရင်တော့ ဒီကိစ္စကိုအရင်ပြောပါ၊ ဟိုမယားတရှူး အကြောင်းတော့ ခဏဘေးဖယ်ထားလိုက်ပါ''

ထန်ချင်ဝင်းက ခေါင်းညိတ်ပြ၏။

''ပြောစရာ ရှိပါတယ်ရှင်၊ ပြောရမယ့်အကြောင်းတွေကလဲ ယက်နေတော့ ဒီနှစ်ယောက်အကြောင်းက မပါမဖြစ် ပါပါနေတော့တာပဲ''

ပေါင်စုက.....

''ပါလဲ ပါပါစေ၊ မိန်းကလေးရာ၊ ကျုပ်တို့ ရတနာတွေနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ကိစ္စထက် ဘာကိစ္စမှ အရေးမကြီးပါဘူး၊ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား''

ထန်ချင်ဝင်းက ခေါင်းညိတ်၏။

''ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်မလဲ ဒီအတိုင်းပဲ သဘောပေါက်ပါတယ်၊ ဒီကိစ္စကို ပြောရင်တော့ ဒီဘောင်ကလပ်ထိပ် မလာခင် ကျွန်မတို့ ထန်းလုံ့ဂိုဏ်းသားတွေ ခရီးထွက်စဉ်ကပဲ စပြောရပါလိမ့်မယ်''

''ပြောပါ.....ပြောပါ.....အစီက ဇာတ်ရည်လည်ဖို့ပဲ၊ ဒါမှ

—॥—

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အန္တရာယ်ကြုံလာရင် ဘယ်လိုကာကွယ်နိုင်မယ်ဆိုတာလဲ တွေးနိုင်မယ်

"ပြောရမယ်ဆိုရင် ဒီလိုရှင့်၊ ကျွန်မတို့လူစု ခရီးထွက်လာကြ တော့ ကျွန်မက တမင်ပဲနောက်ချန်ပြီး မြင်းစီးခဲ့ပါတယ်၊ ဦးဦးယွန်း ကျုံးတို့ ဦးဦးယင်ကြည်တို့ကတော့ ရှေ့ဆုံးကနေ ခရီးထွက်သွားတာပေါ့ လေ၊ ကျွန်မကတော့ ခပ်အေးအေးပဲ နောက်က လိုက်ခဲ့ပါတယ်၊ အဲ အခါမှာ–"

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုက.....

"အဲဒီအခါမှာ ချောင်ယွင်ချီက မိန်းကလေးကို စိတ်မချတာနဲ့ ပြန်လှည့်လာခဲ့ရောဆိုပါတော့ ဟုတ်လား"

ထန်ချင်ဝင်းက ခေါင်းခါလိုက်၏။

"ကျွန်မတစ်ယောက်တည်း နောက်က ဖြည်းဖြည်းဆေးဆေး မြင်းစီးလာတော့ လူတစ်ယောက်က ကျွန်မနောက်က မြင်းဒုန်းစိုင်းစိုင်း ပြီးလိုက်လာတယ်၊ အဲဒီလူဟာ အစ်ကိုကြီးချောင်ယွင်ချီ မဟုတ်ပါဘူး ရှင်"

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စု အံ့သြသွားသည်။

"ဘယ်သူများလဲကွဲ့၊ ချောင်ယွင်ချီ မဟုတ်ဘူးဆိုရင်တော့ မိန်းကလေးရဲ့ ရန်သူပဲ ဖြစ်ရမယ်"

"ကျွန်မရဲ့ ရန်သူလဲ မဟုတ်ပါဘူး။ သူက ကျွန်မကို ရန်ပြုတာမှ မဟုတ်တဲ့"

———॥———

"ဒါဖြင့် ဘယ်သူလဲ"

"ဒီတုန်းက မုတ်ဆိတ်မွေးတွေက ဲ ထိုးထိုးထောင်ထောင်နဲ့ ဆိုတော့ ရုတ်တရက် မမှတ်မိသလိုပါပဲရှင်၊ လူကတော့ လူငယ်ပါ၊ ပါမယ့် မုတ်ဆိတ်မွေး ပါးမြိုင်းမွေးတွေနဲ့ဆိုတော့ လူငယ်မှန်း ဘယ်သိ ပါ့မလဲ၊ နောက်ပြီး သူကမြင်းစီးပြီး အရက်တစ်အိုးကို မော့လာ သေးတယ်ရှင့်"

"ဘုရားရေ.....အာကလူပါကလား၊ မိန်းကလေးကို ဘာဒုက္ခပေး သွားသေးသလဲ"

ထန်ချင်ဝင်းသည် အရေးတကြီးစကားပြောနေရာမှ တခစ်ခစ် ရယ်မောလေတော့သည်။

ထန်ချင်ဝင်း၏စကားကို အရေးတကြီးနားထောင်နေသူများမှာ ထန်ချင်ဝင်း၏တခစ်ခစ်ရယ်မှုကြောင့် ကြောင်စီစီဖြစ်ကုန်သည်။

ဤသို့ ရယ်နေနိုင်လျှင် မြင်းစီး၍လိုက်လာသော အရက်သမား သည် ထန်ချင်ဝင်းကို ရန်မပြုသည်မှာ သေချာနေပေပြီ။

ပေါင်စုက.....

"အဲဒီ အရက်သမားက မိန်းကလေးကို ဘာမှ ရန်သတ္တုရှ မပြုဘူး မဟုတ်လား"

"မပြုပါဘူး။ သူ့မြင်းကို ကျွန်မဘေးနားအထိ အပြင်းစီး လာတယ်"

———॥———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထန်ချင်ဝင်းက အေးအေးဆေးဆေးပင် ပြောပြနေသည်။

ဤလူသူမနီးသော တောတောင်အတွင်း ဤမျှ အရုပ်ဆိုးသော အရက်သမားတစ်ယောက် လိုက်လာခဲ့လျှင် မည်သည့်အရပ်သူ မိန်းကလေးမဆို ကြောက်လန့်နေမည်မှာ သေချာနေပေသည်။

သို့သော်.....

ထန်ချင်ဝင်းမှာ သာမန်အရပ်သူမဟုတ်ပေ။

သိုင်းပညာ အတော်အတန်တတ်မြောက်ထားသည့် မိန်းကလေးတစ်ဦးဖြစ်၍ ဤသို့ မကြောက်လန့်ခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုက.....

"သူက မိန်းကလေးဘေးနားမှာ မြင်းစီးရုံတင် စီးတာပဲလား"

"ဒီလိုတော့လဲ မဟုတ်ပါဘူး။ သူက ကျွန်မကို မေးတယ်၊ ညီမလေးဟာ ထန်ကွေနုံးရဲ့သမီးကလေး မဟုတ်ဘူးလားတဲ့"

ပေါင်စုက တအံ့တသြဖြင့်.....

"ဪ .....သူက မိန်းကလေးကို ကြိုတင်သိနေတာကိုး"

"ဟုတ်တယ်၊ ဒါနဲ့ ကျွန်မကလဲ ဟုတ်ပါတယ်လို့ ဖြေလိုက်တယ်၊ ဒါတင်မကသေးဘူး ရှင်ဘယ်သူလဲ၊ ဘာကြောင့် ကျွန်မကို သိနေတာလဲလို့ မေးလိုက်ပါတယ်၊ ဟုတ်တယ်လေ.....ဘုမသိဘမသိ သူက လာမေးတော့ ကျွန်မကလဲ ပြန်မေးလိုက်ရတာပေါ့"

"သတ္တိရှိပါပေတယ်"

—॥—

ပေါင်စုက ချီးကျူးလိုက်သည်၊

ထန်ချင်ဝင်းက.....

"ကျွန်မကမေးတော့ ကျွန်မအမေးကို မဖြေဘူးရှင့်၊ သူက လက်ထဲက အရာဝတ္ထုတစ်ခုကို ဖြတ်ခနဲ တောက်ထုတ်လိုက်တယ်၊ ကျွန်မနားနားက ဗိုးခနဲ ဖြတ်သွားတယ်၊ ကျွန်မနားမှာ ဆင်ထားတဲ့ နားကွင်းတောင် ပြုတ်ကျသွားတယ်၊ ကျွန်မလဲ လန့်သွားတာပေါ့"

"ဒီတော့ မိန်းကလေးက ဘာပြန်လုပ်သလဲ၊ ဘာမှ မလုပ်တဲ့နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်ပြေးသလား"

"ကျွန်မ ဘာလုပ်နိုင်မှာလဲ၊ သူက ဒီလိုလုပ်ပြီးတာနဲ့ သူ့မြင်းကို ခုန်းစိုင်းစီးပြီး ပြေးသွားတာပဲ၊ မြင်းကလဲ မြန်လိုက်တာ၊ လေးညှို့ပေါ် တင်လွှတ်လိုက်တဲ့ မြားကျနေတာပဲ၊ မျက်စိထဲက ခဏလေးနဲ့ ပျောက်သွားတယ်"

♛ ♛ ♛

—॥—

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၁၉)

မိုးပျံမြေခွေး သတိပေးစာ

"ဟင်.....မိန်းကလေးဇာတ်လမ်းက ကျုပ်တို့အတွက် ဘာမှလဲ တန်ဖိုးမရှိပါလားကွယ်"

"ဘယ့်နှယ် တန်ဖိုးမရှိရမှာလဲ၊ အဲဒီလူက ကျွန်မကို အရာဝတ္ထု တစ်ခုနဲ့ပစ်ပြေးတဲ့အခါမှာ ကျွန်မလဲ လန့်ပြီး မြင်းဇက်ကို သတ်ထား လိုက်တယ်၊ သူဘာနဲ့ပစ်ပြေးသွားတာလဲဆိုတာကို လိုက်ရှာရတာပေါ့"

"အေး.....ဟုတ်တာပဲ၊ မိန်းကလေးမှန်တယ်၊ လက်နက်ကို သိရင် ရန်သူကို မှန်းဆနိုင်တာပဲ"

"ကျွန်မလဲ နှင်းပွင့်တွေပေါ် လိုက်ရှာတယ်၊ အဲဒီမှာတင် ရွှေကလောင်တံကလေးတစ်ချောင်းကို တွေ့တာပဲရှင့်၊ သူက ကျွန်မကို

ဒီကလောင်တံနဲ့ ပစ်တာပဲပေါ့၊ အဲဒီ ကလောင်တံပေါ်မှာလဲ 'အနီး' လို့ရေးထားတယ်၊ စောစောက ကျွန်မထုတ်ပြတဲ့ ကလောင်တံဟာ အဲဒီ ကလောင်တံပါပဲ"

"အင်း.....အင်း..... ဟုတ်ပြီ၊ ဇာတ်လမ်းက အခုမှ အချိတ် အဆက်မိလာတယ်"

"ကျွန်မကလဲ ကလောင်တံကလေးကိုကိုင်ပြီး အံ့ဩနေတာပေါ့၊ သူဟာ ကျွန်မကို ရန်ပြုတာတော့ မဟုတ်ဘူး၊ ရန်ပြုချင်ရင် ဒီကလောင် တံကလေးနဲ့ သေကွင်းကို ရွေးပစ်မှာပေါ့၊ အခုဟာက သက်သက်ကျွန်မ ကို ဒီကလောင်တံကလေး ပေးသွားတဲ့သဘောပဲ"

ပေါင်စုက ညည်းညည်းညူညူပြောလိုက်၏။

"အဲဒါ ခက်တာပေါ့၊ မိန်းကလေးက ရန်သူဘယ်သူမှန်း မသိတော့ ပိုမှန်းဆရ ခက်သွားတာပေါ့"

ထိုအခါ ထန်ချင်ဝင်းက ခေါင်းလေးကို သွက်သွက်ခါအောင် ယမ်းလိုက်သည်။

"ဟင့်အင်း ...အဲဒီလို မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီလူကို ကျွန်မသိပါတယ်"

"ဘုရားရေ..... ရန်သူကို မိန်းကလေးက သိနေတယ် ဟုတ်စ၊ ဒါနဲ့များ ပဟေဠိ ဝှက်နေရသေးသလားကွာ"

"အဲဒီလူဟာ တခြားလူဟုတ်ရိုးလား၊ နှင်းတောင်ကလပ်ထိပ်ကို ရောက်လာတဲ့ နှင်းတောင်မြေခွေးလို့ခေါ်တဲ့ 'ရှိစန်းဟူဖေး'ပါပဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘုရားရေ.....ဒီကောင်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်ရှင်၊ အဲဒီတုန်းကတော့ ရှိစန်းဟူဖေးမှ ဘယ်သိမလဲ၊ နှင်းတောင်ကလပ်ထိပ်ပေါ် တက်လာတော့ ကျွန်မချော ကြည့်ခဲ့တယ်၊ သူမှသူအစစ်ပါ၊ နှင်းတော ကလပ်ထိပ်ပေါ်လာတော့ ပါးမြိုင်းမွေးတွေ ရိတ်ထားပေမယ့် ကျွန်မ ကောင်းကောင်းကြီး မှတ်မိပါတယ်"

ထိုစဉ် ချောင်ယွင်ချီက တစ်စခန်း ထလာတော့၏။

"ညီမလေး စကားက အဓိပ္ပာယ်မရှိဘူး။ ရှေ့နောက်ညီညွတ် မရှိဘူး"

ထန်ချင်ဝင်းသည် ချောင်ယွင်ချီအား မျက်စောင်းထိုးလိုက် သာမန်မျက်စောင်းမျိုးမဟုတ်ပေ။ အမုန်းတရား အပြည့်အ ပါသော မျက်စောင်းဖြစ်သည်။

"ရှင်က ဘာသိလို့ ဝင်ပြောနေရတာလဲ"

"အစ်ကိုကြီးက ဘာသိလို့လဲ ဟုတ်လား။ အစ်ကိုကြီးက ရှေ့ ပြန်လှည့်လာတော့ ညီမလေး တစ်ယောက်တည်းကိုပဲ တွေ့ရတယ်လေ ရှိစန်းဟူဖေးကို ဘယ်မှာ တွေ့ရလို့လဲ"

"ဟုတ်တယ်.....ရှိစန်းဟူဖေးက ရှင့်ဆီကို အခစားလာ လားရှင့်၊ ရှင်က ကေရာဇ်ကြီးမို့လို့လား"

"ဒါပေမယ့် သူ့အရိပ်အရောင် ိတော့ မြင်သင့်တာပေါ့

ဘာအရိပ်အရောင်မှ မတွေ့ရဘူး။ နောက်ပြီးအခု ညီမလေးပြောတဲ့ ကလောင်တံက ဆရာဘိုးဘိုးရဲ့ ကလောင်တံပဲ၊ ဒီကလောင်တံက ဘာဖြစ်လို့ သူ့လက်ထဲ ရောက်နေရတာလဲ၊ ဒါတွေက စဉ်းစားစရာ အချက်တွေ မဟုတ်ဘူးလား"

ထန်ချင်ဝင်းသည် ချောင်ယွင်ချီအား မုန်းတီးစွာ စူးစိုက်ကြည့် လိုက်၏။

ချောင်ယွင်ချီမှာ သည်တစ်ကြိမ်အကြည့်ကို အတော်ကလေး ထိတ်လန့်သွားသည်။

ထန်ချင်ဝင်းက ချောင်ယွင်ချီအား ပြန်လည်ရှင်းပြသည့် အနေမျိုးမဟုတ်ဘဲ မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုအား ရှင်းပြသည့် အနေမျိုးဖြင့် ပြန်ပြောနေသည်။

"ကိုယ်တော်ကြီးအနေနဲ့ တစ်ခုလောက် စဉ်းစားကြည့်ပါလား"

"ဘာများ စဉ်းစားရမှာလဲ"

"ဟူယိတောင်းဟာ ဒီနေရာကို ရောက်ခဲ့တယ်ဆိုတာ သေချာ နေပြီ၊ သူဟာ ဒီနေရာက ကလောင်တံကို ကောက်ယူသိမ်းထားပြီး သူ့မိန် မကို ပေးမထားနိုင်ဘူးလား"

"ဟာ..... ပေးထားနိုင်တာပေါ့၊ နှင်းတောင်ကလပ်ထိပ်က ကြားပြီးတဲ့ ဓာတ်လမ်းတွေထဲမှာ ဖိန့်အာစစ်ဟာ ဟူယိတောင်းဇနီးရဲ့ ပစ္စည်းတွေကို ယူပြေးသွားတယ် မဟုတ်လား။ ဒီကလောင်တံလေးဟာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဲဒီပစ္စည်းတွေထဲမှာ ပါချင်ပါမှာပေါ့။ ဒီအချက်ဟာ စဉ်းစားစရာပဲ''

''ဒါဆိုရင် ရှိစန်းဟူဖေးအနေနဲ့ ဒီကလောင်တံကို ကိုင်နိုင်တာ သိပ်မဆန်းတော့ဘူးဆိုတာ ထင်ရှားနေပြီပေါ့၊ ကျွန်မ ပြောတာ မဖြစ်နိုင်ဘူးလား''

ပေါင်စုက အားပါးတရ ထောက်ခံ၏။

''ဟာ....ဖြစ်နိုင်ပြီလား။ သိပ်ဖြစ်နိုင်တာပေါ့။ ဗိန်အာစစ် အနေနဲ့လဲ ရှိစန်းဟူဖေး ကြီးပြင်းလာတော့ သူ့အဖေပစ္စည်းဆိုပြီး အမှတ်တရ ပေးထားနိုင်တာပဲ''

ထန်ချင်ဝင်းက ပြန်စဉ်းစားသည်။

''ဟူယိတောင်းဟာ ဒီကလောင်တံကို ဒီဂူထဲက ရရှိခဲ့တယ်၊ ထန်အန်းပေါက်ရဲ့ ကလောင်တံဖြစ်တယ်လို့ ဗိန်အာစစ်ကို ပြောခဲ့နိုင်ပါ့ မလား။ ဒီအချက်ကတော့ စဉ်းစားစရာရှိတယ်''

ပေါင်စုက ခေါင်းညိတ်ပြန်၏။

''ဒါလဲ စဉ်းစားစရာပဲ၊ ဗိန်အာစစ်ဟာ ဟူယိတောင်းရဲ့ လက်ရင်းတပည့် မဟုတ်ဘူး။ အရေးအခင်းကြီး ဖြစ်ခါနီးမှ သိခဲ့တဲ့ လူငယ်တစ်ယောက်ပဲဖြစ်တယ်''

လူအားလုံး အတွေးကိုယ်စီဖြင့် ငြိမ်သက်သွားကြသည်။ ရှိစန်းဟူဖေးအနေနှင့် ဤကလောင်တံကို မည်သို့ရရှိခဲ့သနည်း။ မည်သူမျှ အတွေးမပေါက်နိုင်ကြပေ။

———။———

'ဖြန်း'

မျက်နှုံးဖြူပေါင်စုက သူ့ပေါင်ကို သူပုတ်လိုက်၏။

''ကျုပ်တစ်ခု တွေးမိပြီ''

အားလုံးက အရေးတကြီး ဝိုင်းမေးကြ၏။

''ဘာကို တွေးမိတာလဲ''

''ရှိစန်းဟူဖေးကိုယ်တိုင် ဒီဂူထဲကို မရောက်နိုင်ဘူးလို့ ဘယ်သူ ...ပြောနိုင်သလဲ၊ သူကိုယ်တိုင် ရောက်လာခဲ့ရင် သူလဲ ဒီလိုဏ်ခေါင်း ...က ကလောင်တံတစ်ချောင်းကို ရသွားနိုင်တာပဲ၊ ကျုပ်ပြောတာ ...ဟုတ်ဘူးလား''

လူအားလုံး ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြစ်ကုန်၏။ မျက်နှုံးဖြူပေါင်စု၏ ...တွေးသည် ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်ပေသည်။

''ဖြစ်နိုင်ပါတယ်''

အားလုံး တညီတညွတ်တည်း ထောက်ခံကြ၏။

ထိုစဉ် ယွမ်စစ်ကျုံးက လိုဏ်ခေါင်းထဲမှ ချောင်ယွင်ချီ ...ကက်ရသည့် ဆရာကြီးထန်အန်းပေါက်၏ ကလောင်တံကိုယူ၍ ...ရာက်တစ်ကြိမ် ထပ်မံစစ်ဆေးပြန်၏။ သူသည် မီးတုတ်အရောင်ဖြင့် ...တင်ကြည့်၏။

''ဒီကလောင်တံက အခေါင်းချည်းသက်သက်ပဲ၊ အထဲမှာ ဘာမှ ...ပါဘူး''

———။———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယွမ်စစ်ကျူးသည် ထန်ချင်ဝင်းအား လှမ်းပြောလိုက်၏။

"တူမကြီး.....တူမကြီးကို ရှိစန်းဟူဖေး ပေးခဲ့တဲ့ ကလောင်တံ
သေသေချာချာ စစ်ဆေးကြည့်ခဲ့သေးသလား"

"ဟင့်အင်း.....ကလောင်တံရိုးပေါ်မှာ 'အန်း'လို့ရေးထား
တာပဲ တွေ့တယ်၊ တခြားဘာကိုမှ မစစ်ဆေးမိဘူး"

"ဒါဖြင့် စောစောက ငါလုပ်သလို ထောင်ကြည့်စမ်း၊ အထဲ
တစ်ခုခုများ ထည့်ထားမလား မသိဘူး"

ထန်ချင်ဝင်းသည် ကလောင်တံကလေးကို ထောင်ကြည့်လိုက်
၏။ သူ့မျက်နှာ၌ အံ့ဩသည့် အရိပ်အရောင်များ ပေါ်လာသည်။

"ဒီကလောင်တံက အခေါင်းချည်း မဟုတ်ဘူး၊ ကလောင်
ထဲမှာ တစ်ခုခု ရှိနေတယ်"

ယွမ်စစ်ကျူးက အရေးတကြီး တောင်းယူလိုက်၏။

"ကဲကဲ.....ပေးစမ်း၊ ငါ့ကို မြန်မြန်ပေးစမ်း"

ယွမ်စစ်ကျူးသည် ကလောင်တံကို လှမ်းယူလိုက်ပြီးနောက်
လက်ဝါးပေါ်၌ တဒေါက်ဒေါက်ခေါက်သည်။ အလိပ်ကလေးတစ်
ထွက်ကျလာ၏။

လူအားလုံး လွန်စွာအံ့ဩသွားကြတော့၏။

အကယ်၍ ယခုအချိန်အခါ၌ ယွမ်စစ်ကျူးသာမရှိလျှင် မည်သူ
ဤအကြောင်းများကို သိခွင့်ရလိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။ ထန်အန်းပေါ

———॥———

ကိုပင် မည်သူမျှ သိကြမည်မဟုတ်ပေ။

ယွမ်စစ်ကျူးက စာရွက်ခေါက်ကလေးကို ထန်ချင်ဝင်း၏
လက်ထဲသို့ ပြန်ထည့်ပေးလိုက်၏။

"ဒီကလောင်တံက တူမကြီးကို ပေးခဲ့တာ၊ ဒီစာကိုလဲ
တူမကြီးပဲ ဖတ်သင့်တယ်၊ ကဲ.....ရော့"

ထန်ချင်ဝင်းသည် စာကိုယူ၍ စိတ်ထဲမှ ဖတ်လိုက်၏။

ပြီးမှ.....

"ဒီစာက ကျွန်မတစ်ယောက်တည်းအတွက် မဟုတ်ပါဘူး၊
ကျွန်မတို့ ထန်းလုံအဖွဲ့ကြီးအတွက် ရည်ရွယ်ထားတဲ့စာပါ၊ ဒါကြောင့်
ကျွန်မ အားလုံးကြားအောင် ဖတ်ပြပါ့မယ်"

ယွမ်စစ်ကျူးက ခေါင်းညိတ်၏။

"ကောင်းတယ်၊ အားလုံးကြားအောင် ဖတ်ပါ"

ထန်ချင်ဝင်းက အသံစူးစူးကလေးဖြင့် ဖတ်ပြ၏။

စာမှာ.....

"ထန်းလုံ အဖွဲ့မှ ဆရာကြီးများခင်ဗျား.....

"ဆရာကြီးများဟာ အတော်ကလေး ဝိရိယ
ကောင်းကြပါပေတယ်၊ လျှောင်တုန်းပြည်နယ်ကို အင်မတန် ဝေးလံတဲ့
ဒေသကနေ အရောက်လှမ်းလာခဲ့ကြပါတယ်၊ ဒီအတွက် ကျေးဇူးအထူး
တင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် အလာမှာ မြင်းကြီးတွေ စီးခဲ့ကြပေမယ့် အပြန်မှာ

———॥———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော့ မြင်းကြီးတွေစီးပြီး ပြန်နိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ လေကိုစီးပြီး ပြန်ရပါလိမ့်မယ်"

စာ၏အောက်တွင် မြေခွေးတစ်ကောင်ပုံ ရေးဆွဲထားရုံမျှမက ရှိစန်းဟူဖေးဟူ၍ လက်မှတ်ထိုးထားပေသေးသည်။

လက်ရေးမှာ ရှိစန်းဟူဖေး လက်ရေးစစ်စစ်ပင်ဖြစ်တော့သည်။

စာဖတ်သံ ဆုံးသွားသောအခါ ယွမ်စစ်ကျိုး၏မျက်နှာမှာ ညိုမည်းသွားသည်။

"ဟင်း.....ဒီကောင့်စကားက ကြီးကျယ်လွန်းတယ်၊ ဒီကော် ဒီလောက်တောင် တတ်နိုင်သလား။ ထန်းလုံအဖွဲ့ကို ဒီလောက် အထ သေးလို့ရမလား"

ဤစကားမှာ ယွမ်စစ်ကျိုး၏ မရှာနိုင်ဘဲ ငြိမ်းခြောက်လိုက်သည့် မိုးတည်းဟူသော စကားမှုသာ ဖြစ်ပေသည်။ ယခု မျက်နှာဖုံးဖြူပေါင်စုသည် ထန်းလုံအဖွဲ့သားများကိုသာမက မန်ချူးကောရာ့ဇ်ကြီး၏ကိုယ်ရံတော် လိုယွမ်ဟိုကိုပါ လုပ်ချင်တိုင်းလုပ်ခဲ့သူဖြစ်သည်။

ဤမျက်နှာဖုံးဖြူပေါင်စုကို သူရော ယင်ကြည်ပါ ယှဉ်ပြိုင်နိုင်သည် မဟုတ်ပေ။

\+ + +

သူတို့ လုံးဝ မယှဉ်ပြိုင်နိုင်သော မျက်နှာဖုံးဖြူပေါင်စုသည်ပင်လျှင် နှင်းတောင်မြေခွေး ရှိစန်းဟူဖေးအား ကြောက်ရွံ့ကြောက်သေးပါအော

ကြောက်ပြေး ပြေးခဲ့ရသည် မဟုတ်ပါလား။

အမှန်စင်စစ်အားဖြင့် ထန်းလုံအဖွဲ့မှ မည်သူမျှ ရှိစန်းဟူဖေး အား မယှဉ်ပြိုင်နိုင်ပေ။

ရှိစန်းဟူဖေးကို မဆိုထားနှင့်။ ရှိစန်းဟူဖေးက စာရေး ကြောင်းကြားနိုင်းလိုက်သည့် လူငယ်နှစ်ဦးကိုပင် သူတို့ မနိုင်ဘဲ ကြသည် မဟုတ်ပါလား။

ယွမ်စစ်ကျိုးမှာ မခံချိ မခံသာ ဖြစ်နေသဖြင့် သူ့စကား ပြီးအမောက်မတည့်သည်ကို သတိမပြုမိပေ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ရှိစန်းဟူဖေးသည် ထန်းလုံအဖွဲ့အား ထင်သေးနေသည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်ချေတော့သည်။

\+ + +

ထိုစဉ်.....

"ဦးဦးယွမ်စစ်ကျိုး သူ့စာထဲမှာ လေကိုစီးပြီး ပြန်ရမယ်လို့ ပါတယ်၊ အဲဒါက ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ"

ဤကား ချောင်ယွင်ချိုက မေးလိုက်သည့် မေးခွန်းတည်း။

ယွမ်စစ်ကျိုးက စိတ်ရှည်လက်ရှည်ဖြေကြားသည်။

"ဒီကောင်က ငါတို့လူသိုက်ဟာ လျှောင်တုန်းပြည်နယ်မှာ ကျန်ရစ်ခဲ့မယ်လို့ ပြောလိုက်တာပဲကွ"

"ဒါများ ဝက်ဝုတ်တို့နဲ့ ရေးနေရသေးသလားဗျာ၊ ရှင်းရှင်းရေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လိုက်ရင်လဲ ပြီးတာပဲ၊ ကျွန်တော်တို့ကလဲ သိုင်းသမားတွေပဲ၊ သေမှာ ကြောက်တဲ့လူတွေ မဟုတ်ပါဘူး"

"ဟ.....ဒါကတော့ သူ့စိတ် သူ့သဘောပေါ့ကွာ၊ သူက ငါတို့သေရင် ဝိညာဉ်လိပ်ပြာတွေဖြစ်သွားမယ်၊ ဝိညာဉ်လိပ်ပြာ ဖြစ်သွားရင် လေဟုန်စီးပြီး ပြန်ချင်ရာပြန် သွားချင်ရာသွားနိုင်မယ်လို့ ရည်ရွယ် ရေးလိုက်တာပဲ"

"ဝက်မသား စော်စော်ကားကား။ ကျွန်တော်တို့က အရုပ် ကလေးမှ မဟုတ်ဘဲ၊ သူလုပ်ချင်သလို လုပ်လို့ရမလား"

ချောင်ယွင်ချီက အော်ဆဲလိုက်သည်။ သူ့ဆဲသံသည် အဝေး ကလေးကျယ်လောင်သဖြင့် လိုဏ်ခေါင်းထဲ၌ ပဲ့တင်ထပ်ပြီး အသံများ ပြန်ဝင်လာ၏။

ထန်းလုံ အဖွဲ့သားများဖြစ်သော ယွမ်စစ်ကျိုး၊ ယင်ကြည် ကျိုးယွင်ကန်၊ ချောင်ယွင်ချီနှင့် ထန်ချင်ဝင်းတို့သည် ရှိစန်းဟူဖေး စကြောင့် အကြီးအကျယ် စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်သွားကြသည်။

ထို့ကြောင့် ရုတ်တရက် စကားမပြောနိုင်ဘဲ ငိုင်နေမိကြသည်။ သို့သော် အခြားသူများကတော့ သူတို့လိုမဟုတ်ပေ။

ရှိစန်းဟူဖေးသည် ထန်းလုံအဖွဲ့သားများကို ခြိမ်းခြောက်ထား သကဲ့သို့ သူတို့အား မခြိမ်းခြောက်ပေ။

ထို့ကြောင့် မျက်နှာဖြူပေါင်စု၊ လိုယွမ်ဖုန်၊ ရှူးယွမ်ရှုန့် ထောင်ပိုး

ရှူး ထောင်ကြည်အန်းနှင့် ကျင့်စန်နန့်တို့၏ မျက်လုံးများသည် ရတနာ ကြီးပေါ်သို့သာ ရောက်ရှိနေကြတော့သည်။

သူတို့စိတ်ထဲ၌ ရတနာပုံကြီးပေါ် ပြန်လည်ခုန်တက်လိုသည်မှာ တစ်ကိုယ်လုံး ယားကျိကျိ ဖြစ်နေ၏။

သို့ရာတွင် မည်သူကမျှ မစရဲပေ။

♛ ♛ ♛

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၆၀)

ကိုးပါးသော ရတနာ

ထိုစဉ်.....

"ကဲကဲ.....ရတနာတွေကို ဒီအတိုင်းကြည့်နေရတာ သိပ်မဟန်ပါဘူး။ ကောင်းနိုးရာရာတွေကို ရွေးဦးမှပါပဲ"

ဤကား မျက်ခုံးမြူပေါင်စုတ်၏အသံတည်း။

မျက်ခုံးမြူပေါင်စုသည် သူ့စကား မဆုံးသေးမီမှာပင် ခန္ဓာကိုယ်က ရတနာပုံကြီးပေါ်သို့ ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်သည်။

ထိုအခါ မစွမ်းရင်းကလည်း ရှိ၊ ကန်စွန်းခင်းကလည်း ငြိချင်နေသော လိုယွမ်ဟို၊ ရှုံးယွမ်ရှန်၊ ထောင်ပိုင်ချွေ၊ ထောင်ကြည်အန်းနှင့် ကျင့်စန်နန်တို့မှာ ပြောဖွယ်ရာ မရှိတော့ပေ။

—————॥—————

ရတနာပုံကြီးပေါ် ခုန်တက်ကာ ရတနာများကို မိမိတို့ ဝတ်ရုံကြီးများအတွင်း အပြည့်အသိပ် ထိုးထည့်ကြတော့၏။

မကိုဋ်သရဖူများ၊ လည်ဆွဲရတနာများ၊ မြကျောက်များ၊ ပုလဲ နီလာ စသည့်ရတနာမျိုးစုံသည် အရောင်တဖိတ်ဖိတ်တောက်နေသဖြင့် သူတို့အားလုံး အရူးအမူး ကောက်ထည့်နေကြတော့သည်။

ထိုအချင်းအရာကို မြင်လိုက်ရသော ထန်းလုံအဖွဲ့သားတို့သည်လည်း သူတို့၏ဦးနှောက်ထဲမှ ရှိစန်းဟူဖေး၏ ငြိမ်းခြောက်စာများသည် ရုတ်ချည်းပျောက်ကွယ်သွားတော့ကာ ရတနာပုံကြီးပေါ်သို့ အလုအယက် ခုန်တက်ကြပြန်လေတော့၏။

သူတို့ အဖို့ ရတနာများကို တစ်ခုချင်း၊ တစ်သွယ်ချင်း ကောက်ထည့်၍ ရနိုင်ပါသည်။

သို့ရာတွင် သူတို့အားလုံး လောဘစိတ်ဖြင့် ရူးသွပ်သကဲ့သို့ ဖြစ်နေကြရာ မိမိတို့၌ ရှိထားသောဓားများကို ဆွဲထုတ်လျက် ရတနာပုံကြီးကို ကိုယ့်ဘက်ကိုယ်ယက်ကြတော့၏။

ရတနာပုံကြီးမှာ လှည်းဆယ်စီးတိုက်မျှ ကြီးမားသဖြင့် သူတို့၏ ဓားများမှာ အသွားလိပ်ကုန်တော့၏။

စင်စစ် သူတို့အထူးပြုလုပ်ခဲ့သည့် ဓားများသည် ရှိစန်းဟူဖေး၏ ကပည့် အမြွာညီနောင်၏လက်ချက်ဖြင့် အားလုံးကျိုးကုန်ခဲ့ရပေသည်။

ယခု ယူလာသည့်ဓားများမှာ နင်းတောင်ကလပ်ထိပ်မှ

—————॥—————

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သခင်ကြီးတစ်ကိုတပည့်များ၏ ဓားများဖြစ်ကြသည်။

ဓားညှံ့များဖြစ်ကြသဖြင့် သူတို့အနေဖြင့် ရတနာများကို များများ မတူးမဆွမယက်ရသေးဘဲနှင့် အသွားများ လိပ်ကုန်ခဲ့ရပေသည်။

သူတို့အားလုံး ရတနာများကို သိမ်းကျုံးထည့်နေကြရာ သူတို့၏ ဝတ်ရုံများမှာလည်း ကြည့်မကောင်း မြင်မကောင်းအောင် ဖောင်းပွလျက် ရှိနေပေတော့သည်။

သို့တိုင် သူတို့သည် အခြားသူတစ်ယောက်က မိမိထက်ပို၍ ရတနာများ ရသွားမည်ကို စိုးရိမ်နေကြသဖြင့် အလုအယက် ထိုးသိပ် ထည့်နေဆဲသာဖြစ်သည်။

ရတနာများကို အလုအယက် သိမ်းကျုံးထည့်စဉ်က လောဘ ဇောတက်နေသဖြင့် အားလုံးချွေးများ သီးနေကြသည်။

ယခုအခါ ရတနာများကို သူတို့တစ်ကိုယ်လုံး ပြည့်ကား နေအောင် ထည့်ထားပြီးကြသောအခါ လိုဏ်ဂူတွင်းမှ အအေးဓာတ်သည် သူတို့အား တဖြည်းဖြည်း ရစ်ပတ်ဖုံးလွှမ်းလာလေ၏။ ချွေးများလည်း သိပ်သွားကြပေပြီ။ ဆရာကြီး ထန်အန်းပေါက်နှင့် ဆရာကြီးမြောင်တို့ ကိုလည်း သတိမရကြတော့ပေ။

သူတို့မျက်စိထဲ မြင်နေရသော ရတနာပုံကြီးမှာ သူတို့ ဤမျှ သိမ်းကျုံးယူငင်ထားသည့်တိုင် လုံးဝ အရာမယွင်းသေးပေ။

ထိုအခါ လောဘစိတ်များ ထပ်တက်လာပြီး သူတို့၏ ကောက်

ကွေးနေသောဓားများဖြင့် တူးဆွယက်ထုတ်နေကြပြန်သည်။

သူတို့ထဲ၌ လောဘအနည်းဆုံးလူဆို၍ ထန်ချင်ဝင်း တစ်ယောက်သာ ရှိပေသည်။

သူမက အားလုံးကြားအောင် အော်ပြောလိုက်၏။

"အခု ကျွန်မတို့ စိုက်ထားတဲ့ မီးတုတ်လဲ ငြိမ်းတော့မယ်၊ နောက်ပြီး အအေးဓာတ်လဲ တဖြည်းဖြည်းဖုံးလွှမ်းလာပြီ၊ ဒီအတိုင်းဆက် နေပြီး ရတနာတွေကို ဆက်ယူနေမယ်ဆိုရင် အားလုံးအအေးမိပြီး သေကုန်လိမ့်မယ်"

ထန်ချင်ဝင်း၏စကားကို ကြားလိုက်သောအခါမှ ရတနာများကို အလုအယက် ကောက်ထည့်နေသူများ ရပ်တန့်သွားကြလေတော့၏။

\+ + +

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုက ယွမ်စစ်ကျုံးနှင့်ထောင်ပိုင်စွေ့တို့ကို မျက် စောင်းထိုးကြည့်လိုက်၏။

"ဟုတ်တယ်ဗျာ၊ ဟိုမိန်းကလေးပြောတာ အမှန်ပဲဗျ၊ အခု တောင် အတော်လေးအေးလာပြီ၊ ကျုပ်တို့ယူလာတဲ့ ထင်းခြောက်တွေလဲ ကုန်တော့မယ်၊ မီးတုတ်သာငြိမ်းသွားရင်တော့ အားလုံးအခက်ပဲပေါ့ဗျာ၊ ဒီတော့ ဒီလိုလုပ်ဗျာ"

"ဘယ်လိုလုပ်ရမှာလဲ"

ယွမ်စစ်ကျုံးက လှမ်းမေး၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုက.....

"ထန်းလုံ အဖွဲ့က ဆရာကြီးယွမ်စစ်ကျိုးရယ်၊ ယင့်မာချွန်အဖွဲ့ချုပ်ကြီး ထောင်ပိုင်ဇွေ့ရယ်၊ ပီကင်းအာမခံ ပို့ဆောင်ရေးဌာနက ဆရာကြီး ရှုံးယွမ်ရှန့်ရယ်၊ သုံးယောက်ပေါင်းပြီး သစ်ကိုင်းခြောက်တွေ သွားရှာကြပါလား။ ခင်ဗျားတို့ မြန်မြန်ရှာလာနိုင်မှ ဒီကရတနာတွေကို ပြတ်အောင် လုပ်လို့ရမှာဗျ"

ယွမ်စစ်ကျိုး၊ ထောင်ပိုင်ဇွေ့နှင့် ရှုံးယွမ်ရှန့်တို့သည် ပေါင်စုအား မလိုတမာမျက်နှာဖြင့် ဝိုင်းကြည့်ကြ၏။

သူတို့ သစ်ကိုင်းခြောက်များ သွားရောက်ရှာဖွေနေစဉ် ဤလိုဏ်ခေါင်းထဲရှိလူများသည် ကျောက်မျက်ရတနာများကို ကဲ့ထုတ်သိမ်းဆည်းကြသော် မခက်ပါလော။

လောဘစိတ်သည် သစ်ကိုင်းခြောက်များရှာဖွေရမည့် တာဝန်ကို အဆီးအတားပြုနေကြလေ၏။ မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုသည် ထိုသုံးဦး၏ ရန်လိုသောအကြည့်များကို ကြည့်ကာ သူတို့၏အတွင်းစိတ်များကို ရိပ်မိသွားဟန်ဖြင့် ပြုံးလိုက်မိလေ၏။

"ဘာလဲ ခင်ဗျားတို့က ကျုပ်တို့ ဒီရတနာတွေကို သိုဝှက်ကဲ့ထုတ်သွားမှာကို စိုးရိမ်လို့လား၊ ဒါက စိုးရိမ်စရာအလုပ်ကို မဟုတ်ဘူးဗျ"

ယွမ်စစ်ကျိုးက ပြုံးမဲ့မဲ့ဖြင့် ပြောသည်။

———။———

"လူ့လောဘစိတ်ကို ဘယ်သူက ထိန်းချုပ်နိုင်လို့လဲဗျာ၊ ကိုယ့်စိတ်တောင် ကိုယ်မနိုင်ဘဲ ကိုယ်တော်ကြီးက သူများတွေအတွက်ပါ တာဝန်ယူမလို့လား"

ပေါင်စုက တဟားဟားရယ်ရင်း.....

"ဟားဟားဟား.....ခင်ဗျားတို့က သိပ်အမြင်ကျဉ်းတာကိုးဗျ ထန်းလုံအဖွဲ့က ဆရာကြီးယွမ်စစ်ကျိုး ထွက်သွားလဲ သူ့လူတွေ ကျန်သေးတာပဲဗျ၊ ထောင်ပိုင်ဇွေ့သွားလဲ ထောင်ကြည်အန်း ကျန်သေးတာပဲ၊ ရှုံးယွမ်ရှန့်သွားလဲ လိုယွမ်ဟို့ ကျန်မှာပဲ၊ ကျုပ်တို့အနေနဲ့ ဘာမှ မတရားလုပ်လို့ မရပါဘူးဗျ၊ ခင်ဗျားတို့ ပြန်လာတဲ့အချိန်အထိ ကျုပ်တို့ ဟောဒီရတနာပုံပေါ်မှာ ထိုင်စောင့်နေမယ်၊ ကဲ.....ကျေနပ်ပြီလား"

ယွမ်စစ်ကျိုး၊ ထောင်ပိုင်ဇွေ့နှင့် ရှုံးယွမ်ရှန့်တို့သည် တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်လိုက်၏။ အကယ်၍ ပေါင်စုသည် ပါးစပ်ဖြင့် ပြောမရလျှင် လက်ဖြင့် ပြောလာလိမ့်မည်။

ထိုအခါ မိမိတို့သည် ပေါင်စုအား မယှဉ်နိုင်ဘဲ အရှက်တကွဲ အကျိုးနည်းဖြစ်လျက် သစ်ကိုင်းခြောက်များကို ထွက်ရှာရပေတော့မည်။

ချိုချိုသာသာ ဆက်ဆံနေစဉ် သစ်ကိုင်းခြောက်ထွက်၍ ရှာဖွေခြင်းသည် သူတို့အားလုံးအတွက် အကောင်းဆုံးအခြေအနေဖြစ်ကြောင်း နားလည်လိုက်ကြသဖြင့် ယွမ်စစ်ကျိုးက ခေါင်းညိတ်ကတိပေးလိုက်၏။

"ကောင်းပြီ၊ ကျုပ်တို့ သစ်ကိုင်းခြောက်တွေ ရှာခဲ့မယ်၊ ခင်ဗျား

———။———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တို့ ဒီက စောင့်နေကြပေတော့"

သူတို့သုံးဦးသည် ရတနာပုံကြီးပေါ်မှ ခုန်ဆင်းလိုက်၏။

သူတို့ကိုယ်ပေါ်မှ မတန်တဆ သိပ်ထည့်ထားသည့် ရတနာအချို့ ပြန်အန်ထွက်လာသည်။

သူတို့သည် လေးပင်သော ရတနာများကို သယ်ဆောင်ကာ လိုဏ်ဂူအပြင်သို့ ထွက်သွားကြတော့သည်။

* * *

အခန်း (၆၁)

တောင်ကလပ်သို့ ချိန်းသည့်ရက်

ရှိဝန်းဟူဖေးသည် ဗိန်အာစစ်ကို သယ်ဆောင်လျက် ကြီးမား သောဂူကြီးတစ်ခုအတွင်း အနားယူလျက် ရှိနေပေပြီ။

သူသည် သူ၏ အသက်သခင်ကျေးဇူးရှင် ဦးလေးဗိန်အာစစ်ကို အချိန်မီကယ်တင်နိုင်ခဲ့သဖြင့် လွန်စွာပီတိဖြစ်၍ ကျေနပ်လျက်ရှိသည်။

ဗိန်အာစစ်သည် ယခုအခါ သေလောက်သည့် အခြေအနေ မရှိတော့ပေ။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော်.....

နှင်းတောင်ကလပ်ထိပ်မှာကတည်းက ရှိဝန်းဟူဖေးက ဗိန်အာစစ်အား ဒဏ်ကြေဆေး တိုက်ကျွေးခဲ့သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အကယ်၍ ဖိန်အာစစ်သာ ထိုတောင်ကလပ်ထိပ်၌ သေခဲ့ပြီဆိုပါစို့။

ထိုတောင်ကလပ်ထိပ်ရှိ လူအားလုံး၏အသက်ကို ဖက်နှင့်ထုပ်ထားရုံသာ ရှိနေပေတော့မည်။

ရှိစန်းဟူဖေးသည် သူ့ဦးလေး ဖိန်အာစစ်ကို အဖေကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဦးလေးကဲ့သို့လည်းကောင်း ချစ်ခင်လေးစားသူဖြစ်သည်။

ဤသို့ လေးစားချစ်ခင်ရသည့် အကြောင်းရင်းမှာလည်း၊ ဖိန်အာစစ်က သူ့အား ရန်သူများအကြားမှ မည်သို့အသေခံ ကယ်တင်ခဲ့ပုံကို ရှင်းလင်းစွာ ပြောကြားခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

ဖိန်အာစစ်သည် ရှိစန်းဟူဖေးအား သူ့သားအရင်းကဲ့သို့ ချစ်ခင်သော်လည်း ချိုချိုသာသာ ဆက်ဆံလေ့မရှိပေ။ ရင်းနှီးခင်မင်စွာ နေတတ်သော ဦးလေးတစ်ယောက်က တူတစ်ယောက်အား ဝေါက်ငမ်း ဆက်ဆံသလို ဆက်ဆံတတ်သည်။

ဤအတွက် ရှိစန်းဟူဖေး စိတ်မဆိုးချေ။

ဖိန်အာစစ်သည်သာ သူ့ဘဝ၏ အားထားရာ၊ မှီခိုရာ ကွန်းစခန်းကြီးအဖြစ် သူ့စိတ်ထဲ၌ သံမှိုနှင့်နှက်သလို စွဲမှတ်ထားသောကြောင့်တည်း။

ယခု ဖိန်အာစစ်သည် သစ်သားကုတင်တစ်လုံးပေါ်၌ သက်သာစွာ လဲလျောင်းလျက်ရှိ၏။

―――။―――

အမြှာညီနောင်သည် အိုးတစ်လုံးဖြင့် သစ်မြစ်သစ်ဥတို့ကို ပြုတ်ကျိုလျက်ရှိ၏။

သူတို့အားလုံး တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် လုံးဝ စကားမပြောကြသဖြင့် ဂူကြီးတစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေပေ၏။

ရှိစန်းဟူဖေးသည် ဂူကြီး၏နံရံ၌ မှီထိုင်ကာ နဖူးပေါ် လက်တင်ရင်း စဉ်းစားတွေးတောနေ၏။

အဘယ်မှာလျှင် မစဉ်းဘဲနေ၍ ဖြစ်ပါအံ့နည်း။

သူသည် နှင်းတောင်ကလပ်ထိပ်မှ သခင်ကြီး တူစပ်ကိုနှင့် ထိုထားသည့်ရက်သည် တရှတ်ပြက္ခဒိန် သုံးလ၊ ဆယ့်ငါးရက် ဖြစ်၏။

သူသည် လူ့တောသူတော သိပ်တိုးသူ မဟုတ်သော်လည်း ထားသည့် ကတိကိုမူ မပျက်အောင် အစဉ်အမြဲ ကြိုးစားခဲ့သူ ဖြစ်ပေသည်။

ဤသို့ စိတ်ဓာတ်ခိုင်မြဲရန်၊ သူတစ်ပါးအား ကူညီရန်၊ သိုင်းပညာဖြင့် သူတစ်ပါးအား မနှိပ်စက်ရန် စသည့်အချက်များ သူ့အသည်းနှလုံးတွင် ဝင်နေစေရန် ဖိန်အာစစ်သည် ရှိစန်းဟူဖေး ကလေးဘဝကတည်းက တဖြည်းဖြည်း ရိုက်သွင်းပေးခဲ့၏။

ဖိန်အာစစ်သည် သူ့ကျေးဇူးရှင် သခင်ကြီး ဟူယိတောင်း၏ မျိုးဆက်ကိုင်း ဖြစ်လာအောင် ဟူယိတောင်း၏သား ရှိစန်းဟူဖေးကို

―――။―――

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပုံသွင်းပေးခဲ့ပေသည်။

ယခုအခါ ရှိစန်းဟူဖေးသည် ဖိန့်အာစစ် ပုံသွင်းထားခဲ့သ အတိုင်း သိုင်းပညာ ကောင်းသည်နှင့်အမျှ စိတ်ထားကောင်းသေ သိုင်းသမားတစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့ချေပြီ။

သူသည် သူ့ကတိအတိုင်း တရုတ်ပြက္ခဒိန် သုံးလ၊ ဆယ့်ငါး တွင် နှင်းတောင်ကလပ်ပေါ်သို့ တက်ခဲ့လေ၏။ သူ ချိန်းဆိုခဲ့သ အချိန်က နှင်းတောင်ကလပ်ပိုင်ရှင် သခင်ကြီး တုစပ်ကိုသည် သူ့ရှိ ချက်ကို လက်ခံခဲ့သည်။

သူ တကယ်တန်း တက်ရောက်သွားသည့်အခါတွင်မူ နှင်းတောင်ကလပ်ပိုင်ရှင် သခင်ကြီး တုစပ်ကို ကို လုံးဝ မတွေ့ရတော့ မမျှော်လင့်သည့် မြောင်ယိုလန်ကိုသာ တွေ့ဆုံခဲ့ရပေသည်။

ပို၍ ထူးဆန်းသည့်အချက်မှာ လှပနုနယ် ချစ်စဖွယ်ကော လှသော ထိုမြောင်ယိုလန်အမည်ရှိသော မိန်းကလေးသည် သူ့ရန်သူ ကျင်းမြန့်ဖူ မြောင်ရင်ဖုန့်၏ သမီးကလေး ဖြစ်နေခြင်းပင်တည်း။

သူသည် ယခုအခါ သူတို့ နိုအောင်းခဲ့ဖူးသည့် ဂူကြီးတ အတွင်း နိုအောင်း အနားယူလျက်ရှိသည်။

သို့ရာတွင် သူ၏ စိတ်နှလုံးမှာ ယခုတိုင် အနားမရနိုင်သေ ရှိနေလေ၏။

"မြောင်ယိုလန်....."

———။———

"မြောင်ယိုလန်....."

ထိုနာမည်သည် သူ့အသည်းနှလုံးထဲ၌ ကျယ်လောင်စွာ ဟစ် ပြည်ဟည်းနေ၏။

မြောင်ယိုလန်၏နာမည်သည် ရှိစန်းဟူဖေး၏ အသည်း လုံးထဲတွင်သာ မြည်ဟည်းနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်ဟုဆိုလျှင် မှန်ကန်သော စွာတရား ဖြစ်လိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။

ရှိစန်းဟူဖေးသည် ယခုအခါ မျက်လုံးစုံမှိတ်၍ တွေးတောနေ၏။

သို့တိုင် မြောင်ယိုလန်၏ လှပသောမျက်နှာကလေးကို သူ့ မျက်ဝန်းထဲတွင်သာ ရှိပါသည်။ အခြားမည်သည့်အရာကိုမျှ မြောင်ယို န်နှင့် ပတ်သက်၍ မရှိတော့ပါဟု ဆိုလျှင်လည်း မှန်ကန်သော သစ္စာ ရား ဖြစ်လိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။

မြောင်ယိုလန် စောင်းညင်းပတ်သာ တူရိယာ တီးခတ်သကဲ့သို့ ယာလှသော အသံကလေးကလည်း ရှိစန်းဟူဖေး၏ နားထဲ၌ ခုတိုင်ကြားနေရဆဲ ရှိနေပါလေ၏။

ရှိစန်းဟူဖေး၏ အသည်းနှလုံး၊ မျက်ဝန်းနှင့် နားထဲ၌ မြောင်ယို န်၏ ရုပ်သွင်နှင့်အသံကို အဆက်မပြတ် ကြားသိတွေ့မြင် နေရသဖြင့် သည် မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်မိ၏။

ချစ်စဖွယ် ကောရီ မြောင်ယိုလန်သည် သူ့အနီးသို့ ရောက်နေ ပါသလားဟူ၍.....။

———။———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူသည် မြောင်ယိုလန်၏ အလှ၊ အသံတို့ကို အသည်းနှလုံး စွဲနေခြင်းသာဖြစ်ရာ အဘယ်မှာလျှင် မြောင်ယိုလန်သည် သူ့အနီး ရောက်ရှိနေနိုင်ပါအံ့နည်း။

ရှိစန်းဟူဖေး တွေးနေသည်။

"သူ့အဖေဟာ စိတ်ယုတ်မာရှိတဲ့သူတစ်ဦးတော့ မဟုတ်ပါ ပါပေမယ့် ငါ့အဖေဟာ သူ့အဖေကြောင့် သေခဲ့ရတာပဲဖြစ်တယ်၊ ငါ့အဖေ သတ်သူရဲ့သမီးကို ငါက ဘာကြောင့် တတွေးထဲ တွေးနေရတာ ငါ့အဖေ သတ်သူရဲ့သမီးဟာ ငါ့ ရန်သူပဲပေါ့"

ရှိစန်းဟူဖေးသည် သက်ပြင်းရှည်ကြီး ချလိုက်မိသည်။

ရန်သူတော်ကြီး၏သမီးကို သူ့အသည်းနှလုံးထဲမှ မဖျော ဖျက်ပစ်နိုင်သဖြင့် ရှိစန်းဟူဖေးအဖို့ အကြီးအကျယ် စိတ်သော ရောက်လျက် ရှိနေလေ၏။

"သူ့အဖေဟာ ငါ့အဖေကို သေစေလိုစိတ် မရှိတာ မှန်တယ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့အဖေဓားနဲ့ ငါ့အဖေ သေခဲ့ရတာပဲ၊ ငါ မွေးကင်းစ ကလေးဘဝကတည်းက မိဘမဲ့တဲ့သားအဖြစ် အထီးကျ ကြီးပြင်းခဲ့ရတယ်၊ ဘယ်မှာလဲ ခင်မေတ္တာ၊ ငါဟာ မိဘရဲ့မေတ္တာ လုံးဝ ခံယူ မရရှိခဲ့တော့ အခု လူကြမ်းသူကြမ်းကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်နေ ပေါ့"

ရှိစန်းဟူဖေးသည် တွေးရင်း ရင်နာလာသည်။ မိဘမဲ့ကလေး

———॥———

အဖြစ် ကြီးပြင်းခဲ့ရသော သူ၏ ငယ်စဉ်ကာလ ကလေးဘဝကို လည်း မြင်ယောင်လာပြီး မျက်ရည်ဝိုင်းခဲ့သည်။

ဖိန်အာစစ်သည် ဟူယီတောင်းထံမှ ရရှိခဲ့သည့်သိုင်းကျမ်းကို မြေပြုကာ သူ့အား သိုင်းပညာ သင်ကြားစေခဲ့သည်။

အကယ်၍ သူ့ဖခင်နှင့် မိခင်တို့သာ ရှိနေခဲ့လျှင် ဤသိုင်း ပညာများကို မိမိ၏ဖခင်နှင့် မိခင်တို့ကသာ မိမိအား အကျအန သင်ကြားပေးပေလိမ့်မည်။

ယခုသော်ကား.....

"ဟင်း....."

ရှိစန်းဟူဖေးသည် သက်ပြင်းရှည်ကြီးကို ချမိပြန်သည်။

"သူဟာ အဲဒီအချိန်တုန်းကဆိုရင် လူပြည်ကိုတောင် ရောက်ဦး မည့်အချိန်ကလေး မရောက်တူး။ သူ့အဖေရန်ငြိုးဟာ သူနဲ့ ဘယ်လိုသက်ဆိုင် ကမှာလဲ၊ ငါက ဘာ့ကြောင့် သူ့အပေါ် ရန်ငြိုးဖွဲ့ရမှာလဲ....,ဟင်း"

ရှိစန်းဟူဖေးမှာ အတွေးပေါင်းစုံဖြင့် ဇာဝေလည်လည် ဖြစ်နေ တော့သည်။

"ဟင်း.....ငါဟာ ဘာဖြစ်လို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို စိတ်သောက ရောက်အောင် တောင်စဉ်းစား မြောက်စဉ်းစား လုပ်နေမိသလဲ မသိ ဘူး"

———॥———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၆

အချစ်မြားဦး ညွှန်လေ

ထိုအချိန်တွင် အမြွာညီနောင် မီးမွှေးကျီချက်နေသည့်နေ သစ်ကိုင်းများကို တဖျစ်ဖျစ် မီးကျွမ်းသံ ကြားနေရသည်။

ဖိန်အာစစ်ကတော့ လဲလျောင်းလျက်ပင်။

မည်သူ့ကိုမျှလည်း စကားမပြောပေ။

ရှိစန်းဟူဖေးသည် စိတ်သောကရောက်မည့် အချက်အလ များကို လုံးဝ ဦးခေါင်းထဲ မထည့်လိုပါ။

သို့သော် သူ မထည့်လိုသော်လည်း စိတ်သောက ရောက် မည့်အချက်များသည် သူ့ခေါင်းထဲသို့ မုချ ဝင်လာရမည်သာ ဖြစ်ပါသ

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူသည် လူဟူသော သတ္တဝါဖြ

———॥———

ကသေး။ နုပျိုလန်းဆန်းနေသည့် လုလင်ပျိုတစ်ဦး ဖြစ်နေသော ကြောင့်တည်း။

အချစ်ဟူသော မြားသည် အထူးသဖြင့် ပွင့်သစ်စလုလင်ပျိုနှင့် လုမပျိုတို့အား အမြဲတန်း ဒုက္ခ၊ သောက ပေးခဲ့သည့် လက်နက် ဟုတ်ပါလော။

ထို့ကြောင့် ရှိစန်းဟူဖေးအနေဖြင့် မုချ သောကရောက်ရပေ လိမ့်မည်။ သို့မှသာ လူ့လောက နိယာမတရားနှင့် ညီညွတ်သွားပေ လိမ့်မည်။

"ဟင်း.....ငါ သူ့ကို ချစ်များ ချစ်နေမိသလား မသိဘူး။ ကဖြစ် လို့ သူ့ကို ငါ့အတွေးထဲက ဖျောက်ဖျက်ပစ်လို့ မရတာပါလိမ့်"

အချစ်ကို ဤသို့ လွယ်လွယ်ဖျောက်ပစ်နိုင်ခဲ့လျှင် လူ့လောက ကြီးထဲ၌ အချစ်ဟူသော သံယောဇဉ်သည် အဘယ်မှာလျှင် ဤမျှ တည်တံ့ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပါမည်နည်း။

သူသည် ဂူကြီးအတွင်း တစ်နာရီခန့်ကြာအောင် တွေးတော ငြိုင်းစားနေသည်။

ထိုတစ်နာရီအတွင်း၊ တွေးတောစဉ်းစားခဲ့သမျှ အကြောင်း အရာမှာ မြောင်ယိုလန် တစ်ယောက်တည်းသာ ဖြစ်နေလေတော့သည်။

ထိုစဉ် အတွေးတစ်ခု ဝင်လာသဖြင့် ရှိစန်းဟူဖေးမှာ ဆတ်ခနဲ ကုန်လှုပ်သွားသည်။

———॥———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အင်း.....ရန်သူဟာ ငါ့ သိုင်းပညာကို မိချင်မှမိမယ်"

သူသည် ဆက်တွေးနေ၏။

'သခင်ကြီးတုစပ်ကိုဟာ ငါ့ ချိန်းဆိုချက်ကို လက်ခံခဲ့ ဘာကြောင့် ခမ်းထွက်သွားရတာလဲ၊ သူဟာ ငါ့ကို နိုင်အောင် မတိုက်နိုင် မှန်း သိလို့ ခုလို မိန်းမချောလေးတစ်ယောက်နဲ့ မာယာထောင်ချောက် ဆင်ခဲ့တာလား မသိဘူး"

သို့သော် ထိုအတွေးကို သူ၏ အသည်းနှလုံးက လက်မခံခဲ့ ပါချေ။

"ဒါ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ဒီမိန်းကလေးဟာ သိုင်းပညာ လုံး တတ်ကျွမ်းပုံ မရဘူး။ အဲဒီအချက်ကို သံသယ ကင်းရှင်းစရာ ဖြစ်နေ တယ်၊ သူ့လို လှပနုနယ်သည့် မိန်းကလေးဟာ အင်မတန် ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်တဲ့ မိန်းမပျို ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး"

ရှိစန်းဟူဖေးသည် သူ့ဘာသာ အဆိုတင်ပြီး သူ့ဘာသာ ပယ်ချလျက်ရှိနေ၏။

"ငါဟာ ယောက်ျားပဲ၊ ကျားကျားလျားလျား ယောက်ျား တစ်ယောက်အနေနဲ့ အားနွဲ့တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို မတော် မတရား အထင်မမှားသင့်ဘူး။ ငါ အထင်မှားရင် ငါ ယောက်ျား ဘယ် ပီသတော့မလဲ"

ရှိစန်းဟူဖေးတစ်ယောက် ဤသို့ အတွေးဝေနေမိသည်မှာ

———॥———

တဖြည်းဖြည်း ကြာမြင့်လာ၏။

ရှိစန်းဟူဖေးသည် နောက်ဆုံး မခံနိုင်တော့ဘဲ ဖြစ်လာတော့ သည်။

သူ သည်းမခံနိုင်ခြင်းမှာ မြောင်ယိုလန်အား အတွေးဖြင့် တွေ့ဆုံနေရသည့်ကိစ္စသာ ဖြစ်ပါသည်။

သူသည် ဂူထဲမှ အခြေအနေကို အကဲခတ်လိုက်သည်။

အမြှာညီနောင်သည် သစ်ရွက်တစ်ခုကို ကိုင်ကာ တော့သဖွယ် ပြုလုပ်ကာ သူတို့ ကျိုချက်ထားသည့် သစ်ဥသစ်ဖုများကို ဖိန်အာစစ်အား ကျွေးမွေးပြုစုကြ၏။

ရှိစန်းဟူဖေးသည် ဂူနံရံကို မှီထိုင်နေရာမှ ဖျတ်ခနဲ ထလိုက် လေသည်။

ဖိန်အာစစ်၏ ကုတင်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာပြီး မေးလိုက်၏။

"ဦးဦးဖိန်အာစစ်၊ ဘယ့်နှယ်နေသေးသလဲ"

ဖိန်အာစစ်က ဟူဖေးကို စောင်းငဲ့ကြည့်လိုက်သည်။

"ကောင်းပါတယ်ကွ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ကောင်းရင် ပြီးတာပါပဲ၊ ကျွန်တော်က စိတ်ပူလို့ပါ"

"ဟားဟားဟား.....ငါ့အတွက် သိပ်စိတ်မပူနဲ့ကွ၊ ငါက နုသက်ပြင်းကွ၊ တော်ရုံတန်ရုံနဲ့တော့ ဘယ်တော့မှ မသေဘူး။ ဒီလောက် အသက်ပြင်းလို့လဲ မင်း အညှက်ရှင်လာတာပေါ့၊ ငါသာ တကယ်

———॥——— —

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အသက်မပြင်းဘူးဆိုရင် မင်း အခုဆို လူ့ပြည်မှာ ရှိမနေနိုင်တော့ဘူး''

ဟူဖေးသည် ဖိန်အာစစ်အား ခွင့်ပေးရန်အတွက် အားတင်းကြိုးစားနေသည်။

သူသည် တွန့်ဆုတ်တွန့်ဆုတ် ဖြစ်နေ၏။

ဖိန်အာစစ်သည် ပထမ၌ သတိမပြုမိချေ။

အမြွာညီနောင် ကျွေးမွေးနေသည့် သစ်ဥသစ်ဖုဟင်းများကိုသာ မြည်းညင်းစွာ စားနေရသည်။

နောက်တစ်ကြိမ် စောင်းငဲ့ကြည့်လိုက်သောအခါ ဟူဖေး တစ်ယောက် ချီတုံချတုံ ဖြစ်နေကြောင်း တွေ့လိုက်ရတော့၏။

ဖိန်အာစစ်က.....

''ဟော့.....ဟူဖေး၊ ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ ဘာပြောမလို့လဲ''

''ကျွန်.....ကျွန်တော် နှင်းတောင်ကလပ်ထိပ်ကို ထပ်သွားဦးမလို့ပါ၊ ဟိုမှာ သခင်ကြီး တုစပ်ကို ရောက်ချင်ရောက်နေမယ်လို့ ထင်ပါတယ်''

''အေးလေ၊ သွားချင်သွားပေါ့၊ သတိတော့ ထားနော်''

''စိတ်ချပါ၊ ဦးဦးဖိန်အာစစ်တော့ ဒီဂူထဲမှာပဲ ခဏ အနားယူနေခဲ့ပါဦး၊ ဦးဦးကို အမြွာညီနောင်နှစ်ယောက်က စောင့်ရှောက်နေမှာပါ''

''အေးပါ၊ ရပါတယ်၊ အမြွာညီနောင်ထဲက တစ်ယောက်ယောက်ကို ခေါ်ချင်ခေါ်သွားပါလား''

———॥———

ဟူဖေးမှာ အနည်းငယ် စိတ်ခုသွားသည်။

''ဦးဦးက ကျွန်တော့ကို အထင်သေးလို့လား''

ဖိန်အာစစ်က ရယ်မောရင်း.....

''ဟ.....မင်းကို ငါက အထင်မသေးပါဘူးကွ၊ စိုးရိမ်လို့ပါ၊ အဲဒီ တုစပ်ကိုဆိုတဲ့ ကောင်ကြီးက လူကောင်းမဟုတ်ဘူးကွ၊ သူ့ပညာနဲ့ မင်းကို မယှဉ်နိုင်လို့ တခြား ထိပ်သီးသိုင်းသမားတွေကို လှော်ဖိတ်နေတာ၊ မင်း တစ်ယောက်တည်းဆို ထောင်ချောက်မိချင်မိနေမှာ၊ အမြွာညီနောင်ထဲက တစ်ယောက်ယောက် ပါသွားရင် မင်းအတွက် ပိုကောင်းမလားလို့ပါကွ၊ ငါ့ကို အထင်မမှားပါနဲ့''

ဖိန်အာစစ်က ရယ်ရယ်မောမောဖြင့် ရှည်ရှည်လျားလျား ရှင်းပြလိုက်သည်။

ဟူဖေး စိတ်ပြေသွား၏။

''ကိစ္စမရှိပါဘူး။ သူတို့ကို မနိုင်ရင် ကျွန်တော် ဆင်းပြေးလာခဲ့မှာပေါ့၊ ကဲ.....ကျွန်တော် သွားပြီ''

ဟူဖေးသည် မီးခိုးငွေ့များ လေထဲ၌ လွင့်မျောသွားသကဲ့သို့ လျင်မြန်လှသော အရှိန်အဟုန်ဖြင့် ဂူထဲမှ ပြေးထွက်သွားသည်။

သူသည် ဖိန်အာစစ်၏ မြင်ကွင်းအတွင်းမှ မျက်စိတစ်မှိတ်၊ လက်ဖျစ်တတွက်အတွင်း ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်။

ကိုယ်ဖော့ပညာ၌ ရှာမှရှားသော ပညာရှင်ပေတကား။

———॥———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ၏ကိုယ်ဖော့ပညာမှာ အလွန်စာရာမှ ကောင်းမွန်လှသဖြင့် မကြာမီအချိန်အတွင်းမှာပင် နှင်းတောင်ကာလပ်၏ခြေရင်းသို့ ရောက်ရှိလာလေ၏။

တောင်ခြေမှ အပေါ်သို့ မော်ကြည့်လိုက်သောအခါ ကြိုးစ တစ်ချောင်း တန်းလန်းကျနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ပြုံးလိုက်မိသည်။

သူသည် မျောက်တစ်ကောင်၏ လှုပ်ရှားမှုထက် လျှင်မြန်သွက်လက်သော လှုပ်ရှားမှုဖြင့် ဖျတ်လတ်စွာ တက်သွားသည်။

မကြာမီ နှင်းတောင်ထိပ်သို့ ရောက်ရှိသွားလေ၏။

"ဟင်.....ဒီနှင်းတောင်ကာလပ်ထိပ်ကလဲ ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ မသိဘူး။ တကယ့် သုသာန်တစပြင် ကျနေတာပဲ၊ လူဆိုလို့ အရိပ်အရောင်တောင် မတွေ့ရဘူး။ ဘယ်များ ရောက်နေကြသလဲ မသိဘူး။ ဒီပုံအတိုင်းဆိုရင်တော့ သခင်ကြီး တုစပ်ကို ပြန်မရောက်သေးဘူးနဲ့ တူတယ်"

ဟူဖေးသည် အဆောင်များဆီသို့ လျှောက်လာလေ၏။

သူ ပထမဆုံး ဝင်ခဲ့ဖူးသော ခန်းမဆောင်ကြီး၏ တံခါးဝသို့ ရောက်သောအခါ အခြေအနေ စောင့်ကြည့်သည်။

မည်သည့်အသံမျှ မကြားရသဖြင့် သူ့ရင်ထဲ၌ သံသယများ စိုးမိုးလာသည်။

သူသည် သူ၏ဝတ်ရုံပေါ်မှ နှင်းပွင့်များကို လက်ဖြင့် ခါချ

လိုက်သည်။

နှင်းပွင့်များသည် ဖွေးခနဲ ဖွေးခနဲ လွင့်စဉ်ကွာကျသွားသည်။

ထို့နောက် ခန်းမကြီး၏ တံခါးမကြီး ရှိရာ လှေကားများသို့ တက်၍ ခြေလှမ်းတော့သည်။

"တစ်ယောက်ယောက်တော့ ရှိသင့်တယ်၊ ဒီလောက် တိတ်ဆိတ်နေပုံကတော့ အတော့်ကို မကောင်းတဲ့ အခြေအနေပဲ"

ရှိစန်းဟူဖေးသည် လှေကားများမှတစ်ဆင့် တံခါးမကြီး အတွင်းသို့ ဝင်သင့်၊ မဝင်သင့် တစ်ချက် စဉ်းစားလိုက်သည်။

"ဒို.....ဘာဖြစ်လို့ မဝင်ရမှာလဲ။ သူနဲ့ငါ ချိန်းဆိုထားကြတာပဲ၊ သူ ရှောင်နေလို့ ငါက လာနေရတာ" ဟု ဟူဖေး တွေးသည်။

"အင်း.....ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါ လာတဲ့အကြောင်းတော့ အသိပေးမှ ဖြစ်မယ်၊ မဟုတ်ရင် လူကောင်းကနေ သူခိုးဘဝ ရောက်နေဦးမယ်"

ရှိစန်းဟူဖေး တွေးသည်မှာ မှန်သည်။

တုစပ်ကိုသည် နှယ်နှယ်ရရ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်ပေ။ ထွက်ကြိုခြင်း မရှိတဲ့ မိမိက ဝင်ရောက်သွားခဲ့ပါက မိမိအား တိတ်တဆိတ် ခိုးကြောင်ခိုးဝှက် ဝင်ရောက်လာသူဟု ထင်ကောင်းထင်သွားနိုင်သည်။

တုစပ်ကို အနေဖြင့်မူ မိမိအား မတရား ထောင်ချောက်ဆင် ဖမ်းလိမ့်မည်မဟုတ်ဟု ဟူဖေး ယုံကြည်သည်။

တုစပ်ကို လုပ်နိုင်သည့်အလုပ်မှာ အခြားတစ်ပါးမှ သိုင်းပညာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျော်ကြီးများအား ပင့်ဖိတ်ထားပြီး မိမိအား ယှဉ်ပြိုင်နိုင်ခြင်းသာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

"အထဲမှာ လူ မရှိကြတူးလားခင်ဗျား၊ ကျွန်တော် ရှိစန်းဟူဖေး ရောက်ရှိလာပါပြီ၊ နှင်းတောင်ကာလပ်ထိပ်က သခင်ကြီး တုစပ်ကိုကော ရောက်ရှိလာခဲ့ပါပြီလားခင်ဗျား"

ခန်းမကြီးထဲမှ မည်သည့် အသံဗလံမျှ ထွက်မလာချေ။

"သခင်ကြီး တုစပ်ကို ရောက်ရှိနေပြီလားခင်ဗျား၊ ရှိရင် တစ်ယောက်ယောက် ထွက်ကြိုပါ"

ဟူဖေးသည် အထပ်ထပ် ဟစ်အော်လိုက်၏။ သူ့အော်သံကိုသာ တောင်ကာလပ်ထိပ်မှ အဝေးသို့ ပဲ့တင်သံများအဖြစ် ကြားလိုက်ရသည်။

တုံ့ပြန်ချက်ကတော့ လုံးဝ ပြန်မလာပါ။

ဟူဖေး စဉ်းစားနေသည်။

"အင်း..... သခင်ကြီး တုစပ်ကို ဆိုတာဟာ သိုင်းလောကမှာ ရောမ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ယောက်ပါပဲ၊ သိုင်းပညာလဲ ထူးချွန်ထက်မြက် တယ်၊ သိုင်းလောကသားတွေလဲ လေးစားတယ်၊ လျှောင်တုန်းပြည်နယ်မှာ ဒီလောက်ကျော်ကြားနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမျိုးကတော့ ချောင်ကြိုချောင်ကြား ပုန်းနေမယ် မထင်ပါဘူး"

သူသည် တုစပ်ကိုအကြောင်းကို စဉ်းစားပြီး နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်မံ အော်ပြန်သည်။

———॥———

"သခင်ကြီး တုစပ်ကို.....ခင်ဗျားနဲ့ ချိန်းထားတဲ့ ရှိစန်းဟူဖေး ရောက်လာပါပြီ၊ သခင်ကြီးကိုယ်တိုင် ထွက်ကြိုရင် ထွက်ကြို၊ မကြိုရင် တစ်ခြားတစ်ယောက်ကို ထွက်ကြိုနိုင်းပါ"

မည်သည့်တုံ့ပြန်ချက်မျှ မရှ။

"ကဲ.....မထူးတော့ဘူး။ ဘယ်သူ့ခွင့်ပြုပြု မပြုပြု၊ ဘယ်သူ ကြိုကြိုမကြိုကြို ဝင်ရတော့မှာပဲ"

ဟူဖေးသည် တစ်ကိုယ်တည်း ဒေရွတ်လိုက်သည်။

စင်စစ် ဟူဖေးအနေဖြင့် သူ့အကြောင်းနှင့်သူ တုစပ်ကို ကို တုံ့ပြန်နိုင်စရာ အကြောင်းရှိနေသည်။

ဟူဖေးသည်း သူ့ဖခင်၏ သိုင်းကျမ်းထဲမှ ပညာများကို ဖိန်အာ စင်၏ အကူအညီဖြင့် ကောင်းစွာသင်ကြားတတ်မြောက်ထားခဲ့သူဖြစ်၍ တုစပ်ကို ကို သူ မကြောက်ချေ။

တုစပ်ကိုကိုသာမက ကျင်းမြန့်ဖူမြောင်ရင်ဖုန့် ဆိုသည့် မိုးအောက်မြေပြင် ပြိုင်ဘက်ကင်း မြောင်ရင်ဖုန့်ကိုပင် မကြောက်ချေ။

သူ မကြောက်တဲ့ နေမည်ဆိုကလည်း နေလောက်ပေသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူ့ဖခင်၏ သိုင်းကျမ်းထဲမှ တမျက်နှာ အနည်းငယ်ကို ဆုတ်ယူရရှိသွားသော မျက်ခုံးဖြူပေါင်စုသည်ပင်လျှင် သိုင်းဘုရင်တစ်ဆူ ဖြစ်နေခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။

မည်သည့် တုံ့ပြန်သံမျှ မကြားရသောအခါ ဟူဖေးသည်

———॥———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခန်းမကြီးဓါလှေကားကို တစ်ထစ်ချင်း နင်းကာ ခန်းမကြီးထဲသို့ ဝင်သွားလေတော့၏။

သူသည် ခန်းမကြီးထဲ ဝင်လာသောအခါ စားပွဲခုံပေါ်၌ အရက်အိုးများနှင့် အရက်ခွက်များ ဖရိုဖရဲ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

လူဟူ၍ တစ်ယောက်မျှ မတွေ့ရတော့သဖြင့် အံ့ဩနေသည်။

သူသည် ခုံတစ်လုံး၌ ဝင်ထိုင်ကာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို လိုက်ကြည့်နေသည်။ မည်သည့်အသံဗလံများ ကြားရမည်နည်းဆိုသော စောသနဖြင့် နားစွင့်နေသည်။

"ဟင်..... မိန်းကလေး ဘယ်ရောက်သွားပြီလဲ"

စင်စစ် ရှိုစန်းဟူဖေးအနေဖြင့် တုစပ်ကို့နှင့် ချိန်းဆိုထားခြင်းမှာ လက်တုံ့ပြန်ရန်ဖြစ်သည်။ ပထမအကြိမ် ရောက်လာစဉ်က တုစပ်ကို့အား အမှန်တကယ် တုံ့ပြန်ရန် ရောက်ရှိလာခြင်းဖြစ်သည်၊ သို့သော် ယခုတစ်ကြိမ် ရောက်ရှိလာခဲ့ခြင်းမှာမူ တုစပ်ကို့အား တုံ့ပြန်ရန် အဓိကမဟုတ်တော့ပေ။ တုစပ်ကို့အား လှောင်ပြောင်သရော်ချင်သည့် စိတ်ဆန္ဒများကလည်း ကြက်ပျောက်ငှက်ပျောက် ပျောက်သွားခဲ့ချေပြီ။

ယခုမူ သူ့စိတ်ထဲ၌ လုံးလုံးလျားလျား ရောက်ရှိနေသူမှာ မြောင်ယိုလန်သာဖြစ်၏။ မြောင်ယိုလန်ကော ဘယ်မှာလဲ။ သူ တွေ့ချင်လှသည်။

♛ ♛ ♛

———II———

အခန်း (၆၃)

အန္တရာယ်ဆူးလမ်း ခြေတစ်လှမ်း

သူ တောင်ကလပ်ထိပ်သို့ ရောက်ရှိနေသည့်အချိန်သည် ညနေစောင်းဆဲ အမှောင်ပျိုးစ ဖြစ်နေလေပြီ။

ထိုစဉ် အတွင်းအား ကောင်းလှသော သူ့ထံနားထဲ၌ တရှပ်ရှပ်မြည်သံများ ကြားလိုက်ရတော့သည်။

ထိုအသံများကား နှင်းပွင့်နှင်းဖတ်အပေါ် ခြေဖဝါးပြင်နှင့် တိုးသောအသံများသာတည်း။

ထိုအသံများကို သာမည သိုင်းသမားတစ်ယောက်သည် ကြားလိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။ ရှိုစန်းဟူဖေးကား သာမည သိုင်းသမား တစ်ယောက် မဟုတ်ချေ။

———II———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ့ဖခင် ဟူယိတောင်းကဲ့သို့ ပညာကောင်းလှသည့် ထိပ်တ
သိုင်းအကျော်အမော်တစ်ဦးသာတည်း။

ထိုခြေသံများကို ကြားခြင်းအားဖြင့်ပင် ခြေသံရှင်များသည်
သာမည သိုင်းသမားများ မဟုတ်ကြောင်း၊ ထိပ်သီး သိုင်းပညာရှင်ကြ
များဖြစ်ကြောင်း၊ အတွင်းအားပညာ၌ အလွန်တရာ ကောင်းမွန်သူမျာ
ဖြစ်ကြောင်း ဟူဖေး သိလိုက်သည်။

သို့သော် ခြေသံများသည် ခန်းမဆောင်ကြီးနှင့် နီးကပ်သော
နေရာမှ ထွက်ပေါ်လာခြင်း မဟုတ်သဖြင့် သူ့အနေဖြင့် ဘာလုပ်ရမည်
စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ချိန် များစွာ ရရှိနေသည်။

မည်သည့် သိုင်းအကျော်အမော်များနည်း။

နှင်းတောင်ကလပ်ထိပ်မှ သခင်ကြီး တစ်ဝက်ကို ပင့်ဖိတ်လာ
သည့် သိုင်းပညာရှင်ကြီးများလော။

ထူးခြားထက်မြက်သော သိုင်းသမားသည် ခြေသံကြား
မှုဖြင့်ပင် ထိုခြေသံရှင်၏ သိုင်းပညာကို ခန့်မှန်းနိုင်ပေသည်။ သာမည
သိုင်းသမားများ၏ ခြေသည် မြေကြီးပေါ်ချရာ၌ လေးလံ၏။ ထို့ကြော
ခြေသံသည် ကျယ်လောင်၏။

သူတို့၏ခြေသံ မည်မျှပင် တိုးညင်းအောင် ကြိုးစားကြိုးစာ
ကျားသည် သူ့အမြီးကို မြေကြီးပေါ်၌ အသံမမြည်အောင် မရိုက်ပုတ်မို
သကဲ့သို့ သူတို့ ခြေသံများကိုလည်း အခြားတစ်ပါးသောသူ မကြားအော

―――॥―――

ကြိုးစားနိုင်ပေ။

အတွင်းအားကောင်းသော သိုင်းပညာရှင်များ၏ ခြေသံမှာ
လွန်းတိုးညင်း၏။ သူတို့ သတိ ထားသည်ဖြစ်စေ၊ သတိ မထားသည်
စေ မြေပေါ်၌ကျသောခြေသည် အမြဲတန်း ဖွဖွကလေးသာ ကျသည်။

အကယ်၍ သူတို့သာ သတိထား၍ လမ်းလျှောက်သောအခါ
၌မူ ခြေသံသည် လုံးဝ ပျောက်သွားတော့သည်။

ယခု ရောက်ရှိလာသော သိုင်းပညာရှင်ကြီးများသည် အထူး
တိ၊ ဝီရိယထား၍ လာခြင်းမဟုတ်ကြောင်း၊ သူတို့၏ ခြေသံများက
ပြနေသည်။

ထိုခြေသံများကို ကြားလိုက်ရသောအခါ ဟူဖေးသည် အကြော
ခြင်များ တောင့်တင်းသွား၏။ သို့သော် သူ့စိတ်များကို ချက်ချင်း
လျှော့ချလိုက်သည်။

"ဘယ်သူတွေများ လာနေသလဲ မသိဘူး။ သူတို့ကို ငါ စောင့်
ကြည့်မယ်"

ဟူဖေးသည် ပုန်းခိုခြင်း မပြုသေးဘဲ ခြေသံများကို ဂရုစိုက်၍
ထောင်နေလေ၏။ သူသည် စိတ်ထဲ၌ ရေရွတ်နေ၏။

"တစ်ယောက်၊ နှစ်ယောက်၊ သုံးယောက်၊ လေးယောက်၊
ယောက်၊ ခြောက်ယောက်....."

ဟူဖေးသည် စိတ်ထဲ၌ ကျိတ်၍ ရယ်လိုက်၏။

―――॥―――

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟားဟားဟား.....တကယ့် ထိပ်ထိပ်ကြဲတွေချည်းပါပဲလား ခြောက်ယောက်တောင်ဆိုတော့ အင်အားက မနည်းလှဘူး"

ထိုခြေသံများ တဖြည်းဖြည်း နီးကပ်လာသောအခါ ခပ်ရှ လှမ်းမှ ခပ်အုပ်အုပ်ခြေသံများကို ကြားလိုက်ပြန်သည်။

"ဟာ.....ဘယ်နှယ်.....နောက်တစ်အုပ် လာနေပြန်တာ သူတို့ တမင်ချိန်းပြီး လာကြတာနဲ့ တူတယ်၊ သခင်ကြီး တုစ ပင့်ဖိတ်ထားတဲ့ လူတွေများလား မသိဘူး"

ဟူဖေးသည် စိတ်ထဲမှ ပြောနေရင်း ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ပေါ်ရ လာသည့် ခြေသံများကို ရေတွက်ပြန်တော့သည်။

"တစ်ယောက်၊ နှစ်ယောက်၊ သုံးယောက်၊ လေးယော ငါးယောက်.....ဟ.....ငါးယောက်ကြီးများတောင်ပါလား၊ ဒါ စောစောက ခြောက်ယောက်နဲ့ဆို ဆယ့်တစ်ယောက်ကြီးများတေ ရှိသွားပြီ၊ သူတို့ ဘာများ လုပ်ကြမလို့ပါလိမ့်"

ဟူဖေးသည် တကယ်တန်း သိုင်းပညာကောင်းသူဖြ ထိပ်တန်းသိုင်းပညာရှင်ကြီးများကို သူ မမှုပါ။ ကြောက်ရွံ့လိမ့် မဟုတ်ပါ။ ပညာရဲရင့် ပွဲလယ်တင့်သူဖြစ်သည်။

သို့သော် ထိုသိုင်းပညာရှင်ကြီးများ၏ တကယ်တန်း သူ့ရဲ စိတ်-ရှိချင်မှ ရှိပေလိမ့်မည်။

သိုင်းလောက၏ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းအတိုင်း တစ်ယော

———॥———

ပြီးသော ယှဉ်ပြိုင်ပါက ဟူဖေးအနေဖြင့် မည်သူ့ကိုမျှ ဗိုလ်ရွေးနေလိမ့် ည့် မဟုတ်ပေ။

တစ်ယောက်ချင်းယှဉ်က ယှဉ်စတမ်းပင်ဖြစ်သည်။ မည်သူ့ကို ကို စိန်ခေါ်လိုသူဖြစ်သည်။ စိန်ခေါ်ရဲသူဖြစ်သည်။

ဤသို့ မဟုတ်ပါဘဲ ထိုထိပ်သီးပညာရှင် ဆယ်တစ်ယောက် ကြက သူ့အား ဝိုင်းဝန်း တိုက်ခိုက်လျှင် သူ မည်သို့မျှ ခုခံနိုင်လိမ့်မည် ဟုတ်ပေ။

ထိုအချိန်မှာပင် ခန်းမဆောင်ကြီး၏ ခေါင်မိုးပေါ်မှ ခြေဖွဖွ ပြံသံများ ကြားလိုက်ရသည်။ ပထမရောက်ရှိလာသူ ခြောက်ယောက် ကိုသည် ခန်းမဆောင်ကြီး၏ ခေါင်မိုးပေါ်သို့ ခုန်တက်ရောက်ရှိလာဟန် တူသည်။

"သူတို့က အင်အား သိပ်များနေတယ်၊ သူတို့ကို မိုက်ရူးရဲ ကျွဲတုံ့လို့ ဖြစ်မယ်မထင်ဘူး။ အသာလျှိုပြီး စောင့်ကြည့်ရမယ်၊ မီးစင် ကြည့် ကရမယ်"

ဟူဖေး ဤသို့ စဉ်းစားနေခိုက် ခေါင်မိုးပေါ်မှ လက်ခုတ်သံ ပုံချက် ကြားလိုက်ရသည်။

"ဟာ-ဒီလူဆယ့်တစ်ယောက်ဟာ တစ်ဖွဲ့တည်းက ဖြစ်ရမယ်၊ ဒါယောက်တစ်စု၊ ခြောက်ယောက်တစ်စု တမင် ခွဲလာတာပဲ ဖြစ်ရမယ်"

မကြာမီ အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်မှ အောက်သို့ ခုန်ချသည့်အသံများကို

———॥———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြားလိုက်ရသည်။ ဟူဖေးသည် ခန်းမကြီး၏ အလယ်၌ ထိုင်မ[illegible]တော့ချေ။

ပုန်းကွယ်စရာနေရာကို ကြိုတင်ရှာထားမှသာ အဆင်ပြေ[illegible]မည်ဖြစ်ကြောင်း သူ နားလည်မိသည်။

ဟူဖေးသည် ခန်းမကြီး၏ ဘေးနား၌ အစီအရီ ရှိနေသ[illegible]အခန်းများကို တစ်ချက် ဝေ့ကြည့်လိုက်၏။ ထို့နောက် အခန်းတစ်[illegible]ထဲသို့ လှစ်ခနဲ ပြေးဝင်လိုက်သည်။

ထိုအခန်းသည်ကား ထန်ချင်ဝင်းက မြောင်ယိုလန်အား [illegible]ထားသည့် အခန်းပင်ဖြစ်ပေတော့၏။ ဟူဖေးအနေဖြင့်မူ မည်သူ[illegible]အခန်းမှန်း သိချေ။

သူ့အတွက် ပထမဆုံး ပုန်းကွယ်မှု ရရှိရန်သာ အရေး[illegible]ပေသည်။

သူ အခန်းထဲရောက်၍ ကြည့်လိုက်သောအခါ ကုတင်တစ်[illegible]ပေါ်၌ ခြင်ထောင်တစ်လုံး ချထားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ထိုအချိန်တွင် ခြေသံများသည် ခန်းမကြီးထဲသို့ ရောက်ရှိ[illegible]ခဲ့လေပြီ။

ဟူဖေးသည် ကုတင်ခြေရင်းသို့ ကြည့်လိုက်၏။ ကုတင်ခြေ[illegible]ဖိနပ်လည်း မရှိပေ။

သို့ဖြစ်လျှင် ထိုခြင်ထောင်သည် သက်သက်ထောင်ထားသ[illegible]

———॥———

ခြင်ထောင်သာ ဖြစ်ရမည်ဟု တွေးမိသည်။

ထို့ကြောင့်.....

ဘာမျှ မစဉ်းစားတော့ဘဲ ခြင်ထောင်ကို အသာလှန်၍ ဝင်လိုက်တော့၏။

ပထမ ဝင်ဝင်ချင်း ဟူဖေးသည် ကုတင်အစွန်း၌ ထိုင်လိုက်ခြင်းဖြစ်၍ သူ့ဘေး၌ မြောင်ယိုလန် ရှိနေမှန်း မသိပေ။

မှောင်လည်း မှောင်နေပြီဖြစ်၍ စောစော အိပ်ထားခဲ့ရသည့် မြောင်ယိုလန်ကို စောင်ပုံကြီးသာ ထင်မှတ်နေခဲ့၏။

သို့သော်.....

''ဘုရားရေ.....''

ဟူဖေးသည် ယောင်ယမ်း၍ ထွက်သွားလုလုဖြစ်သော အာမေဋိတ်သံကို အတင်းမျိုချပစ်လိုက်ရ၏။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ပျောင်းအိပ္ပနွေးသော မိန်းကလေးတစ်ဦး၏အသားကို ထိလိုက်မိသောကြောင့်တည်း။

သို့သော် သူသည် ဤမိန်းကလေးအား မြောင်ယိုလန်ဖြစ်နေမည်ဟု မထင်မှတ်ချေ။

အခြားမိန်းကလေးတစ်ယောက်ယောက် အိပ်နေသည်ဟုသာ ထင်မှတ်ခဲ့ပေသည်။

သူသည် ခြင်ထောင်ထဲမှ ထွက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။

———॥———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့သော်.....

ခန်းမကြီးထဲ၌ မီးရောင်လက်ခနဲဖြစ်သွားပြီး လူများဝင်ရောက်လာသည့်ခြေသံများကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် ခြင်ထောင်ထဲမှထွက်ရန် မဖြစ်နိုင်တော့ပြန်ပေ။

ခန်းမကြီးထဲမှ မီးရောင်သည် သူတို့အခန်းထဲသို့ပင် တစ်ဝက်တစ်ပျက် ဝင်ရောက်လာသဖြင့် ဟူဖေးသည် လုံးဝ ငြိမ်သက်နေရတော့၏။

သူ မလှုပ်ရှားရဲတော့ပေ။ ခန်းမထဲမှ လူတစ်ယောက်၏အသံကို ကြားလိုက်ရသည်။

"ဟောဒီ ခန်းမထဲမှာ လူတစ်ယောက်မှ မရှိဘူးဗျ၊ ကျုပ်တို့တတွေဒီနေရာမှာပဲ စကားပြောကြတာပေါ့၊ မကောင်းဘူးလား"

ထိုသူကား မီးအိမ်စတွန်းသူ၊ ပထမဆုံး ဝင်လာသူပေတည်း။

ထိုသူသည် မီးအိမ်ကို စားပွဲပေါ်သို့တင်လိုက်ပြီး ထိုင်ခုံတစ်လုံး၌ ဝင်ထိုင်လိုက်၏။

အခြားအသံတစ်သံကိုကြားလိုက်ရပြန်၏။

"ကောင်းသားပဲ၊ လူရှင်းသူရှင်းဆိုတော့ စကားပြောရတာပိုကောင်းတာပေါ့ဗျာ"

ထိုင်ခုံများ ဆွဲယူသံ၊ ထိုင်ချသံများကို ဟူဖေး ကောင်းစွာကြားလိုက်ရသည်။

———။———

သူ့မှာမူ ချွေးပြန်နေသည်။

သူသည် မြောင်ယိုလန်အား ဒ႑ာရီမိန်းကလေးတစ်ယောက်ဟု ထင်မှတ်နေခဲ့၏။

သို့သော် မကြာမီ မြောင်ယိုလန်၏ ခန္ဓာကိုယ်မှရရှိသော အမွှေးနံ့ကို ရှူရှိုက်မိသောအခါတွင်မူ သူ့ရင်ထဲ၌ တဒိန်းဒိန်းခုန်လာတော့သည်။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော ဤမိန်းကလေးသည် သူပထမဆုံးတွေ့ခဲ့သည့် ရန်သူတော်ကြီး၏သမီးဖြစ်သူ မြောင်ယိုလန်ဖြစ်နိုင်သည်ဟု တဖြည်းဖြည်း နားလည်လာသောကြောင့်ပေတည်း။

သူသည် စိတ်ထဲမှ တွေးနေမိသည်။

"ဘုရားရေ.....ဒါ..... ဒါ..... သူ.....သူဖြစ်နိုင်တာပေါ့၊ တာဖြစ်လို့ သူက ဒီကုတင်ပေါ် တက်အိပ်နေရပါလိမ့်၊ ငါပါ ခြင်ထောင်ထဲဝင်လိုက်တော့ သူ့အတွက် ပြဿနာ အကြီးအကျယ်ဖြစ်ပြီပေါ့၊ ဖြစ်မှဖြစ်ရပလေ၊ ကြံ ကြံဖန်ဖန်"

ဟူဖေးသည် ခြင်ထောင်ထဲမှ ထွက်သွားရန် အကြိမ်ကြိမ်ကြံရွယ်မိလေ၏။

သို့သော် သူ မထွက်ရဲပါချေ။

"အင်း.....ငါသာ အခုနေ ထွက်သွားရင် ခန်းမထဲက လူတွေအားလုံး သိကြမှာပဲ၊ ဒီလိုတွေ့သွားရင် မြောင်ယိုလန်အတွက်

———။———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘယ်ကောင်းနိုင်ပါတော့မလဲ၊ ငါဒီလို ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုး ငြိမ်နေတာက ငါ့ချစ်သူမိန်းကလေးရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို ထိန်းသိမ်းပေးရာကျမယ်"

ဟူဖေးသည် နှင်းတောင်ကလပ်ထိပ်သို့ မရောက်မီက မြောင်ယိုလန်အကြောင်း အမျိုးမျိုး တွေးတောလာခဲ့၏။

ယခုအခါတွင်မူ သူသည် မြောင်ယိုလန်သိက္ခာကျခံရမည့်ကိစ္စအတွက် အကြီးအကျယ် ပူပန်နေရလေပြီ။

"ဒီလူတွေအားလုံးထွက်သွားမှ ငါခြင်ထောင်ထဲက ထွက်မယ် မဟုတ်ရင် မလွယ်ဘူး"

သူသည် လက်ဖြင့် မသိမသာ စမ်းလိုက်၏။

မြောင်ယိုလန်၏ လက်ဖျံနှင့်လက်မောင်းကလေးများကို သွားစမ်းမိ၏။

"ဘုရားရေ..... ဒီမိန်းကလေးက အဝတ်မှဝတ်မထားဘဲကိုး၊ အဲဒါမှဒုက္ခပဲ"

စင်စစ် ထန်ချင်ဝင်းသည် မြောင်ယိုလန်၏ အဝတ်အစားအားလုံးကို ချွတ်ယူခဲ့သည် မဟုတ်ပေ။

ကိုယ်ကျပ် အဲတွင်းခံအင်္ကျီကလေးကိုမူ ထားပစ်ခဲ့ပေသေးသည်။

ဟူဖေးသည် ကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီကို မစမ်းမိဘဲ လက်မောင်းသားကလေးများကိုသာ စမ်းမိသဖြင့် ဤသို့ထိတ်လန့်သွားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

———။———

ထို့ကြောင့် သူ၏ခန္ဓာကိုယ်ကို မြောင်ယိုလန်အနီးသို့ မကပ်တော့ဘဲ တတ်နိုင်သမျှ ခပ်ဝေးဝေး နေနေပေတော့သည်။

မည်သို့ပင် သူ ဝေးအောင်နေသည်ဖြစ်စေ မြောင်ယိုလန်၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ သူနှင့်ဝေးကွာလွန်းသည်မဟုတ်၍ မြောင်ယိုလန်၏ကိုယ်မှ ကိုယ်သင်းနံ့ကလေးက ဟူဖေးအား အကြီးအကျယ် ဒုက္ခပေးနေလေတော့၏။

ဤသည်မှာ ဟူဖေးဘက်က ဒုက္ခရောက်နေရခြင်း ဖြစ်ပေတော့သည်။

အကြောပိတ်ခံထားရသော မြောင်ယိုလန်အတွက်မှာမူ ဆိုဖွယ်ရာ မရှိတော့။

သူမ၏ အသည်းနှလုံးများသည် သူမ၏ရင်ထဲမှ ခုန်ထွက်ကျတော့မလောက် မြောင်ယိုလန် ရင်ခုန်နေရသည်။

အမှောင်ဖုံးနေသည်ဖြစ်၍ မမြင်ရသော်လည်း မြောင်ယိုလန်၏ မျက်နှာတပြင်လုံး ရဲတွတ်နေပေတော့သည်။

သူမ၏ ခြင်ထောင်ထဲဝင်လာပြီး သူမဘေး၌ ဝင်အိပ်နေသူမှာ မည်သူနည်း။

သူမအား မတော်မတရား လုပ်မည့်သူလော။

သို့သော် အချိန်အတော်ကြာသည်အထိ သူမအား လက်ဖြင့် တစ်ချက်စမ်းရုံမှအပ မည်သို့မျှ မစော်ကားသောအခါမှ မြောင်ယိုလန်မှာ

———။———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အနည်းငယ် ရင်အေးသွားသည်။

အပြင်မှ တိုးဝင်လာသော အလင်းရောင်ဖြင့် ဟူဖေးသည် မြောင်ယိုလန်၏ မျက်နှာကို စီးမိုးကြည့်လိုက်၏။

ထိုအခါကျမှ မြောင်ယိုလန်မှာ သူ့ကုတင်ပေါ် သူ့ဘေးကို ရောက်ရှိနေသူမှာ မည်သူမည်ဝါဖြစ်သည်ကို ရိုပ်မိသိရှိသွားလေတော့၏။

ထိုအခါတွင် မူလက ငြိမ်သက်သွားသယောင်ဖြစ်နေသော သူမ၏နှလုံးသားများ တဒုန်းဒုန်း ပြန်ခုန်လာပြန်လေတော့၏။

ဟူဖေးက မြောင်ယိုလန်အား စတင် စကားပြောရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

အခန်း (၆၄)

လက်ရွေးစင် မန်ချူးသိုင်းသမား

ဟူဖေးက မြောင်ယိုလန်အား နှုတ်ခွန်းမှ မဆက်ရသေးမီ တီးတိုးသံများကို ကြားလိုက်ရ၏။

"တပ်မှူးကြီး စိုက်"

ထိုစကားသံကြောင့် ရှိစန်းဟူဖေးမှာ မြောင်ယိုလန်အား လုံးဝ စကားမပြောနိုင်တော့ပေ။

အပြင်မှလူများ ဘာပြောမည်ကို သူ သိလိုပေသည်။

"တပ်မှူးကြီး စိုက်ကတော့ တကယ့်ကို တော်ပါပေတယ်ဗျာ။ ဒီတစ်ကြိမ်မှာတော့ မြောင်ရင်ဖုန့်ဟာ တောင်ပံတပ်ပြီး ထွက်ပြေးနိုင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တောင် မလွတ်နိုင်တော့ပါဘူး''

''မှန်တယ်ဗျာ၊ မြောင်ရင်ဖုန့်ဟာ ငှက်လိုပျံပြေးလဲ မလွတ်နိုင်တော့ဘူးဗျ''

ထိုအသံမှာ အခြားတစ်ယောက်၏ ရောက်ထောက်ခံသံဖြစ်ပါသည်။

ထိုစဉ် အခြားတစ်ယောက်က.....

''သူကိုယ်တိုင် သိုင်းလောကံ ပြိုင်ဘက်ကင်းတဲ့၊ မိုးအောက်မြေပြင် ပြိုင်ဘက်ကင်းတဲ့၊ ရွှေမျက်နှာတန်ခိုးရှင်တဲ့၊ ကဲ.....ဘွဲ့တွေ ဘယ်လောက်များသလဲ၊ ဒီတစ်ကြိမ်မှာတော့ တပ်မမှူးကြီးစိုက်နဲ့အတူ ဒီဘွဲ့တွေကို ကျုပ်တို့ ဝင်ကူပြီး သိမ်းပေးလိုက်ဦးမှပဲဗျ''

ထိုစဉ် ခန်းမကြီးထဲ၌ လူတစ်ယောက် ဟိုဟိုသည်သည် လမ်းလျှောက်နေသည်။

ထိုသူမှာ မန်ချူးကေရာဇ်ကန်လုံ အထူးအားထားရသော ကျုံကွမ်စိုက်ပေတည်း။

ကျုံကွမ်စိုက်က.....

''ဟားဟားဟား.....ညီလေးကျုန်းရဲ့စကားကတော့ အမှန်ပါပဲဗျာ၊ ဒီမြောင်ရင်ဖုန့်ဆိုတဲ့ကောင်ဟာ သိပ်ထောင်နေတယ်၊ ထောင်နေတဲ့လူကို ချိုးနှိမ်ပစ်ရမယ်၊ ဘယ့်နှယ်လဲဗျာ၊ သိုင်းလောကမှာ သူတစ်ယောက်တည်း သိုင်းသမားကျနေတာပဲ၊ တစ်ခြားသိုင်းသမားတွေကို

—— ။ ——

ဘယ်သွားထားမလဲ၊ ဟောဒီက သခင်ကြီးတို့ ညီလေးကျုန်းတို့ကို ဘယ်ချောင်ထိုးထားမလဲ၊ သူက ဘာကောင်မို့လို့လဲဗျာ၊ ဒါကြောင့် ဒီနေ့တော့ အားလုံးအစွမ်းပြပြီး မြောင်ရင်ဖုန့်ကို အစွယ်ချိုးပစ်ရမယ်''

တပ်မမှူးကြီး ကျုံကွမ်စိုက်၏အသံမှာ ကျယ်လောင်လှ၏။

ထို့ကြောင့် ဟူဖေးမှာ သူ့အသံကို ပီသစွာကြားနေရသည်။

မြောင်ယိုလန်မှာမူ သူ့ဖခင်အတွက် ဘဝင်မအေးနိုင်အောင် ဖြစ်နေရှာတော့သည်။

ကျုံကွမ်စိုက်က ဆက်ပြောနေ၏။

''အခု အရေးတော်ပုံကြီးသာ အောင်မြင်ပါစေဗျာ၊ ဒီအရေးတော်ကြီး အောင်မြင်ပြီးရင်တော့ ဒီက နောင်ကြီးတွေအားလုံး ညီငယ်တွေအားလုံးရဲ့ ကြိုးပမ်းချက်တွေ၊ ညီညွတ်မှုတွေကို ကေရာဇ်ကြီး သိအောင် ကျုပ် လျှောက်ထားပေးပါ့မယ်၊ အားလုံး ကျေနပ်လောက်စေမယ့် ဆုလာဘ်တွေလဲ ရရှိပါစေ့မယ်''

ရှိုစန်းဟူဖေးမှာ အကြီးအကျယ် ထိတ်လန့်သွားတော့သည်။

''ဟင်း .....လက်စသတ်တော့ ဒီနေရာမှာ ရောက်နေတဲ့လူတွေအားလုံးဟာ သစ္စာဖောက်တွေချည်းပါပဲလား။ သူတို့ဟာ မြောင်ရင်ဖုန့်ကို ဖမ်းဖို့ လာစောင့်နေကြတာကိုး။ တော်တော်လဲ သတ္တိရှိတဲ့ လူတွေပဲ၊ ဒါ ဝင်ပုန်းလိုက်တာလဲ မှန်သွားတယ်၊ မဟုတ်ရင် အများနဲ့တစ်ယောက် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရမှာ သေချာတယ်''

—— ။ ——

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟူဖေးထိတ်လန့်သကဲ့သို့ မြောင်ယိုလန်မှာလည်း ထိတ်လန့်နေသည်သာ။

မြောင်ယိုလန်မှာ သမီးဖြစ်၍ ဖခင်အတွက်ပို၍ပင် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြနေပေသည်။

သို့သော် သူမသည် အကြောဝိတ် ခံထားရသဖြင့် သူမခေါင်းတွင်းမှ သောကများကို မည်သို့မျှ ထုတ်ဖော်ခြင်း မပြုနိုင်ရှာပေ။

သိုင်းလောကအတွေ့အကြုံနှင့် ပတ်သက်၍မူ ဟူဖေးသည် မြောင်ယိုလန်ထက် ပိုမိုအသိကြွယ်သူဖြစ်ရာ ဤခန်းမဆောင်ကြီးအတွင်းရောက်ရှိနေသည့် ကျုံကွမ်စိုက် ဆိုသည့်တပ်မမှူးကြီးသည် မည်မျှကြောက်စရာကောင်းကြောင်း မြောင်ယိုလန်ထက် ပိုမို၍ သိရှိနေပေသည်။

+ + +

ကျုံကွမ်စိုက်ဆိုသူမှာ မန်ချူးသိုင်းလောက၌ နံပါတ်တစ်ဖြစ်သူ၊ မန်ချူးနန်းတွင်း၌ ဉာဏ်နီဉာဏ်နက်အလွန်များသူ၊ မန်ချူးကောရာဇ်၏ အလွန်တရာ အားကိုးယုံစားရသော လက်ရုံးကြီးဖြစ်သူဟု ရှိစန်းဟူး၏ သိရှိထားပေသည်။

တရုတ်ပြည်သိုင်းလောကမှ စိတ်ဓာတ်ခိုင်ကြည်သော မျိုးချစ်သိုင်းသမားကြီးအချို့မှာ ကျုံကွမ်စိုက်၏ ထောင်ချောက်အမျိုးမျိုးကြောင့် သေကြေပျက်စီးခဲ့ရပြီး စိတ်ဓာတ်ပျော့သော ထိပ်သီးသိုင်းသမားကြီးအချို့မှာ ဂုဏ်၊ ငွေ၊ ရာထူးများကို မောပြီး မန်ချူးကောရာဇ်၏

—————။—————

သစ္စာခံများ ဖြစ်ကုန်ခဲ့ကြပေသည်။

ယခုတစ်ဖန် ကျုံကွမ်စိုက်သည် တရုတ်ပြည်သိုင်းလောက၌ နံပါတ်တစ်ဟု ကျော်ကြားနေသည့် ကျင်းမြန်ဖူ့ မြောင်ရင်ဖုန့်ကို အမိဖမ်း၍ သုတ်သင်ပေတော့မည်။

ထိုစဉ် ပြတင်းတံခါးတစ်ခုမှ ဝိုးခနဲ လေအေးတစ်ချက် တိုက်ခတ်လိုက်သောကြောင့် စားပွဲပေါ်၌တင်ထားသည့် မီးသည် ငြိမ်းသွားလေ၏။

"ဟော.....မီးငြိမ်းသွားပြီ၊ မီးမြန်မြန်ထွန်းလိုက်ပါ"

ထိုအခါ ကျုန်လု အမည်တပ်အခေါ်ခံရသော ဆရာကြီးက–

"မီးငြိမ်းသွားတာလဲ ကောင်းတာပဲ၊ မီးရောင်မြင်ရင် ကျင်းမြန်ဖူ့မြောင်ရင်ဖုန့်က သံသယ ရှိနေဦးမယ်၊ ဒါဆိုရင် ဒီခန်းမကြီးဟာ သူ့ထောင်ချောက်လို့ ထင်ချင်ထင်သွားမယ်၊ ထင်သွားရင် သူဟာ ဒီထဲကို ဝင်မလာမှာ သေချာတယ်"

ထိုအခါ တပ်မမှူးကြီး ကျုံကွမ်စိုက်က အရေးတကြီး ပြောလေ၏။

"ညီလေးကျုန်း။ ညီလေးကျုန်းရဲ့ အယူအဆဟာ တကယ် မှားနေတာပဲ၊ ဒီခန်းမကြီးတစ်ခုလုံးမှောင်နေမှ မြောင်ရင်ဖုန့်ဟာ သံသယ ရှိမှာ"

"ဗျာ.....ဟုတ်ရဲ့လား"

—————။—————

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သိပ်သေချာတာပေါ့၊ မီးရောင်ရှိနေရင် သူဘာမှ သံသယမရှိဘူး၊ မလိုအပ်တဲ့ လူတွေကလဲ မီးရောင်အောက်မှာ ထိုင်နေမှာမဟုတ်တာ၊ ပုန်းနေမှာပဲ ဥစ္စာ၊ ဒီတော့ မီးကိုသာ မြှိန်မြှိန်ထွန်းလိုက်ပါ"

ကျူကွမ်စိုက်၏စကားကြောင့် တစ်စုံတစ်ဦးက မီးအိမ်ကို မီးပြန်ထွန်းလိုက်သည်။

ထိုစဉ် အပြင်မှ ခြေသံများ ဖွဖွကြား ပြန်သည်။ တစ်မဟုတ်ချင်း ကျူကွမ်စိုက်က အမိန့်သြဇာသံအပြည့်အဝဖြင့် မေးခွန်းထုတ်လိုက်၏။

\+ + +

"ဟေ့.....ဘယ်သူတွေလဲဟေ့"

မကြာမီ အခန်းထဲသို့ လူခုနစ်ယောက် ရောက်ရှိလာ၏။

ထိုသူများကား တစ်မမှုးကြီး အံ့ထူးယုံကြည်ကိုးစားခြင်းခံရသော ကိုယ်ရံတော်ကြီး ခုနစ်ဦးတို့ဖြစ်၏။

ကိုယ်ရံတော်ကြီးခုနစ်ဦးသည် ကျူကွမ်စိုက်နှင့်တကွ အခြားသော သိုင်းသမားကြီးများကိုပါ ဂါရဝပြုလေ၏။

ကျူကွမ်စိုက်က ခေါင်းညိတ်ကာ.....

"အေး.....မင်းတို့ အချိန်မီ ရောက်လာတာကောင်းတယ်၊ ဟိုရာဇဝတ်ကောင်တော့ မလာသေးဘူး၊ မင်းတို့လဲ လုံခြုံတဲ့နေရာတွေမှာပုန်းကွယ်ပြီး စောင့်နေကြ"

ကိုယ်ရံတော်ကြီး ခုနစ်ဦးတို့သည် ခန်းမဆောင်ကြီးတွင် သူတို့

မြဲတမ်းနေထိုင်ရသည့်ပမာ ကျွမ်းကျင်ရင်းနှီးစွာဖြင့် အဆောင်များတွင်းသို့ ခိုဝင်ပျောက်ကွယ်သွားကြကုန်၏။

သူတို့ ခိုဝင်ပျောက်ကွယ်သွားပုံမှာ ရှိစန်းဟူဖေးအတွက် ...က်သက်သာဖွယ်ရာ မဖြစ်ခဲ့ချေ။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ကိုယ်ရံတော်ကြီး ခုနစ်ဦးအနက်မှ ...ဦးသည် ဟူဖေးနှင့်မြောင်ယိုလန်တို့ရှိနေသည့် အခန်းထဲသို့ ...လာသောကြောင့်တည်း။

ဟူဖေးမှာ အနည်းငယ်မျှ မလှုပ်ဝံ့အောင် ဖြစ်သွားသည်။

ကိုယ်ရံတော် သိုင်းသမားကြီးသုံးယောက်ကမူ ကုတင်အနီး ...မလာရောက်ကြချေ။ တံခါးအကွယ်၌ ပုန်းလျှိုးရပ်စောင့်နေကြသည်။

ထို့အတွက် ဟူဖေးမှာ ကျိတ်၍သက်ပြင်းချလိုက်မိသည်။

ဟူဖေးသည် စိတ်ထဲ၌တွက်ချက်နေ၏။ ယခုအခါ ခန်းမကြီးထဲ၌ ...ိုင်းသမား စုစုပေါင်း ဆယ့်ရှစ်ယောက် ရှိနေလေပြီ။

အကယ်၍ ယခု ခြင်ထောင်ထဲ၌ မိမိနှင့် မြောင်ယိုလန်တို့ ...ဦးတည်း ရှိနေကြောင်းသာ သိရှိသွားပါက မိမိ သေချင်သေပါစေ ...ဆယ့်ရှစ်ယောက်စလုံးကို အသေ သတ်ပစ်မည်ဟု စိတ်ဆုံးဖြတ် ...က်သည်။

သို့ရာတွင် ဟူဖေးတို့၏ အခန်းအတွင်းသို့ ရောက်ရှိနေသည့် ...ယ်ရံတော်ကြီးသုံးဦးတို့သည် ခြေသော့လက်သော့ မရှိကြဘဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တံခါးအကွယ်များ၌ ငြိမ်သက်စွာရပ်နေကြသဖြင့် ဟူဖေးနှင့် ထိပ်တို့ ရင်ဆိုင်ရန် အကြောင်းမပေါ်ဘဲ ရှိနေကြသည်။

အကယ်၍ ကိုယ်ရံတော်ကြီးသုံးဦးသာ တကယ်တမ်း ခြေ လက်ဆော့လုပ်ပြီး ခြင်ထောင်ကို လာဖွင့်ကြည့်လျှင် သူတို့သုံးဦးသည် အခြားသူများ မသိဘဲနှင့် ဟူဖေး၏သုတ်သင်ခြင်းကို ခံရပေလိမ့်မည်။

ထိုအချိန်အထိ ဟူဖေးသည် မြောင်ယိုလန်တစ်ယော သွေးကြောပိတ်ခံထားရမှန်း မသိပေ။

သူ့အသည်းနှလုံးကို ဝင်ရောက်စိုးမိုးနေသည့် မိန်းကလေး သူနှင့် တစ်အိပ်ရာတည်း ရှိနေသည်ကို သိပါလျက် တစ်ခွန်းမျှ မ ဆန်ဘဲ ငြိမ်သက်နေခြင်းအတွက် ဟူဖေး အလွန်ပီတိဖြစ်နေသည် သူ့ကိုယ်သူ တိမ်များကိုစီးလျက် ကောင်းကင်ယံတွင် ခရီး နေရသည်ဟုပင် ထင်မှတ်နေမိတော့သည်။

ထိုစဉ် တပ်မမှူးကြီး ကျုံကွမ်စိုက်၏ စကားသံ ထွက်ပေါ် လေ၏။

''ကဲကဲ.....ခင်ဗျားတို့ အားလုံးကို အင်မတန် ဂုဏ်ယူ ကောင်းတဲ့ သိုင်းအကျော်အမော်ကြီးတစ်ဦးနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးပါဦးမယ်

တပ်မမှူးကြီး ကျုံကွမ်စိုက်သည် မုတ်ဆိတ်များဖြူနေ အဘိုးအိုတစ်ဦးအား စားပွဲရှေ့သို့ လက်တွဲခေါ်ငင်လာ၏။

ထိုအဘိုးကြီးက လူအားလုံးကို ဦးညွှတ်ဂါရဝပြုလိုက်၏

———॥———

''ဟောဒီက ကန်လုံကေရာဇ် အထူးအားထားရတဲ့ နန်းတွင်း တပ်မမှူးကြီး ကျုံကွမ်စိုက်ရဲ့ကျေးဇူးကြောင့် နောင်တော်အားလုံးနဲ့ တွေ့ဆုံခွင့် ရတဲ့အတွက် အထူးပဲ ဝမ်းမြောက်လှပါတယ်''

ထိုအဘိုးကြီးက ဆက်ပြောနေ၏။

''ကျုပ်မှာလဲ ကျုပ်အခက်အခဲနဲ့ကျုပ် ဖြစ်နေချိန်မှာ ဟောဒီက ချူးတပ်မမှူးကြီးကျုံကွမ်စိုက်က ကျုပ်နဲ့လာပြီး ပူးပေါင်းပါတယ်၊ အကြံအစည်ဟာ နှစ်ဦးနှစ်ဘက်ကောင်းဖို့ ဖြစ်နေတော့ ကျုပ်လဲ ငြင်းဆန်ဘဲ လက်ခံလိုက်ပါတယ်၊ ဒါကြောင့်မို့လဲ ခုလိုနောင်တော်ကြီး တွေ့ဆုံမိတ်ဆွေဖြစ်ခွင့် ရလိုက်တာပါပဲ၊ ဒါကြောင့်မို့ မန်ချူးနန်း တော်မှာ ကျော်ကြားလှတဲ့ တပ်မမှူးကြီး ကျုံကွမ်စိုက်ကိုလဲ အထူးပဲ ကျေးဇူးတင်ရပါတယ်ဗျာ''

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကား မည်သူနည်း။

ထိုစဉ် ကျုံကွမ်စိုက်က ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား ခန်းမဆောင်ကြီးထဲသို့ ရောက်ရှိနေသည့် သိုင်းသမားအားလုံးနှင့် မိတ်ဆက်ပေးလေ၏။

''ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ တစ်ခြားသူ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ဟောဒီ တောင်ကလစ်ရဲ့ ပိုင်ရှင်သခင်ကြီး တုစပ်ကို ဖြစ်ပါတယ်၊ အခု ကလောဆယ်မှာတော့ ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်တို့အားလုံးဟာ သူ့ရဲ့ ဧည့်သည်တော်တွေလို့ပဲ ဆိုရမှာပေါ့ဗျာ''

ဧည့်သည်သိုင်းသမားကြီးများသည် အလွန်တရာ အံ့ဩသွား

———॥———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြ၏။

သူတို့သည် ကမ္ဘာကယာထ၍လက်နှစ်ဘက်ဆုပ်ကာ အား(...)ဂါရဝပြုလိုက်ကြလေသတည်း။

♛ ♛ ♛

—————။—————

အခန်း (၆၅)
မိတ်ဓေါ၍ရောက်လာသောဧည့်သည်

ဟူဖေးသည် နှင်းတောင်ကာလပ်၏ပိုင်ရှင်သခင်ကြီး တုစပ်ကို (...)ရောက်နေသည်ဟု သိလိုက်ရသောအခါ တစ်ကိုယ်လုံး အကြောအခြင်(...)များ တောင့်တင်းသွားလေ၏။

တပ်မမှူးကြီးကျုံကွမ်မိုက်က ဧည့်သည်တော်များ၏ နာမည်များ(...)ကို မြွက်ကြားသျက် သခင်ကြီးတုစပ်ကိုနှင့် မိတ်ဆက်ပေးလေ၏။

''ဟောဒီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကတော့ ချင်းကွမ်းအဖွဲ့က ရွှင်မိုကြည်ပါ၊ (...)ဟောဒီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကတော့ ခွန်းလွှန်အဖွဲ့က ဆရာကြီးလိနိချင်းပါ၊ ဟို(...)ယောက်ကတော့ ဟိုနန်ပြည်နယ် ဂူကြည်အဖွဲ့က လက်ဝှေ့ဆရာကြီး (...)ကျုန်းဖြစ်ပါတယ်''

—————။—————

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျုံကွမ်စိုက်သည် ကျန်ရှိနေသူ အားလုံးနှင့်တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် မိတ်ဆက်ပေးနေသည်။

သူ မိတ်ဆက်ပေးနေသူ အားလုံးမှာ သိုင်းလောကမှ ထိပ်သီး သိုင်းအကျော်အမော်များချည်းသာ ဖြစ်တော့သည်။

အချို့သော သိုင်းဆရာကြီးများမှာ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးများ မဟုတ်ကြ သော်လည်း ထိုအဖွဲ့များ၏ ဝါရင့်ဆရာကြီးများ ဖြစ်ကြပေသည်။

အချို့သောဆရာကြီးများမှာ အဖွဲ့အသီးသီးမှ မဟုတ်ကြ သော်လည်း နာမည်ကျော်ကြား ထင်ရှားလှသည့် အာမခံဌာနအသီးသီး၏ တာဝန်ခံချုပ်ပြီးများ ဖြစ်နေကြသည်။

ဤမျှ ထင်ရှားကျော်ကြားသော ဆရာကြီးများကို စုပေါင်း ခေါ်ဆောင်လာနိုင်ရန်မှာ မလွယ်ကူပေ။

သခင်ကြီးတူစပ်ကို၏ အရှိန်အဝါ၊ မန်ချူးနန်းတော်တွင် တပ်မှူးကြီး ကျုံကွမ်စိုက်၏ အရှိန်အဝါကြောင့်သာ ဤဆရာကြီးများကို ဤသို့ ခေါ်ဆောင်လာနိုင်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ရှိုစန်းဟူဖေးသည် သိုင်းလောက၌ ထိုက်သင့်သလောက် အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတ ရှိသူဖြစ်၍ တပ်မှူးကြီး ကျုံကွမ်စိုက် မိတ်ဆက် ပေးနေသည့် နာမည်အားလုံးကို သူ ကြားသိဖူးထားသည်သာ။

အချို့ကို နာမည်သိသော်လည်း လူကို မမြင်ဖူးချေ။ အညတ သိုင်းသမား တစ်ယောက်မျှ မပါဝင်သည်ကိုကား ရှိုစန်းဟူဖေး ကောင်း

———II———

သိရှိသည်။

ထို့ပြင် မန်ချူးဧကရာဇ်၏ ကိုယ်ရံတော်ကြီးများ၏ အစွမ်းက လည်း မသေးလှပေ။

တစ်ယောက်ချင်း၏စွမ်းရည်၌ ပျော့ညံ့ချက်များ ရှိကောင်းရှိနိုင် သော်လည်း စုပေါင်းတိုက်ခိုက်လျှင်မူ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာကောင်းမည်မှာ သေချာနေသည်။

ရှိုစန်းဟူဖေးသည် မြောင်ယိုလန့်ထက် ဆယ်နှစ်မျှ အသက် ကြီးသူဖြစ်၍ ဤခန်းမထဲရှိ အခက်အခဲတို့ မည်မျှကြီးမားသည်ကို မြောင်ယိုလန့်ထက် ပိုသိပေသည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် တပ်မှူးကြီး ကျုံကွမ်စိုက်က ဝတ်ရုံကြီး တစ်ခုလုံးကို လွှမ်းခြုံထားသည့် သိုင်းသမားကြီးတစ်ဦးအား လက်ဆွဲခေါ် လာပြန်သည်။

ဆရာကြီးကျုံနန်းက တပ်မှူးကြီး ကျုံကွမ်စိုက်အား ရင်းနှီးစွာ မေးလေ၏။

"နောင်တော်ကြီး စိုက်၊ ဒီတစ်ယောက်ကလဲ ကျုပ်တို့နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးစရာ လူတစ်ယောက်ပဲ ဆိုပါတော့"

"ဟုတ်တယ် ညီလေးကျုံနန်း သူ ဘယ်သူလဲဆိုတာ ညီလေးတို့ သိရင် သိပ်အံ့ဩသွားမယ်"

"ဘုရားရေ ဒီလောက်တောင် အံ့ဩစရာကောင်းတဲ့လူလား။

———II———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာဆိုနဲ့ ညီမညီ သိရအောင် မိတ်ဆက်ပေးစမ်းပါဦး''

''ဟားဟားဟား.....မိတ်ဆက်ပေးရမှာပေါ့လေ၊ မိတ်ဆက်မပေးလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ ကဲ.....နောင်တော်ကြီး ခေါင်းပေါ်က ဝတ်ရုံကြီးကို ဖယ်ချလိုက်ပါဗျာ''

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ဦးခေါင်းပေါ်၌ လွှမ်းခြုံထားသော ဝတ်ရုံကြီးကို ဖယ်ချလိုက်သည်။

\+ + +

''ဟယ်.....''

''ဟာ.....''

အာမေဍိတ်သံများသည် ခန်းမဆောင်ကြီးတစ်ခုလုံး ပြည့်လျှံသွားတော့သည်။

ကျုံကွမ်စိုက်က ကျေနပ်အားရစွာ တဟားဟားရယ်ရင်း.....

''ခင်ဗျားတို့ မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ။ ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဟာ မြေပြန့်တရုတ်သိုင်းလောကကြီးကို ဦးဆောင်နေတဲ့ သိုင်းသမားကြီးတွေထဲက တစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်၊ သူ့နာမည်ကို ခင်ဗျားတို့ထဲက တစ်ချို့လဲ ကြားဖူးထားပြီး ဖြစ်တယ်၊ တစ်ချို့ကတော့ ကြားဖူးထားကြမှာ မဟုတ်ဘူး၊ သူကတော့ ခေါင်းဆောင်ကြီး 'ဖန့်'ပဲ ဖြစ်ပါတယ်ဗျာ''

ခန်းမထဲရှိ သိုင်းသမားများမှာ ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်နေတုန်းပင်။

———။———

မည်သူမျှ မေးခွန်းမထုတ်နိုင်အောင် ဖြစ်နေကြသည်။

ဤခန်းမထဲ ရောက်နေသူများအနက် အလွန်တရာ မျက်စိလျင်နားပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ပါရှိပြီးဖြစ်သည်။

အချို့က အဖွဲ့ချုပ်ကြီးဖန့်ကို မန်ချူးအာဏာပိုင်များက ဖမ်းဆီးသွားပြီးဖြစ်သည်ဟု နားလည်ထားကြ၏။

အချို့ကမူကား အဖွဲ့ချုပ်ကြီးဖန့်ဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် မျိုးချစ် ဟန်တရုတ်လူမျိုးဖြစ်သည့်အလျောက် မန်ချူးအစိုးရအား အမြဲတန်း ကလန်ကဆန် လုပ်နေသူတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း သိထားကြသည်။

ဤသို့သော မန်ချူးအစိုးရကို ဆန့်ကျင်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ယောက်သည် မန်ချူးရွှေနန်းတော်မှ နန်းတွင်းကိုယ်ရံတော် သိုင်းသမားကြီးများနှင့် ဤသို့လက်တွဲလာလိမ့်မည်ဟု အိပ်မက်ပင် မမက်ကြချေ။

ထို့ကြောင့် ယခုကဲ့သို့ မန်ချူးဂေရာဇ်၏ အထူးယုံကြည်စိတ်ချခံရသော တပ်မှူးကြီးကျုံကွမ်စိုက်နှင့် အတူလက်တွဲ၍ တွေ့လိုက်ရသည့်အခါတွင်မူ သူတို့အနေဖြင့် မအံ့သြဘဲ မနေနိုင်တော့ပေ။

တပ်မှူးကြီး ကျုံကွမ်စိုက်က ရှင်းပြလေ၏။

''အဖွဲ့ချုပ်ကြီးဖန့် ဒီကိုရောက်လာတဲ့ တကယ့်ကိစ္စကို ဒီကနောင်တော်ကြီးများ သိကြမလား''

တစ်ယောက်က ဝင်ပြောသည်။

———။———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"တပ်မမှူးကြီးစိုက်ပဲ ရှင်းပြပါတော့ဗျာ၊ တပ်မမှူးကြီး ရှင်းပြတာဟာ အပြည့်စုံဆုံး ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်"

နောက်တစ်ယောက်က ထောက်ခံ၏။

"ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ၊ ကျုပ်တို့လဲ သိသလိုလိုတော့ ရှိပါတယ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တပ်မမှူးကြီး ရှင်းပြရင်တော့ အရှင်းလင်းဆုံး ဖြစ်သွားမှာ သေချာပါတယ်"

"အဟမ်း အဟမ်း"

\+ + +

တပ်မမှူးကြီး ကျုံကွမ်စိုက်က ချောင်းဟန့်ရင်းရှင်းပြလေသည်။

"အဖွဲ့ချုပ်ကြီးဖန့် အဓိကလာတာကတော့ နှင်းတောင်ကလပ်ထိပ်က သခင်ကြီး တစ်ကို ဓိတ်ကြားချက်အရ လာရတာပါ"

ထိုအခါ ခွန်းလွန်အဖွဲ့မှ ဆရာကြီးလိန်ချင်းက.....

"ဒါဖြင့်"

လိန်ချင်း၏စကားမဆုံးမီ တပ်မမှူးကြီး ကျုံကွမ်စိုက်က လက်ကာပြရင်း ဆက်ပြောလေ၏။

"ဟုတ်ပါတယ်၊ သူ့ရဲ့ အဓိကတာဝန်ကတော့ သခင်ကြီး တစ်ကို ကို ကူညီဖို့ပါပဲ၊ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ပြောရရင်တော့ သခင်ကြီး တစ်ကိုနဲ့ ချိန်းဆိုထားတဲ့ ရှိစန်းဟူဖေးကို သတ်ပေးဖို့ပါပဲ၊ ဒါပေမယ့်"

လူအများ အာရုံစိုက်သွားကြသည်။ ကျုံကွမ်စိုက်က ဆက်ပြော

———॥———

၏။

"ဒါပေမယ့် နှင်းတောင်မြေခွေးဆိုတဲ့ ဟူဖေးကို ဖမ်းပြီး မသတ်ခင် သူ့ကိုယ်သူ ရွှေမျက်နှာတန်ခိုးရှင်လို့ ဘဝင်မြင့်နေတဲ့ သိုင်းသမားတစ်ဦးကို အရင်ဆုံးသတ်မယ်ဗျ၊ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးဖန့်ဟာ မြောင်ရင်ဖုန့်ကို ဝိုင်းဖမ်းပေးမယ့် အဓိက အင်အားကြီးပေါ့ဗျာ"

ထိုအခါ သိုင်းသမားအားလုံးက လက်ခုပ်လက်ဝါးတီး၍ ဩဘာပေးကြလေတော့သည်။

"ဟားဟားဟား..... ပိုင်ပါ့ဗျာ၊ တပ်မမှူးကြီးကျုံကွမ်စိုက်ကတော့ တကယ့်ကို ပိုင်တာပဲဗျာ၊ သခင်ကြီးတစ်ကိုရဲ့ အစီအစဉ်နဲ့ဆိုတော့ ဟပ်နေတာပဲပေါ့ဗျာ"

တပ်မမှူးကြီး ကျုံကွမ်စိုက်သည် သိုင်းသမားများ၏ ဩဘာပေးသံကို ကြားလိုက်ရသောအခါ အလွန်တရာပီတိဖြစ်သွားတော့သည်။

သို့သော် ဤနေရာသို့ မရောက်မီ ပိကင်းနေပြည်တော်၌ရှိစဉ်

ကမူ တပ်မမှူးကြီး ကျုံကွမ်စိုက်မှာ ဤသို့ပီတိဖြစ်မနေနိုင်အားပါချေ။

ထိုစဉ်က အဖြစ်အပျက်ကို ဇာတ်ကြောင်းပြန်လှန်၍ ပြောပြရန်

ကိုလည်း တပ်မမှူးကြီး ကျုံကွမ်စိုက် လုံးဝ စိတ်မဝင်စားပေ။

—အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူကိုယ်တိုင် အရှက်တကွဲအကျိုးနည်း

ဖြစ်ခဲ့ရသောကြောင့်တည်း။ ဖြစ်ပုံပျက်ပုံ သနစ်စုံကား.....။

———॥———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၆၆)
ဆယ်ယောက်ယှဉ်ပြိုင် မမိနိုင်

ပိကင်းနေပြည်တော်ကြီး၏ အကျဉ်းထောင်အတွင်း၌ အစောင့်များသည် စနစ်တကျ စောင့်ကြပ်လျက်ရှိသည်။

အမြင်ကိုကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ထိုအစောင့်အကြပ်များသည် ပုံမှန်အစောင့်အကြပ်များပင် ဖြစ်၏။

သို့သော်.....

အမှန်စင်စစ် ပိကင်းနေပြည်တော် အကျဉ်းထောင်အတွင်းဝယ် အစောင့်အကြပ်များ တင်းကျပ်ပြည့်လျက် ရှိနေချေသည်။

ထိုအစောင့်များသည် ပေါ်ပေါ်ထင်ထင် မနေကြပေ။

ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုး စောင့်ကြပ်နေကြသည်။

———။———

အဘယ့်ကြောင့်နည်း။

အဘယ့်ကြောင့်နည်းဆိုသော် ပိကင်းနေပြည်တော် အကျဉ်းထောင်အတွင်းဝယ် မျိုးချစ်သိုင်းသမားကြီးဖန့်ကို ဖမ်းဆီးထားပြီး ထိုဖန့်အား ကျင်းမြန့်ပူမြောင်ရင်ဖုန့်က လာရောက်၍ ကယ်တင်မည်ဟု သတင်း ရထားသောကြောင့်တည်း။

စင်စစ်ဖန့်မှာ အမှန်တကယ် အဖမ်းခံရသူ မဟုတ်ပေ။ သူသည် သစ္စာဖောက်တစ်ဦးသာဖြစ်သည်။

မန်ချူးတပ်မှူးကြီး ကျုံကွမ်စိုက်နှင့် လက်ဝါးချင်းရိုက်ကာ ကျင်းမြန့်ပူမြောင်ရင်ဖုန့်အား ဖမ်းဆီးရန် လုပ်ကြံထားကြခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ပိကင်းအကျဉ်းထောင်ကြီးသည် အမြင်အားဖြင့် သာမန်မျှသာ ဖြစ်နေသော်လည်း အတွင်းသိ အစင်းသိများအဖို့မူ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာတင်းကျပ်နေကြောင်း သဘောပေါက်နားလည်ပြီး ဖြစ်ကြ၏။

တပ်မှူးကြီး ကျုံကွမ်စိုက်သည် သူ၏ကိုယ်ရံတော် ဆယ်ဦးနှင့်အတူ မြောင်ရင်ဖုန့်အား ဖမ်းဆီးရန် ဣန္ဒြေမပျက် စောင့်ကြပ်နေသည်။

ထိုစဉ် ထောင်ကျအကျဉ်းသားများကို လာရောက်တွေ့ဆုံသည့် ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟများအား အကျဉ်းထောင်စောင့်များက ထုံးစံအတိုင်း ဆူပူကြိမ်းမောင်းလျက်ရှိကြသည်။

———။———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မင်းက ဘယ်သူ့ကို တွေ့ချင်တာလဲ"

အကျဉ်းထောင်တံခါးစောင့်က စုတ်ချာချာ လူနှစ်ဦးအား ငေါက်ငမ်း၍မေးမြန်းလိုက်၏။

ထိုစုတ်ချာချာ လူနှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်ကပိုပိ သားနားပြီး တစ်ယောက်က သူတောင်းစားပမာ နုံချာလွန်းလှသည်။

ပိုမိုသားနားသူက.....

"ကျွန်.....ကျွန်တော်က ဝမ်.....ဝမ်ချင်းကို တွေ့ချင်လို့ပါ"

"ဘယ်က ဝမ်ချင်းလဲ"

"ဟို.....ဟိုနန်နယ်က ဝမ်ချင်းပါ"

"ထောင်ဆယ်နှစ်ကျထားတဲ့ ကောင်လား"

"ဟုတ်.....ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျား"

"မင်းတို့ နာမည် ပြော"

"ကျွန်.....ကျွန်တော့်နာမည်က ထင်လျောင်းပါ။ သူ.....သူက ကျွန်တော့်အိမ်ဖော်ပါ၊ ဝမ်ဆင်းလို့ ခေါ်ပါတယ်"

"ဟားဟားဟား.....မင်းလို စုတ်တီးစုတ်ပြတ်ကောင်ကလဲ အိမ်ဖော်တွေ ဘာတွေနဲ့ပါလား။ ဝမ်ချင်းကို မင်းတို့က ဘာတွေ ပေးချင်လို့လဲ"

ထင်လျောင်းသည် ထမင်းထုပ်များ၊ ဆေးရှုရန် ဆေးဘူးများ၊ ဆေးတံများနှင့် အခြားတောက်တိုမယ်ရ ပစ္စည်းများကို ထုတ်ဖော်၍

လေ၏။

အကျဉ်းထောင်စောင့်သည် ထင်လျောင်း ထုတ်ပြသည့် ပစ္စည်းများအနက် တစ်ဝက်ကို သိမ်းကျုံးယူလိုက်၏။

"ကျေနပ်ရဲ့လားကွ"

"ကျေ.....ကျေနပ်ပါတယ်ခင်ဗျ၊ ခုလို တွေ့ခွင့်ရတဲ့အတွက်ကိုပဲ ဆရာ့ကို ကျေးဇူးတင်လှပါပြီ"

"ကဲ.....မြန်မြန်ဝင်၊ သိပ်မကြာစေနဲ့နော်"

ထိုတံခါးပေါက်အလွန်တွင် တစ်မမျိုးကြီး ကျုံကွမ်စိုက်၏ ကိုယ်ရံတော်ကြီးတစ်ဦးက ထိုလူနှစ်ယောက်ကို စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်နေ၏။

ကိုယ်ရံတော်ကြီးကို ကျုံကွမ်စိုက်က တမင် တာဝန်ချထားခြင်း ဖြစ်၏။

မြောင်ရင်ဖုန့်သည် ဝိကင်းအကျဉ်းထောင်အတွင်းသို့ မြောင်ဝင်လာခြင်းထက် ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုး ဝင်လာဖို့က အကြောင်းများသည်ဟု တွက်ချက်ထားပြီးဖြစ်သည်။

ယခု ကိုယ်ရံတော်ကြီးသည် ရှေ့ဆုံးမှဝင်လာသော ထင်လျောင်းကို သိပ်ဂရုမစိုက်ချေ။

ထိုလူနှစ်ယောက်စလုံး ခမောက်ကြီးများကို နောက်လှန်ချထားသဖြင့် ထိုသူတို့၏ လယ်သမားများနှင့်တူသောမျက်နှာကို ထင်ရှားစွာ မြင်နေရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့သော်.....

ထင်လျောင်း၏နောက်မှဝင်လာသော ဝမ်စင်းသည် ခြေတံ လက်တံရှည်ရှုံ့မှုမက ခါးကလည်း ကိုင်းနေပေသေးသည်။

ထိုအချက်ကို ကိုယ်ရံတော်ကြီး စိတ်ထဲ၌ မသက်သာပေ။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူသိထားရသော အချက်အလက်များအရ ကျင်းမြန့်မှ မြောင်ရင်ဖုန့်သည် အသားများ ဝါထိန်လျက်ရှိပြီး အရပ်ကလည်း အတော်ရှည်ကြောင်း နားလည်ထားသောကြောင့်တည်း။

ယခုတွေ့နေရသူမှာ အသားဝါထိန့်ခြင်း မရှိပေ။ အသားအရေ မဝါစေရန် နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ပြုပြင်၍ ရပေသည်။

အရပ်အမောင်းကိုမူ ပြုပြင်၍ ရမည်မဟုတ်ပေ။

ကိုယ်ရံတော်ကြီးသည် ဝမ်စင်း၏လည်ပင်းရှေ့သို့ သူ၏ဓားရှည်ကြီးဖြင့် တားလိုက်၏။

"ရပ်စမ်း"

ဝမ်စင်းမှာ ထိတ်လန့်သွားဟန်ဖြင့် မော်ကြည့်၏။ ထင်လျောင်းက ကမန်းကတန်း ဝင်ပြောသည်။

"တပ်.....တပ် တပ်မှူးကြီးခင်ဗျား။ ကျွန် ကျွန်တော်တို့ကို တံခါးမှူးက ခွင့်ပြုပြီးပါပြီ"

ကိုယ်ရံတော်ကြီးက ဟိန်းဟောက်လိုက်၏။

"တိတ်စမ်း.....ဟိုကောင်က လွှတ်ပေးမယ့် ငါက မလွှတ်ဘူး

———။———

င်းလဲ ဘယ်မှမသွားနဲ့ဦး။ ဒီကောင့်ကို ငါစစ်ဆေးစရာရှိသေးတယ်"

ထိုအချိန်တွင် ဝမ်စင်းသည် တပ်မှူးကြီးအနီးသို့ ဖျတ်ခနဲ ကပ်သွားပြီး လက်မောင်းမှအကြောကို ပိတ်ကာ နောက်ကျောရိုးရှိ အကြောတစ်ခုကိုလည်း ပိတ်လိုက်၏။

ထို့နောက် ခပ်တိုးတိုး ပြောသည်။

"မင်း မသေချင်သေးဘူးဆိုရင် ငါ မေးတာကို မှန်မှန်ဖြေ တောင်ထဲမှာ အဖွဲ့ချုပ်ကြီး 'ဖန့်'မရှိဘူး မဟုတ်လား။ 'ဖန့်' ရှိတယ် ဆိုပြီး ငါ့ကို ထောင်ဖမ်းတာ မဟုတ်လား"

ကိုယ်ရံတော်ကြီးမှာ ဓားကိုင်သောလက်ကို လှုပ်မရတော့သည့် အပြင် စကားလည်း ပြော၍ မရတော့ပေ။

ဆွံ့အစေသောအကြောကို မြောင်ရင်ဖုန့် ထိုးပိတ်ထား လိုက်ပေပြီ။

ကိုယ်ရံတော်ကြီး၏ နဖူးမှ ချွေးသီးချွေးပေါက်များကျလာသည်။ မြောင်ရင်ဖုန့်က ခပ်တိုးတိုး အမိန့်ပေး၏။

"ဖန့်ရှိရင် ခေါင်းညိတ်ပြ၊ ဖန့်မရှိရင် ခေါင်းခါပြ၊ ကြားလား။ လိုမှမဟုတ်ရင် မင်းရဲ့အကြောတွေအားလုံးကို ဖြတ်တောက်ပစ်မယ်"

ကိုယ်ရံတော်ကြီးမှာ မြောင်ရင်ဖုန့်ကို မြင်ဖူးသူ မဟုတ်ပေ။ ကြားဖူးရုံသာ ကြားဖူးထားသည်။

ယခုမူ သူ ကြားဖူးထားသည့်အတိုင်း သိုင်းလောက

———။———

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြိုင်ဘက်ကင်း ဖြစ်နေကြောင်း တွေ့သိလိုက်ရသောအခါတွင် သူ့မျက်နှာ မှာ ဆီးရွက်ခန့်သာ ရှိပေတော့သည်။

"ပြောလေ၊ ဘာငြိမ်နေတာလဲ ငါ့[illegible]အတိုင်း ခေါင်းညိတ် ရင်ညိတ်၊ မညိတ်ရင် ခေါင်းခါ"

ကိုယ်ရံတော်ကြီးသည် ကပျာကယာ ခေါင်းခါပြရှာသည်။

မြောင်ရင်ဖုန့်က ခပ်အုပ်အုပ် ရယ်လိုက်၏။

"ဟားဟားဟား..... ဝင်ပေါက်ထွက်ပေါက် အနီးဆုံးမှာ ဒီကောင့်ကို စောင့်ကြပ်နိုင်းထားတာ သိပ်ဟန်ကျတယ်၊ အခု ပြန့်ထွက်မယ့် အေးအေးဆေးဆေး ပြန့်ထွက်ရုံပဲ၊ ရှေ့မှာရှိတဲ့ တံခါးနှစ်ပေါက်ကို ဝင်ပြီး မှဆိုရင်တော့ သိပ်မလွယ်တော့ဘူး။ ဒီအထဲမှာ အတွင်းစည်းဝေ ထပ်ချထားရင် ငါတို့နှစ်ယောက် ကောင်းကောင်းအငိုက်မိနိုင်တယ်"

မြောင်ရင်ဖုန့်သည် ရှေ့၌ရပ်နေသော ထင်လျောင်းကို ခေါင်းညိတ် ပြောလိုက်၏။

"ထင်လျောင်း။ သူ့လက်ထဲကဓားကို ဖြေယူပြီး ငါ့ကို ပေးစမ်း"

ထင်လျောင်းကား မြောင်ရင်ဖုန့်၏တပည့်သာတည်း။

မြောင်ရင်ဖုန့်၏ အမိန့်အတိုင်း ကိုယ်ရံတော်ကြီး၏ဓားကို မြောင်ရင်ဖုန့်၏လက်ထဲသို့ ထည့်ပေးလိုက်သည်။

ထိုစဉ်.....

\+ + +

—II—

"ဟော့....."

အကျဉ်းထောင်ကို အထပ်ထပ် လိုက်လံစစ်ဆေးနေသော တပ်မှူးကြီး ကျုံ့ကွမ်စိုက်သည် ပထမဆုံးတံခါးကို စစ်ဆေးရန် ရောက်ရှိလာတော့၏။

မြောင်ရင်ဖုန့်သည် သူ ဖမ်းဆီးထားသည့် ကိုယ်ရံတော်ကြီးအား လုံးဝ အကြောပိတ်လိုက်ရာ ထိုနေရာမှပင် တုံးခနဲ လဲကျသွားလေတော့၏။

"မင်း.....မင်း.....မင်း....."

"ငါ မြောင်ရင်ဖုန့်ပဲ၊ မင်းဟာ မန်ချူးလက်ပါးစေပီပီ အလွန် တရာ ကောက်ကျစ်ဆိုးရွားတဲ့လူပဲ"

"ငါ ဘာဆိုးရွားရမှာလဲ၊ ငါ့တာဝန်ကို ငါ ထမ်းဆောင်တာ၊ မန်ချူးနန်းတွင်းကို ဒုက္ခပေးနေတဲ့ မင်းလိုလူမျိုးကို ဖမ်းဆီးနှိမ်နင်းဖို့ဟာ ငါ့တာဝန်ပဲ"

မြောင်ရင်ဖုန့်၏မျက်နှာပေါ်၌ အပြုံးတစ်ချက် ပေါ်သွားသည်။

မြောင်ရင်ဖုန့် အလွန်ပြုံးခဲ့သည်။

"အေး.....ငါလဲ ကိုယ့်တာဝန်ကိုယ် ထမ်းဆောင်တာပဲ၊ ငါ့တာဝန်ကတော့ ငါတို့ ဟန်တရုတ်တွေ မန်ချူးတွေလက်အောက်က လွတ်မြောက်ဖို့ပဲ၊ ငါတို့က ရန်သူကို ရန်သူလို သတ်မှတ်ပြီး ပြောင်ပြောင် တင်းတင်း တိုက်တယ်၊ မင်းက ပရိယာယ်တွေ၊ ထောင်ချောက်တွေ

—II—

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သုံးပြီး တိုက်တယ်၊ ဘယ်သူက တရားသလဲ''

''ဟော့.....စစ်ပွဲမှာ တရားတယ်၊ မတရားဘူးဆိုတာ မရှိဘူး။ အရေးကြီးတာက မန်ချူးကောရာဇ်ကို တော်လှန်နေတဲ့ မင်းတို့ ဆူးငြောင့်ခလုတ်တွေကို ရှင်းဖို့ပဲ''

မြောင်ရင်ဖုန့် ပြုံးပြန်သည်။

''အခုတော့ တလွဲတချော်တွေ ဖြစ်ကုန်ပြီပေါ့ ဟုတ်လား ဒီအကျဉ်းထောင်ထဲမှာ 'ဖန့်'လဲ မရှိဘူး၊ ငါလဲ အတွင်းထဲ မရောက်သေးဘူး။ ကဲ.....မင်းတို့ ဓားတွေကို ထုတ်စမ်း''

''ရွှမ်း.....ရွှမ်း.....ရွှမ်း''

ကျင်းမြန့်ဖူမြောင်ရင်ဖုန့်အား တိုက်ခိုက်ရန် ကိုယ်ရံတော် ဆယ်ဦးသည် ဓားကိုယ်စီ ဆွဲထုတ်လိုက်၏။

တပ်မှူးကြီး ကျုံကွမ်စိုက်ပင်လျှင် သူ၏ဓားကြီးကို အ အမြန် ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

ထို့နောက်.....

သူ၏ကိုယ်ရံတော်ဆယ်ဦးအား လှည့်၍ အမိန့်ပေးလိုက်

''သူ့ကို ဝိုင်းဖမ်း။ မလွတ်စေနဲ့''

ကျင်းမြန့်ဖူ မြောင်ရင်ဖုန့်သည် ထင်လျှောင်းအနီးသို့ ခုန် သွားပြီး တီးတိုးပြောလိုက်၏။

ထင်လျှောင်းသည် သူတို့ဝင်လာသည့် တံခါးမကြီး

ပြေးလေတော့၏။

ကျုံကွမ်စိုက်သည် ထင်လျှောင်းကို ဂရုမစိုက်ချေ။

သူ၏ကိုယ်ရံတော်ဆယ်ဦးနှင့်အတူ မြောင်ရင်ဖုန့်ကိုသာ ဝိုင်းရံ ဝိတ်ဆို့ထား၏။

မြောင်ရင်ဖုန့်သည် လဲကျနေသူ ကိုယ်ရံတော်ကြီး၏ဓားကို ကိုင်ကာ ပြုံးလိုက်၏။

သူ တဖြည်းဖြည်း ရှေ့တိုးသွားသောအခါ ကိုယ်ရံတော်ကြီး များသည် တဖြည်းဖြည်း နောက်ဆုတ်သွားကြ၏။

ကျုံကွမ်စိုက်က ဟိန်းဟောက်လိုက်၏။

''မဆုတ်နဲ့၊ အားလုံး တိုက်ကြ''

ကိုယ်ရံတော်ကြီးငါးဦးသည် မြောင်ရင်ဖုန့်ထံသို့ လှစ်ခနဲ ခုန်ဝင်ကာ စက်ဝိုင်းပမာ ထိုးခုတ်ကြတော့၏။

မြောင်ရင်ဖုန့်၏ ခုခံမှုမှာ အလွန်တရာ အကွက်စေ့လှသည်။ ပထမတစ်ယောက်၏ဓားကို သူ့ဓားဖြင့် ရိုက်ထုတ်လိုက်ရာ 'ချွမ်း'ခနဲ လွင့်ထွက်သွားသည်။

ထိုလူ၏အကြောကိုလှမ်းပိတ်ကာ ဒုတိယလူဆီသို့ တွန်းပစ် လိုက်၏။

ဒုတိယလူသည် သူ့လူအား ဓားဖြင့် မထိုးမိစေရန် ရှောင်တိမ်း လိုက်ရချိန်တွင် မြောင်ရင်ဖုန့်က တဖန် တတိယလူ၏ဓားကို ရိုက်၍

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လိုက်သည်။

စတုတ္ထလူထံသို့ ထိုလူအား ပစ်တွန်းပြီးနောက် ပဉ္စမလူ၏ အကြောကိုထိုးပိတ်လိုက်ရာ ပထမအကြိမ် တိုက်ခိုက်ချိန်၌ လူသုံးဦး အကြောပိတ် ခံသွားရလေတော့၏။

+ + +

သိုင်းပညာ၏သဘောအရ လူတစ်ယောက်တည်းအား ဆယ်ယောက်စလုံး ဝိုင်းတိုက်၍ မရပေ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တိုက်ကွက်ကျဉ်းသောကြောင့် သာတည်း။

အကယ်၍ ဆယ်ယောက်နှင့်ဝိုင်းတိုက်ပါက မြောင်ရင်ဖုန့်အား တိုက်ခိုက်နိုင်မည်မဟုတ်ဘဲ အချင်းချင်း ထိုးနှက်တိုက်ခိုက်မိမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် တစ်ကြိမ်တိုက်လျှင် ငါးယောက်သာ တိုက်ခိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ထိုသို့ ငါးယောက်တိုက်လိုက်သည့်အခါတွင်လည်း မြောင်ရင်ဖုန့်ကဲ့သို့သော သိုင်းအဓိပတိအတွက် မည်သို့မျှ ဟာကွက်မတွေ့နိုင်သည့် အပြင် ငါးယောက်အနက်မှ သုံးယောက်ပင် အကြောပိတ်ခံလိုက်ရပြန် သည်။

ဒုတိယအကြိမ် ငါးယောက် ဝိုင်းတိုက်ရာတွင်လည်း

ပထမအကြိမ်တုန်းကလိုပင် သုံးယောက် ့ကြောပိတ်ခံလိုက်ရ၏။

ထိုအခါ အကြောပိတ် မ ် သားသော ကိုယ်ရံတော်ကြီးလေးဦး အား ကျူံကွမ်စိုက်က ဦးဆောင်ကာ တိုက်ခိုက်တော့သည်။

မြောင်ရင်ဖုန့်၏သိုင်းပညာမှာ တဘက်ကမ်းခတ်တတ်မြောက် နေသဖြင့် ရန်သူငါးဦး၏ဓားသည် သူ့ပတ်ဝန်းကျင်၌ တဝိုးဝိုးကပ်၍ ကပ်၍ ထွက်နေသည်။

တကယ်တမ်းတိုက်ခိုက်ရာတွင် ကိုယ်ရံတော်ကြီးလေးဦး၏ သိုင်းပညာမှာ ကျူံကွမ်စိုက်ထက် အတော်ကလေးနိမ့်ကျသဖြင့် ကျူံကွမ် စိုက်အား အထူးလုံ့လဝီယာမစိုက်၍ တိုက်ခိုက်နေသည့် မြောင်ရင်ဖုန့်အား အနည်းငယ်မျှသာ တားဆီးဟန့်တားနိုင်ကြပေ၏။

ကျူံကွမ်စိုက်၏မျက်နှာမှာ ရဲရဲတွတ်လျက် ရှိနေချေပြီ။

သူသည် အရှက်တကွဲ အကျိုးနည်း မခံနိုင်သဖြင့် အားသွန် ခွန်စိုက် ခုခံလျက်ရှိ၏။

မန်ချူးသိုင်းကွက်၌ အလွန်တရာအရေးပါသော 'သိမ်းငှက် တောင်ပံဖြန့်' သိုင်းကွက်ဖြင့် အကြိမ်ကြိမ် ခုခံနေသော်လည်း မြောင်ရင် ဖုန့်က 'မုဆိုးကျော့ကွင်း' သိုင်းကွက်ဖြင့် 'သိမ်းငှက်တောင်ပံဖြ' သိုင်းကွက်ကို အကြိမ်ကြိမ် ဖျက်ဆီးပစ်နေပေသည်။

ကြာသော် ကျူံကွမ်စိုက်မှာ နဖူးမှ ချွေးသီးချွေးပေါက်များ စီးကျလာ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘေးမှဝိုင်းကူနေသော ကိုယ်ရံတော်ကြီးလေးဦးမှာလည်း ကျုံကွမ်စိုက်အား ထိထိရောက်ရောက် အကူအညီမပေးနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေကြသည်။

နောက်ဆုံး.....

+ + +

'ရွှမ်း'

မြောင်ရင်ဖုန်၏ ဓားတစ်ချက်သည် လေထဲ၌ လက်ခ... ဖြစ်သွားပြီး ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး၌ အလင်းရောင်တန်း စက်ဝန်းတစ်... ဖြစ်သွားသည်။

ကိုယ်ရံတော်ကြီးလေးဦးသည် ထိုအလင်းတန်းကို ကြောက်လ... တကြား ရှောင်တိမ်းလိုက်ကြချိန်တွင် မြောင်ရင်ဖုန်သည် နောက်သို့ လျှပ်တစ်ပြက် ခုန်ဆုတ်သွား၏။

"ဒီတစ်ကြိမ်တော့ မရနိုင်တော့ဘူး၊ နောက်တစ်ကြိမ် ကြိုးစာ... ဦးပေါ့ကွယ်၊ ငါတို့ကလဲ ငါတို့တရုတ်ပြည်ကို နယ်ချဲ့ကျူးကျော်နေတ... မင်းတို့မန်ချူးတွေကို အမြစ်ပြတ်တွန်းလှန်ဖို့ ကြိုးစားနေမှာပဲ၊ ကဲ..... သွားပြီဟေ့"

ထင်လျောင်းသည် တံခါးပေါက်အစောင့်နှစ်ဦးအား အကြော... ပိတ်ထားပြီးဖြစ်သဖြင့် ပထမဆုံးဝင်ပေါက်ကို အသင့်ပြင်ပေးထားလျက်ရှိ... ရာ မြောင်ရင်ဖုန်သည် ထိုတံခါးပေါက်မှ ထင်လျောင်းနှင့်အတူ လွယ်က...

စွာ ပြေးထွက်သွားလေတော့၏။

ကိုယ်ရံတော်ကြီးလေ...ဦးသည် မရဲသော်လည်း ပြေးခဲ့ဆိုသည့် ဆိုရိုးစကားအတိုင်း မြောင်ရင်ဖုန်နှင့် ထင်လျောင်းတို့နောက်သို့ ပြေးလိုက် ကြလေသည်။

"ဟေ့.....မလိုက်ကြနဲ့"

သူတို့နောက်မှ တပ်မှူးကြီး ကျုံကွမ်စိုက်၏ အမိန့်ပေးသံက ဟိန်း၍ထွက်လာရာ ကိုယ်ရံတော်ကြီးလေးဦး တန့်ခနဲရပ်သွားပြီး နောက်သို့ပြန်လှည့်လာကြ၏။

"ဟာ"

ကိုယ်ရံတော်ကြီးလေးဦး၏နှုတ်မှ အာမေဋိတ်သံများ လွှတ်ခနဲ ထွက်သွားကြလေ၏။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တပ်မှူးကြီး ကျုံကွမ်စိုက်၏ လက်ဝဲဘက်လက်မောင်း၌ သွေးများရဲနေသောကြောင့်တည်း။

ကိုယ်ရံတော်ကြီးတစ်ဦးက အရေးတကြီး အော်လိုက်၏။

"တပ်မှူးကြီးလက်မှာ.....လက်မှာ"

"တိတ်တိတ်စမ်း ဘာဖြစ်လို့ အော်နေတာလဲ၊ သွေးထွက်ခစမယ့် အကြောတွေကို ငါပိတ်ထားပြီးပြီ ဒီအကြောင်းတွေကို ဘယ်သူမှ မသိစေ နဲ့ နောက်ပြီး ဟိုသွေးကြောပိတ်ခံထားရတဲ့ကောင်တွေကို အကြောပြေ ပေးလိုက်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုယ်ရံတော်ကြီးများက သေွးကြောပိတ်ခံထားရသူများအား လိုက်လံသွေးကြောဖြေပေးနေခိုက် ကျုံ့ကွမ်ဗိုက်သည် လက်ဝဲလက်မောင်းမှ ဒဏ်ရာအား အင်္ကျီစကို ဆုတ်ဖြဲလျက် ပတ်တီးစည်းနေလေတော့သတည်း။

♛ ♛ ♛

အခန်း(၆၃)

၊ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ရာ

ဤအဖြစ်အပျက်ကား တပ်မှူးကြီး ကျုံ့ကွမ်ဗိုက်၏ ဘဝ တစ်လျှောက်လုံး၌ သိက္ခာအကျရဆုံး အရှက်ကွဲရဆုံးဖြစ်ရပ်ပေတည်း။

သူသည် ကိစ္စတစ်ခုအား စီစဉ်လျှင် ဟာကွက်၊ လစ်ကွက်၊ ယိုကွက်မရှိအောင် အစစအရာရာ ပြီးပြည့်စုံအောင် စီစဉ်ခဲ့လေ့ရှိသည်။

ယခု မြောင်ရင်ဖုန့်အား ဖမ်းဆီးသည့်ကိစ္စ၌ သူသည် ဝီရိယ လွန်သွားခြင်းဖြစ်သည်။

ပီကင်း အကျဉ်းထောင်၏ တံခါးသုံးထပ်အတွင်း၌သော မြောင်ရင်ဖုန့်ဟု မှတ်ထင်ယူဆနိုင်သူများအား စစ်ဆေးရန် သူ့ကိုယ်ရံ တော်ကြီးကို ချထားခဲ့လျှင် မြောင်ရင်ဖုန့်အနေဖြင့် မည်သို့မှ လွတ်မြောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

သုံးထပ်သောတံခါးအတွင်း၌ အဆိပ်ငွေပြွန်များကိုလည်း တပ်ဆင်ထားပေသေးသည်။

သို့သော် ကျူံကွမ်စိုက်သည် ပထမတံခါးအလွန်တွင် ကိုယ်ရံတော်ကြီးတစ်ဦးကို ထားရှိလျက် မြောင်ရင်ဖုန့်အဖြစ် ဟန်ဆောင်လာမည့်သူကို စုံစမ်းလေ့လာစေခဲ့သည့် အမှားကြီးကို ဝီရိယလွန်စွာ ကျူးလွန်ခဲ့ပေ၏။

ထိုအကြောင်းများကို ကျူံကွမ်စိုက်သည် စာတစ်စောင် ပေတစ်ဖွဲ့ပြုလုပ်လျက် ပြောမနေလိုတော့ပေ။

ပြောလျှင်လည်း မိမိပေါင်ကို မိမိဘာသာ လှန်ထောင်းသလို ဖြစ်နေပေတော့သည်။

သို့သော် ကျူံကွမ်စိုက်၏ မအောင်မြင်သော အကြံအစည်ကြီးကိုမူ သူနှင့်အတူ ပူးပေါင်းလုပ်ကြံနေသည့် အဖွဲ့ချုပ်ကြီး 'ဖန့်'ကတော့ သိသည်သာ။

ထိုစဉ် အဝေးမှ တရှပ်ရှပ် လျှောက်လာသည့် ခြေသံကို လူအားလုံးလိုလို ကြားလိုက်ကြရ၏။

ထိပ်တန်းသိုင်းအကျော်အမော်ကြီးများကမူ ပို၍ နားပါးကြသည်။

ကျူံကွမ်စိုက်က လေသံသဲ့သဲ့ဖြင့် ရှူးခနဲ အသံပေးလိုက်သည်။

—॥—

လူအားလုံး အကြောအခြင်များ တောင့်တင်းသလို တောင့်တင်းသွားကြသည်။

လက်ငေ့ဆရာကြီးကျွန်းက ခပ်တိုးတိုးမေးသည်။

"ခြေသံတော့ ကြားမိတယ်ဗျာ၊ ဘယ်သူများ ဖြစ်နိုင်လို့လဲ"

ကျူံကွမ်စိုက်က အရေးတကြီး ပြောလေ၏။

"ကျင်းမြန့်ဖူ မြောင်ရင်ဖုန့် လာနေပြီ၊ သူနဲ့ မရင်းနှီးတဲ့လူတွေ အားလုံးပုန်းနေ၊ မြောင်ရင်ဖုန့်နဲ့ ရင်းနှီးတဲ့လူတွေအားလုံး ထွက်ကြိုကြပါ"

ကျူံကွမ်စိုက်၏စကားမှာ ခပ်ပျော့ပျော့ဖြစ်သော်လည်း လေသံကမူ အမိန့်ပေးသံ ပါနေပေသည်။

သူသည် စကားဆုံးသည်နှင့် လက်ဖြင့်အချက်ပြကာ တံခါးအကွယ်၊ အခန်းအကွယ်ရှိရာသို့ လျှပ်တစ်ပြက် ဝင်ပုန်းလိုက်သည်။

မြောင်ရင်ဖုန့်နှင့် ရင်းနှီးသိကျွမ်းဖူးခြင်း မရှိသူများကလည်း လျှပ်တစ်ပြက် ပြေးဝင်ပုန်းကွယ်လိုက်ကြသည်။

(စာစဉ်-၅) ပြီး၏။

(ဓာတ်သိမ်းပိုင်း)ကို ဆက်လက်ဖတ်ရှုပါရန်

တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

—॥—

www.burmeseclassic.com